

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Quart període

Sèrie P - Número 63
29 de maig de 2014

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 33, segona i darrera reunió

SUMARI

Dossier

Projecte de llei

de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc (tram. 200-00008/10) p. 3

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament rural (tram. 302-00161/10) p. 19

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'escola inclusiva (tram. 302-00162/10) p. 26

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política tributària i econòmica del Govern de l'Estat (tram. 302-00165/10) p. 33

Salutació

a una representació del Parlament britànic p. 40

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política tributària i econòmica del Govern de l'Estat (tram. 302-00165/10) (continuació) p. 40

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès al Parlament · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 33.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Fernando Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Ensenyament, de Salut, d'Interior, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família, d'Empresa i Ocupació i de Justícia.

El vicepresident segon

Comencem.

Projecte de llei

de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc (tram. 200-00008/10)

Donem la benvinguda al president de la Diputació de Tarragona i alcalde de Vila-seca, a l'alcalde de Salou, al delegat del Govern de Tarragona, també, per acompanyar-nos en aquest punt de l'ordre del dia, que és el punt número 3, debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de llei de modificació de la Llei 2/89, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.

Atès que el relator..., senyora Grau, atès que el relator ha renunciat al seu torn, passarem directament al torn únic dels grups. I, en primer terme, per a la intervenció amb relació a les esmenes reservades i esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, i per posicionar-se sobre el text del dictamen, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorables conselleres, honorable conseller, alcaldes del Camp de Tarragona i altres càrrecs del Govern de la Generalitat que avui també ens acompanyen, molt bon dia a tothom.

Amb el debat d'avui cloem la tramitació d'una llei que té un nom de tramitació molt llarg, «de modificació de la Llei 2/1989 i de l'establiment de determinades normes en matèria de tributació i joc», però que ha estat coneguda com la Llei de Barcelona World, i aquest ha estat un element que ha marcat tota la tramitació. Estem davant d'una proposta legislativa que és, podríem dir, una proposta feta a mida d'una possible inversió que es pot realitzar en una part molt concreta del nostre territori, del Camp de Tarragona, i que pot tenir una

incidència molt important sobre quin és el model turístic i de desenvolupament econòmic del nostre país.

En el debat de totalitat que vam fer, en què es van presentar diferents esmenes a la totalitat i en què Esquerra Republicana ens vam abstenir, nosaltres vam destacar la importància d'una inversió d'aquestes característiques. És evident que tindrà impactes. La qüestió seria, i en això hem intentat esmerçar-nos en la tramitació parlamentària, maximitzar els impactes positius i minimitzar els possibles impactes negatius, i, per tant, la necessitat de negociar bé.

Dèiem en aquell moment que no podíem dir, davant de la situació del país, dels reptes mateixos del sector turístic de modernització, però sobretot davant de la situació del país, en què tenim centenars de milers de persones sense feina, i concretament, doncs, al Camp de Tarragona, desenes de milers de persones sense feina, amb una taxa d'atur propera al 27 per cent, no podríem dir que no en qualsevol cas. Però també dèiem que una inversió d'aquestes característiques, de l'impacte que té, tampoc ens pot permetre dir «sí» de qualsevol manera.

Per tant, la qüestió no era tant, en aquesta tramitació, el què sinó el com: com es materialitzava aquesta inversió, amb quines garanties, i fins a quin punt aquesta inversió anava..., i el model que se'n despenia del que aprovàvem a la llei anava pautada per un complex que girava al voltant del joc o que girava al voltant d'altres propostes en l'àmbit turístic, com és tota la indústria turística al voltant de l'entreteniment, al voltant del turisme de congressos.

Hem de dir que en la tramitació que hi ha hagut creiem que ha estat caracteritzada per una deliberació insuficient. Per l'impacte que té el projecte que avui estem debatent per al país, per l'impacte territorial que té i també per la fortalesa de la defensa de l'interès públic, la deliberació que hi ha hagut en aquest Parlament ha estat insuficient. No hem tingut informació prou detallada en l'àmbit fiscal que ens permeti prendre, per exemple, les decisions adequades sobre la rebaixa de l'impost sobre el joc que es plantejava, i a nivell urbanístic s'ha caracteritzat, la deliberació, perquè, si bé hem tingut, doncs, contacte, informació, i han vingut representants del Govern en sessions paral·leles a la ponència per informar-ho, encara no sabem el projecte quines característiques tindrà i per tant quines garanties s'haurien d'establir a banda.

La qüestió, quan hi ha una inversió d'aquestes característiques que demana la modificació de lleis perquè pugui venir, és que la balança entre l'interès públic i l'interès privat estigui equilibrada. I nosaltres creiem que el resultat final de la tramitació és que aquesta balança està desequilibrada. L'interès públic ha cedit en favor de l'interès privat, perquè no hi han garanties que ens permetin, ni a nivell ambiental ni a nivell urbanístic ni a nivell fiscal, permetre que la inversió maximitzi el seu impacte positiu al territori. Per tant, els riscos de l'impacte negatiu són més grans avui que al principi d'aquesta tramitació.

Hem de fer una mica de retrospectiva i saber quan el projecte de Barcelona World es va començar a fer pú-

blic al nostre país. Veníem d'un projecte fallit, que era el projecte d'Eurovegas, que, després d'anunciar-se que no vindria a Catalunya i que aniria a Madrid, el Govern de Convergència i Unió en aquell moment, doncs, setembre de 2012, per tant, a l'anterior legislatura, va presentar una proposta alternativa que era la proposta de Barcelona World.

És evident que quan un perd una opció no té la força necessària per poder demanar uns requisits i garanties suficients quan en proposa una altra d'alternativa; per tant, des del nostre punt de vista, creiem que algunes de les deficiències dels acords legislatius que s'han fet venien d'aquella debilitat del Govern de Convergència i Unió a l'hora de negociar amb els promotors que pogués venir aquest projecte.

Per tant, teníem l'oportunitat en la tramitació parlamentària de reforçar l'interès públic, de reforçar precisament que aquelles garanties que necessitem per al projecte perquè tinguin un impacte positiu fossin molt més àmplies; que es permetés la inversió però sense privilegis.

Tenim centenars de milers d'autònoms i de petits empresaris en aquest país que cada dia tiren endavant, molts en l'àmbit relacionat amb el turisme –molts en l'àmbit relacionat amb el turisme–, però molts en molts altres àmbits que estan intentant tirar endavant i que veuen com moltes vegades les normes que hi han no els ajuden gaire, però les compleixen i, malgrat això, tiren endavant.

Per tant, creiem que és negatiu, creiem que no és un bon missatge que quan hi ha una proposta d'inversió amb molt de capital i amb una potència financera darrere se'ls faci lleis a mida; creiem que és un mal missatge.

Per tant, el nostre objectiu en aquesta tramitació era que la implantació del projecte es fes sense privilegis, sense privilegis ni urbanístics ni privilegis fiscals. I hem de dir que no ens n'hem sortit. Des d'Esquerra Republicana reconeixem que aquell objectiu que era fer possible la continuïtat i una millora de les activitats econòmiques que hi han en el CRT, per tant al voltant de Port Aventura, però que fos sense privilegis ni urbanístics ni fiscals..., creiem que no ens n'hem sortit, no..., aquell objectiu que teníem, doncs, no ha pogut estar acomplert.

Què ha passat? Doncs que creiem que, davant d'una pressió important d'interessos privats, han tornat els pitjors pactes de la part que no ens agrada del Partit Socialista i d'aquella cara que no ens agrada de Convergència i Unió, que són els acords per beneficiar determinats sectors, sota, evidentment, una justificació o una excusa, que en part és certa i en part es sustenta en bases reals, però que en part ha generat unes expectatives que nosaltres creiem que són desmesurades de la necessitat de la creació de llocs de treball al territori. Aquesta necessitat hi és, és evident, és molt clara, però això no pot ser l'excusa per acceptar-ho tot i de qualsevol manera. I en donaré els detalls.

En l'àmbit d'urbanisme, es preveu una clàusula que és que el Govern, a través d'un pla director urbanístic, podrà fer el que vulgui, perquè diu que ho farà sense

la subjecció als paràmetres que estableix aquesta llei. Així de clar. Per tant, la deslegalització i la utilització d'un instrument que és un pla director urbanístic que a nivell urbanístic no està pensat perquè sigui a nivell de planejament tan concret com els que es proposen aquí. I un exemple: l'avaluació ambiental. L'avaluació ambiental en els plans directores urbanístics de la Llei d'avaluació ambiental, doncs, es preveu com una possibilitat en els plans directores urbanístics, no com una obligatorietat. I nosaltres proposem, en una de les esmenes que hem presentat, a conseqüència del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, que sigui una obligació aquesta avaluació ambiental.

I, evidentment, el pla director urbanístic, concretar-lo molt més. I proposem una cosa que es preveu en l'article 11 de l'actual llei, que és que, fins que no es faci una part, no es donen drets sobre la resta de l'altra part. Què planteja la llei actualment vigent? Que fins que no es fes el parc temàtic no es donava la possibilitat d'executar i de fins i tot planificar la part del CRT corresponent a la part residencial. Per tant, plantejem el mateix; és a dir, no donem més drets edificatoris fins que vostè no em demostrï que efectivament té voluntat de fer la part d'inversió que interessa.

Acabo el darrer minut amb una referència a la fiscalitat. Se'ns proposa una rebaixa del 55 al 10 per cent, una rebaixa que a ulls de tothom, en l'actual context de crisi econòmica, de retallades i d'augment impositiu, costa d'acceptar, però que una avaluació concreta ens podria haver fet, doncs, prendre una decisió diferent de la que prendrem finalment, que serà de rebuig també d'aquesta rebaixa. No està condicionada a la creació de llocs de treball. Hi ha un principi que s'han de garantir els ingressos però l'instrument, l'instrument per garantir aquests ingressos, tampoc està previst. Vèiem com el Partit Socialista deia que aquí tindria, doncs, línia vermella, però creiem que aquí han badat a l'hora de garantir aquests ingressos.

I és comparable amb Macau, amb Las Vegas, però se'ns diu que volem fer l'Orlando del sud d'Europa. A Orlando la taxa dels casinos és el 35 per cent. I si aquest és el model que volem anar a construir, que seria discutible però en tot cas és una opció (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), doncs, és –i acabo, si em deixen deu segons més–..., el model, doncs, no és comparable i s'està fent un tracte de favor, perquè la taxa del 55 per cent era dissuasiva, sí, però és sobre una activitat, que estan gravades amb el 21 per cent amb l'IVA; una taxa del 10 per cent és afavoridora.

I acabo anunciant que nosaltres donarem suport a aquells aspectes de la llei que hi ha hagut una millora, com en l'àmbit de l'accés, com en l'àmbit, doncs, de blanqueig de capitals, com en l'àmbit d'ordenació d'algunes activitats de joc.

Votarem en contra dels aspectes urbanístics i dels aspectes fiscals.

I un compromís per part d'Esquerra Republicana, no només amb el Camp de Tarragona, sinó amb el desenvolupament econòmic del país. Avui s'aprova un projecte que potser portarà rendiments polítics i econòmics a curt

termini però que no pot ser la pauta de desenvolupament del país. Necessitem una pauta de desenvolupament basada en la indústria, basada en la capacitat de retenir talent, perquè és la que queda, és la que reparteix i és la que permet tenir un país nou molt millor del que tenim ara, que per això també ho volem.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Saludem també la presència de l'alcalde de Tarragona, senyor Josep Fèlix Ballesteros.

I continuem amb el debat. També per posicionar-se sobre les esmenes reservades i les subsegüents al dictamen del Consell de Garanties, i en nom del Grup Parlamentari Socialista, té ara la paraula el diputat senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, senyors consellers presents, és aquesta una llei molt important. Ho demostra, entre altres, la presència d'illustres assistents, els quals no em resisteixo també a citar; entre ells –ja ho ha fet el president de la cambra–, els alcaldes de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros; de Vila-seca, senyor Poblet; de Salou, senyor Granados; el delegat del Govern de Tarragona; directors generals que han intervingut molt directament, als quals els vull agrair també la seva col·laboració: la senyora Elsa Artadi i el senyor Damià Calvet, i altres que també l'acompanyen.

I voldria citar també altres que han intervingut en aquesta llei. Per nosaltres és molt important, pel Grup Socialista, però també singularment per un territori molt concret, molt castigat per la crisi econòmica com és el Camp de Tarragona, i també les Terres de l'Ebre, que també es veuran afectades. I, per tant, vull agrair també la col·laboració dels meus companys Alícia Romero i Jordi Terrades, que a vegades han estat més durs amb mi que ni el mateix Govern, i del meu president, del grup parlamentari, el senyor Pere Navarro, que hi ha intervingut també. I li vull agrair molt especialment, al president del meu grup, que ens hagi atorgat la seva confiança a la gent del Camp de Tarragona; fins a l'últim moment ens ha dit: «Vosaltres ho decidiu; si trobeu que les coses van bé, l'aprovem, i, si no, no ho farem.»

I voldria citar finalment Paco López. Avui no hi pot ser, aquí. És el president del comitè d'empresa de Port Aventura, una empresa que en aquests moments, avui, finals de maig, deu estar al voltant de tres mil treballadors, i, si no, els tindrà a prop, aviat, durant les properes setmanes, quan la temporada turística estigui en la seva plenitud. Paco López és un gran sindicalista que ens ha orientat molt a l'hora de la redacció de la llei i de la confecció d'esmenes, i del pacte que finalment va establir el Grup Socialista amb el president de la Generalitat i amb el Govern. Així que, com que avui no pot ser aquí, perquè ha d'acompanyar uns altres companys seus als jutjats per un conflicte laboral, doncs, vull que quedi constància també de la seva col·laboració.

Mirin, aquesta és una llei que afecta molt decisivament el sistema productiu català, del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre singularment. Ahir coneixíem l'informe trimestral de les cambres de comerç de la província de Tarragona. Els puc assegurar que és molt preocupant, com tots els informes econòmics que es fan en els darrers temps, no? Nosaltres, a la província de Tarragona, senyores i senyors diputats, tenim en aquests moments 113.000 aturats –113.000–, 55.000 famílies en què estan tots a l'atur; 55.000 famílies de la província de Tarragona, tots els seus components, a l'atur, 33.000 d'aquestes sense cap ingrés, i un terç d'aquestes tenen menors.

Així que vostès han d'entendre que avui ho aboqui aquí, perquè això també ha estat decisiu a l'hora d'encarar aquesta llei. Aquí es parla molt, se n'ha parlat ara en la darrera intervenció que m'ha precedit també, d'altres alternatives. Però nosaltres necessitem generar milers de llocs de treball, saben? Necessitem generar llocs de treball de forma massiva i per a tothom, també per a aquelles persones que no han pogut tenir qualificació professional i que tenen més dificultats encara per accedir al món laboral. Així que aquesta llei nosaltres l'hem encarat també sota aquesta premissa.

I és una llei que té poc a veure amb el text que havia entrat el Govern. Sempre es diu que les lleis milloren. No sempre és així. De vegades empitjoren, eh? Però aquesta ha millorat, i molt. Qui m'ha precedit, el representant d'Esquerra Republicana, ha reconegut que alguns aspectes, ha dit, havien millorat. Jo li dic que bastants aspectes; gairebé tots els articles, senyor Bosch, han millorat. És molt diferent de com va entrar, perquè és una llei que l'hem fet més social –l'hem fet més social–, l'hem fet més humana. És una llei que protegeix més: protegeix els menors, protegeix contra el blanqueig de capitals molt més de com havia entrat, protegeix més el paisatge i el medi ambient, i per tant totes les afeccions que puguin tenir sobre el territori, que és evident que en un projecte d'aquestes característiques seran importants. No ho podem ocultar, perquè és així. I protegeix més les arques públiques. La Generalitat ingressarà bastants més diners que no pas ara en concepte de joc, però també en concepte de taxes turístiques i en concepte d'aportacions socials, que aquesta és una altra de les novetats que incorpora la llei. El nostre ordenament jurídic n'està faltat, de lleis d'aquestes que en promouen activitats productives noves tinguin també en compte aquestes altres qüestions de responsabilitat social empresarial, que en aquests moments, tal com indica la llei, també es contemplen.

I em voldria aturar aquí un moment: mirin, les arques públiques de la Generalitat no disminuiran malgrat aquesta rebaixa exclusivament pel que fa a l'impost sobre el joc dels casinos, exclusivament. Sí, senyora Hortènsia Grau, només faltaria. Però és que pagaran tots els impostos! És que només faltaria! No, és que vostès diuen que hi haurà una rebaixa dels impostos, i resulta que no és així, perquè només n'hi haurà en un d'aquests. Vostès ho haurien de dir. Haurien de dir: «Tots els empresaris que intervinguin en aquesta zona, en aquest projecte, pagaran tots els seus impostos religiosament.» Això ho haurien de dir, perquè com que

a les seves xerrades, en els seus articles i avui també sembla que, fins i tot, per interrompre'm, volen dir que hi haurà una rebaixa dels impostos... Això no és així –no és així. Es pagaran tots els impostos. I pel que fa al del joc, hi haurà una rebaixa. I n'hi haurà d'altres que els augmentarem. I vostès també ho saben, això, i tampoc no ho diuen mai.

Per tant, hi haurà un augment considerable de les arques públiques. Mirin, saben per què? Perquè hem introduït tres prevencions. Una: pel que fa a l'actual recaptació, no podrà tenir cap disminució, l'actual. Per tant, la llei, cosa poc habitual en les lleis, diu que els operadors, si hi ha una disminució respecte a l'última recaptació que hi ha hagut, que és aproximadament de 17 milions d'euros, en el darrer exercici, doncs igualaran fins aquesta quantitat. Per què hi haurà un augment, a més a més? Doncs perquè hi haurà també un increment de la taxa turística, que la igualem a la taxa màxima dels hotels, que en aquests moments es paga a la ciutat de Barcelona, que és la taxa turística màxima. I perquè també, encara que no figura en la llei, però hi ha el compromís, i ho veuran durant les properes setmanes, hi haurà una exigència en el plec de condicions del concurs d'un 1 per cent de la inversió, que si fem cas de les xifres que s'han remenat durant aquests dies suposarà entre 45 i 50 milions d'euros, per constituir un fons social. Per tant, aquesta llei no contempla que hi hagi tal disminució a les arques públiques pel que fa als tributs.

És una llei, deia abans, també, que introdueix major protecció per al paisatge i per al medi de la que figurava en la llei tal com havia entrat en la cambra. I es cita molt específicament que es tindrà en compte a l'hora de redactar el Pla director urbanístic el Pla director del Camp de Tarragona, el Pla de protecció, o d'ordenació, de la costa, el dels espais naturals i el catàleg del paisatge. Això hi figura.

I no és veritat que quedi a la sort del que decideixi el Govern de la Generalitat. Només faltaria. La nostra legislació urbanística, que és de les que incorporen més precaucions, no només preveu que sigui la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat..., sinó que hem incorporat, cosa que no hi figurava tampoc quan va entrar, aquesta llei, que l'administració actuant serà també el consorci recreatiu i turístic, que, com vostès saben, està format, entre d'altres, a més de pel Govern de la Generalitat, pels ajuntaments de Vila-seca i de Salou. I per tant, en aquesta ocasió tindran tràmit d'audiència també aquests ajuntaments.

I en els minuts últims de la meua intervenció em voldria referir a la feina que ens falta. És poc habitual fer referència a aquesta qüestió, però és molt important. Hi va haver algú, si no m'erro el *conde* de Romanones, que va dir allò de: «Hagan ustedes las leyes y déjenme que yo haga los reglamentos.» Doncs bé, ara ve el moment, si és que s'aprova, com espero, aquesta llei, de fer els reglaments. I nosaltres hem previst que es facin amb la màxima participació i transparència. I per això invitem tothom perquè la redacció d'aquest pla director urbanístic, que és una de les comeses principals a què ens haurem de dedicar durant els propers temps, sigui qüestió de tots: de la gent que hi estigui interes-

sada, sobretot de la gent del territori; dels ajuntaments, singularment, però també d'aquells professionals, d'aquelles entitats, que pensen que hi tenen quelcom a dir. Durant els propers mesos els convido a aquesta tasca apassionant.

Nosaltres, el Grup Socialista, mitjançant l'acord que van subscriure el nostre primer secretari i el president de la Generalitat, tenim previst participar-hi de forma molt activa, i els asseguro que hi dedicarem molts esforços.

Per cert, diré, entre parèntesi: els asseguro que en el Pla director urbanístic no hi haurà prevista la construcció de cap habitatge. Ho dic perquè el representant d'Esquerra Republicana obvia que la seva esmena, que avui sotmetrem a votació, sí que ho preveu. Suposo que s'ho deu haver llegit, la deu haver redactat vostè. Doncs diu que progressivament s'hi preveuran els usos residencials, etcètera. Nosaltres no ho preveurem. En la redacció del Pla director urbanístic no hi haurà prevista la construcció de cap habitatge.

I dedicarem també molts esforços a la redacció de les bases del concurs. Crec que la senyora Elsa Artadi ja hi treballa. Bé, doncs, jo els convido que també vostès hi diguin la seva. Perquè aquí volem fer un concurs singular, en què figuri, ho hem dit en nombroses ocasions des del Grup Socialista, aquest 1 per cent de totes les inversions que es duguin a terme en l'àmbit del centre recreatiu i turístic a partir d'ara dedicat a un fons social que vagi adreçat a compensar, entre altres coses, aquesta reforma laboral tan «denostada», que comporta tantes dificultats en el desenvolupament de la vida laboral de tants treballadors i treballadores..., i que, per tant, aquest 1 per cent contempli, entre d'altres, aquestes compensacions, que poden anar adreçades a escoles bressol, o a fons de pensions, o a qualsevol altra cosa que se'ns pugui acudir i que en diàleg amb els sindicats estem compromesos perquè hi figuri. Saben també que hem dit que a aquest 1 per cent també hi figuraran ajuts a entitats que treballin en el món dels discapacitats, i també a inversions, alcaldes, en patrimoni a la nostra zona, que tant necessitem en aquests moments.

En definitiva, una tasca que començarà a partir d'avui –si, com espero, aquesta llei s'aprova– que ha d'anar en benefici dels centenars i milers de treballadors que a partir d'ara es puguin contractar de nou, que han presidit tant les nostres intencions quan hem redactat aquesta llei i que espero que se'n vegin beneficiats.

En definitiva, senyores i senyors diputats, aquesta és una llei que suposa modificacions de lleis que permeï la diversificació de l'activitat econòmica a la nostra zona. I això en aquests moments és molt important. Aquesta llei ha de permetre que l'oferta turística s'ampliï en el terreny del turisme de negocis, de congressos i convencions, i espero que aviat també, perquè sé que els alcaldes hi treballen, en el turisme de creuers, que és una de les qüestions que en l'oferta turística ens falten encara al Camp de Tarragona, i espero que ens en sortim.

I és una llei que ha de permetre que tots els nostres empresaris, els emprenedors del nostre territori, pu-

guin posar-se també a la feina, perquè voldríem que també ells..., en el teixit empresarial del nostre territori hi hagués una major implicació i un major benefici derivat del projecte que avui presentem.

Crec que val la pena que s'hi voti a favor. Jo els demano –sé que hi ha hagut algun portaveu que a l'entrar m'ha dit que encara s'ho pensava– que hi hagi un vot favorable, perquè com tot gran projecte necessita també el màxim suport des del seu inici.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat Rafael Luna.

Rafael Luna Vivas

Senyor president, senyores i senyors diputats..., com no, també saludar els alcaldes de la província de Tarragona que hi ha aquí, tots els consellers... Lamento molt que no hi sigui el conseller de la competència de turisme, que és el conseller d'Empresa i Ocupació, el senyor Felip Puig, i també, com sempre diem, que no hi hagi dintre els consellers un conseller de la província de Tarragona, ja que som l'única província, Tarragona, que no té conseller.

Seguint amb això, avui aprovarem, amb tota la garantia, jo penso, aquest projecte de llei, aquest projecte de llei que va néixer amb una falta total i absoluta d'informació, un projecte de llei en què el senyor Adserà va haver de fer de conseller i anar pel territori explicant en què consistia aquest projecte, un projecte de què encara esperem a la comissió corresponent que el conseller d'Economia i Finances doni una explicació, i en resum un projecte de llei en què ha faltat aquesta voluntat de comunicació i d'informació.

Però no solament això. També han passat unes altres coses, i ha estat que és un projecte de llei que no té la voluntat, o no ha tingut la voluntat, de comptar amb totes les forces polítiques del territori. No hi ha hagut aquesta voluntat, la veritat sigui dita, i això que el senyor Batet tenia molta voluntat perquè això fos un gran consens. Però, miri, quan se tanquen les portes, el consens queda amb qui tanca les portes. Els altres no hi podem entrar, simplement perquè és un consens blindat, totalment i absolutament. Per tant, és una pena que no hàgim pogut arribar a més. És una pena que a la comissió, a les reunions de les ponències, la pressa, la tremenda pressa a fer les coses, no ens deixés ni parlar, als mateixos membres o ponents d'aquesta ponència. Era tot a corre-cuita, era tot a fer-ho de pressa, i, ho torno a dir, sense cap voluntat de poder arribar a cap acord en aquest aspecte.

I, al final, què és el que passa? Doncs al final el que passa és que amb nocturnitat i traïdoria se tanca un pacte amb el Partit Socialista. Jo ho entenc, que el senyor Navarro busqués la foto. Jo entenc que el senyor Navarro, amb la situació de la seua formació política, busqués d'alguna manera demostrar a Catalunya que

mana en alguna cosa. El Partit Socialista s'ha convertit en el parc de bombers voluntaris de Convergència i Unió. S'ha convertit en això, perquè cada cop que tinguí un problema amb Esquerra Republicana, que són els que els havien de donar el suport, acudirà al cos de bombers voluntaris del Partit Socialista per apagar els focs. I això ho veurem amb la Llei electoral, això ho veurem amb la Llei de transparència i això ho veurem en més casos. Per tant, que estigui tranquil, el senyor Artur Mas, que té garantit el seu Govern, perquè al que no arribi amb Esquerra Republicana el cos de bombers voluntaris actuarà sense cap problema.

Però també és ben cert que al senyor Artur Mas li interessava aquella foto, aquella formidable foto, que responia més a uns interessos partidistes que a uns interessos de Tarragona. Ho torno a reiterar: que interessava més per interessos partidistes que per interessos de la província de Tarragona. I el senyor Artur Mas havia de demostrar que això podia sortir endavant, i es va agafar del braç de qui va poder, evidentment. Jo no veuria una foto amb la senyora Alcía Sánchez-Camacho. És que per nosaltres no hauria existit mai –mai. Ho dic... Sí, sí, ho dic així. I no és, senyor Batet, que riu molt, perquè no nos van festejar. Però no vam arribar a l'altar, sap? Molt bé. (*Remor de veus.*)

Continuo –continuo. Nosaltres des del primer dia hem tingut una voluntat expressa i total d'arribar a un acord. I això ho vam fer amb el conseller delegat, el senyor Adserà; li ho vam dir, li ho vam reiterar. I també he de dir que, a última hora, amb el senyor Jordi Vilajoana hi ha hagut una bona comunicació. S'ha de dir –s'ha de dir. Tard, però ha arribat. Per tant, és el senyor Adserà el que sap molt bé quina va ser la nostra voluntat des del primer dia. Des del primer dia, nosaltres..., per a la gent de Tarragona, per als tarragonins, perquè som la província, com abans deia el senyor Sabaté, que té l'índex d'atur més alt de tot Catalunya, era necessària aquesta inversió.

Però nosaltres en això sí que hi volíem ficar uns punts, uns paràmetres, que nosaltres creiem interessants. En primer lloc, potenciar la nostra província, potenciar Tarragona, i potenciar el patronat de turisme de la Costa Daurada, que el president de la diputació provincial de Tarragona sap molt bé del que parlo. I per què dic això? Perquè és important que, ja que sacrificàvem el nom de «Costa Daurada» a favor, no diré de «Barcelona», perquè no se m'enfadi l'Ajuntament de Barcelona, de «BCN World», eh?, ja que és això el que es demanava, nosaltres demanàvem un primer aspecte important...

Primer, l'única formació política que estàvem d'acord amb el 10 per cent fiscal. Unes altres formacions polítiques, com la del senyor Sabaté, deien: «No baixarem del 35 per cent.» Déu n'hi do! Si arriben una mica més tard, ni apareixen. Nosaltres, el 10 per cent. Però amb una condició: que el 50 per cent dels ingressos anessin a promocionar la nostra marca, Costa Daurada..., a Tarragona. Que això, senyor Sabaté, és igual que llocs de treball, és igual que riquesa, és igual que empreses, és igual, realment, que portar al territori tot aquest benestar que vostès, amb una esmena que no sabem ni el que diu, garanteixen que passarà. Doncs bé, els interessos de Convergència i Unió i del Partit Socialis-

ta s'obliden de la marca Costa Daurada i aposten per unes altres coses. Aquesta esmena avui la mantenim, perquè creiem que és important.

Una altra és que la Costa Daurada estigui present permanentment en aquesta activitat. És una altra de les esmenes originals que nosaltres mantenim vives.

I, després, no sé què passa. Fem tres esmenes que tenen a veure amb el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries..., que ens votaran que no –ens votaran que no. Bé, doncs, nosaltres no tenim més remei que mantindre-les.

Per tant, nosaltres, en aquest aspecte, ho torno a dir, hi votarem que sí. I hi votarem que sí perquè des del primer dia ho vam dir. Però és un «sí» crític. És un «sí» realment..., d'aquells «sí» que se fan per interès de la província de Tarragona, dels tarragonins i de la seua gent. Però és crític quant al que abans deia. És crític, realment, amb un projecte que ha tingut tota una falta d'informació i tota una falta de voluntat de poder arribar a acords.

Ara se'ns brinda que amb un reglament tots podrem fer... Què podrem fer, amb aquest reglament? Aquest reglament vindrà a dir el que vostès vulguin que digui. I dubto que tinguin vostès la generositat de tirar-ho endavant. Per tant, és un reglament que continuaran fent-lo Convergència i Unió i el Partit Socialista, el cos de bombers voluntaris de Convergència i Unió per salvar-los quan Esquerra Republicana els deixa tirats.

Nosaltres, de les setze esmenes que vam presentar, en mantenim vives cinc. Si realment s'acceptessen les tres esmenes que tenen a veure amb el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, quedarien dos esmenes. Les dos esmenes que quedarien serien les relatives al que parlava abans de la Costa Daurada.

Quines són les esmenes que queden també vives per part nostra? Per part nostra queden aquelles que tenen a veure amb el menor i de què el Consell de Garanties Estatutàries parla. És a dir, el tema de menors és la protecció dels menors, i especialment que els efectes visuals i sonors no puguin constituir reclams publicitaris o incentivadors del joc. Això ho votarà avui el Partit Socialista, i Convergència i Unió hi votarà en contra. Vull dir, és un dictamen. És el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries.

Una altra que nosaltres presentem és la que fa referència al blanqueig de capital, la lluita contra el frau fiscal i el finançament del terrorisme. Convergència i Unió i el Partit Socialista hi votaran en contra.

I l'altra té a veure amb el tema urbanístic. Nosaltres, aquí, l'únic que demanem és que tot el que es pugui fer se faci dintre del que és el pla director urbanístic que afecta en aquest cas Vila-seca i Salou. Per tant, nosaltres diem que, en qualsevol cas, aquests paràmetres hauran de ser adequats i proporcionals a l'objecte i la finalitat d'aquesta llei, i a l'ordenació urbanística de l'àrea afectada. També ho diu el Consell de Garanties Estatutàries. També tant el Partit Socialista com Convergència hi votaran en contra. Sap per què hi voten en contra? Perquè ho han bloquejat, perquè no tenen la voluntat que els altres puguem participar en res.

Perquè l'ordre va ser: «Tanquem aquest calaix, i aquí que no hi pugui entrar ningú», ni el Consell de Garanties Estatutàries.

Nosaltres, com és evident –amb tot això ja me posicio sobre el tema de les esmenes–, farem aquest «sí» crític que abans parlava.

Nosaltres, per coherència, i, ho dic aquí, la mateixa coherència que ha tingut el partit d'Iniciativa per Catalunya Verds des del primer dia... Estem completament lluny, estem a les antípodes. Però el que sí que hem de reconèixer és que vostès han sigut coherents. Per això nosaltres no podrem votar les seues esmenes. Hi votarem en contra.

Votarem també en contra de les esmenes d'Esquerra Republicana, perquè, senyor Aragonès, han fet un poti-poti per quedar bé al territori que és impressionant. A mi m'hauria agradat que el cap de llista per la província de Tarragona hagués, igual que els caps de llista de totes les formacions polítiques de la província de Tarragona, defensat això i no hagués donat la clau per a la defensa a un diputat que defensa més els interessos de «Barcelunya» que no de Tarragona. Per tant... Els ho dic així, i els ho dic perquè vostès al final han volgut disfressar un «no» rotund, que és el que pensa el cap de llista, i alcalde de Montblanc, per Tarragona, un «no» rotund..., l'han volgut disfressar amb un poti-poti d'esmenes en què no té res a veure una cosa amb l'altra. Per tant, nosaltres votarem en contra de totes les seues esmenes.

Evidentment –evidentment–, aquí queden les esmenes que fan referència al que Convergència i Unió i el Partit Socialista han fet. Nosaltres som coherents. No hi votarem que no. Ens abstindrem. No farem com vostès, que voten «no» a unes esmenes que són fruit del Consell de Garanties Estatutàries. Per tant, ens abstindrem.

I ja per últim, a la votació restant, que és la votació del dictamen, de què ara s'ha dividit el vot, nosaltres votarem al primer bloc, és a dir, a la votació que està com a número 13, que sí a tot –a tot. Votarem al segon bloc «sí» a tot. I al tercer bloc no podem votar que sí, evidentment. Ens abstindrem. Perquè el tercer bloc té a veure amb les esmenes que nosaltres hem presentat. Per tant, seria incoherent que nosaltres votéssim que sí a una cosa que vostès aquí ens votaran que no. I ho torno a dir: de les cinc, tres estan recomanades pel Consell de Garanties Estatutàries. Per tant, senyors diputats, aquesta és la realitat.

Avui és un gran dia per a Tarragona; avui és un gran dia per als tarragonins. Avui és un gran dia, perquè es pot obrir la possibilitat i l'oportunitat que realment tinguem una motivació per crear llocs de treball, per potenciar la nostra empresa, per potenciar la nostra economia. I no ho dic a última hora. Ho dic des del primer dia. Perquè el Partit Popular i el conseller en funcions, el senyor Adserà, que és amb qui vam portar les negociacions..., ell sap molt bé què és el que pensàvem. Com el senyor Vilajoana a la recta final, amb el qual hem tingut una bona comunicació al respecte.

És un «sí» total a la creació de llocs de treball; és un «sí» total a la creació i la potenciació de les empreses

a la província de Tarragona, i és un «no» crític a com s'ha fet políticament i a la manera amb què s'ha fet, és a dir, a la manera a què ens té acostumats Convergència i Unió i a la manera a què ens té acostumats a vegades el Partit Socialista, que per qüestió de sortir a la foto és capaç de qualsevol cosa.

Moltes gràcies, senyors i senyores diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Bon dia; gràcies. Benvinguts els alcaldes, el president de la diputació, els consellers..., i un absent present, que és el president de CaixaBank, el senyor Isidre Fainé, que no està avui entre nosaltres, però suposo que deu seguir amb molt d'interès aquest debat atesos els seus interessos que hi han en joc.

Arribem al final de la tramitació d'una llei que, per dir-ho suaument, ha estat polèmica des del seu inici, tant per les formes com pel fons. No faré un recorregut històric..., els primers avantprojectes, que van estar durament qüestionats pel Consell de Treball Econòmic i Social; múltiples declaracions dels consellers; negatives a comparèixer dels consellers afectats; la mateixa documentació que està en la memòria de la llei, insuficient, deficient. I una llei polèmica perquè s'ha fet al dictat d'uns interessos particulars i amb una finalitat concreta: col·locar, vendre, quatre-centes hectàrees de què disposa CaixaBank a través d'una fundació..., «golf», «beach», «resort» —és igual, els noms—, dins del consell recreatiu i turístic i embolcallat en un projecte anomenat «Barcelona World», «Barcelona Dreams»..., cinc àrees temàtiques. És igual. Això ha anat variant al llarg del temps. Un projecte sense projecte clar, un projecte sense pla de negocis, sense anàlisi de costos-beneficis, sense quantificar els perjudicis o els beneficis que podia crear en el model turístic, sense quantificar els llocs de treball —trenta mil, disset mil, setze mil, mil cinc-cents... Qui sap què ocupa avui Port Aventura o quanta gent està empleada en un hotel. Pot veure que en el mateix cas que va passar amb Eurovegas, xifres inflades que, a més, s'aprofiten del patiment de la gent que hi ha en aquests moments; fruit, també —no ho oblidem, eh?—, el patiment de la gent, fruit d'unes polítiques d'austeritat que han aplicat els mateixos que avui pacten. Els mateixos, Convergència, el PSC, els senyors del PSC, modificant la Constitució, fent la reforma laboral, traient les ajudes del PIRMI, etcètera. I que ara, doncs, volen fer de salvadors del territori per poder donar treball, miri.

Polèmiques, també, per l'opacitat. Tanta llei de transparència volen dir que ens cal, si després no canviem les pràctiques reals? Perquè, escolti, durant la ponència hem tingut moltes dificultats. I enmig de la ponència, en què s'intentava treballar i no ho repetiré perquè ho han dit els diputats que m'han precedit, vostès blinden l'acord, escenifiquen el pacte del pretori, en què el senyor Navarro i el president Mas tornen a posar sobre la

taula el vell bipartidisme, la «sociovergència», aquella que sempre es posa d'acord quan es tracta de preservar interessos d'uns quants i de fer negocis. Recordem la Comissió de Salut, ahir l'apunt que feia el senyor Navarro sobre el possible acord en la llei electoral; un acord que dinamitava tot el treball que s'estava fent des de la comissió, treball que intentava, doncs, domesticar, posar límits, aclarir aquest projecte i buscar aquest equilibri entre l'interès privat i l'interès públic.

Però, bé, a sobre, és que ens ve aquí el senyor Sabaté, i miri, la dita aquella, bé, la màxima llatina, *excusatio non petita, accusatio manifesta*, vostè avui l'ha feta evident, perquè vostè ens ha explicat aquí totes les bondats, totes les millores que han introduït. Vostè sap que, d'aquestes millores, en la llei no n'hi ha cap. Una altra cosa és el document que el senyor Navarro i el senyor Mas signessin, que és un protocol privat. Una altra cosa seran els concursos i les llicències, que ja veurem què passarà. Si vostè vol fer un acte de fe, miri, endavant, faci'l; però el que hi ha en la llei..., no hi ha re del que vostè ha dit, perquè han acabat menjant-se la retallada de fiscalitat, els temes urbanístics i, per tant... I després, aquest 1 per cent, escolti, aquest 1 per cent, jurídicament, feina tindran. Ja planyo el Govern, perquè si volen col·locar això en el plec de clàusules... A part, un 1 per cent que no se sap ni a on anirà ni per a què serà. Per tant, vostès han actuat com a «tontos» útils o facilitadors, no ho sé, davant d'aquest acord, que blindava una llei feta a mida; feta a mida d'uns interessos concrets i d'esquena a la ciutadania i que vulnera el principi d'igualtat. Davant d'aquest acord, nosaltres i la CUP vam decidir portar-ho al Consell de Garanties Estatutàries no per posar pals a les rodes, com deia el senyor Batet, no per muntar el numeret, com va dir l'alcalde de Tarragona, el senyor Ballesteros, no, perquè pensàvem que hi havia matèria.

I resulta que el consell, el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries troba elements. Troba elements que, tot i que segons majoritàriament no vulneren els principis constitucionals, sí que hi ha un vot particular, del conseller Marc Carrillo, en què sí que es diu que es vulnera el principi d'igualtat, entre d'altres. I insten, en les conclusions, que es facin dues modificacions. Bé. I aquí ve la presa de pèl. Aquí ja ve la gran pesa de pèl, ja, d'aquesta llei. És: les esmenes subsegüents al dictamen del consell. És a dir, el consell al dictamen els està dient que vostès no poden desregular, perquè vostès el que fan és treure totes les regulacions de sotre edificable, del 30 per cent urbanístic que hi havia a la llei del 89, a la llei del Port Aventura. Recordem que l'urbanisme ja va ser un tema polèmic, perquè ara ningú se'n recorda. Jo ja sé que la memòria és selectiva, ja ho sé. I quan parlem del Port Aventura només parlem d'èxit, no parlem de les expropiacions forçoses, de l'estafa de 30.000 milions de pessetes als vuit mil estalviadors, perpetrada pel que llavors també CiU també deia que era un exemplar empresari. Era..., bé, el que ara és el Bañuelos o l'Adserà, era el senyor De la Rosa de llavors, eh?, que va acabar a la presó, per cert, i on també hi havia «la Caixa» pel mig, eh? És que, és clar, cal recordar perquè és com si anéssim tancant el cercle.

Jo els recomano la lectura d'un llibre molt interessant: *Las desventuras del Port Aventura, el cas De la Rosa*, del Roger Jiménez –no és d'Iniciativa, eh?–, exdirector adjunt de *La Vanguardia* el 1986, en què explica tot el que va passar i on podran trobar molts paral·lismes, molts. També amb l'activa participació llavors d'alguns membres del Govern socialista d'en Felipe González a Madrid. També amb certes connivències de la premsa. Moltes coincidències, massa coincidències. Per tant, tornem a l'urbanisme. Vostès agafen, ho desregulen tot, i quan el consell els diu que han de posar uns altres..., si treuen paràmetres n'han de fixar, han de limitar d'alguna manera, amb el que sembla ja una presa de pèl, encara ho desregulen més. Diuen: «No, doncs, mira, de la llei del 1989 traurem allò del 30 per cent dels usos residencials hotelers; eliminarem l'edificabilitat màxima, i eliminarem allò del 30 per cent dels espais esportius.» És a dir, que fan just el contrari de l'esperit del que el consell els demana, que és... El consell els diu: «Si vostès desregulen, fixen unes normes alternatives, no ho deixin obert.» No, no, però vostès ho deixen obert. S'ho passen pel folre, literalment. És a dir, barra lliure; barra lliure per al futur pla director urbanístic. Un xec en blanc. Deixant en mans d'aquest pla director que aprovarà el Govern de torn, que jo espero que no siguin vostès, per poder-ho tornar, i sense cap intervenció del Parlament, sense cap debat democràtic. És clar, em diuen: «Bé, tindran dret a audiència.» Home, només faltaria, quan hi ha un pla director, igual que la resta de la ciutadania.

És un cop, el que avui estan perpetrant és un cop a la cultura del planejament urbanístic, que ha de ser una acció pública dins d'un debat democràtic i participat, i ha d'estar d'acord amb els interessos col·lectius i no amb els interessos d'uns quants. Vostès avui tornen a fer un altre segrest a l'expressió de la voluntat democràtica. Bé, fins i tot en el dictamen hi ha un vot particular que voldria declarar aquest apartat inconstitucional.

Mirin, no els atabalaré amb números de la llei, però perquè entenguin del que estam parlant, quan desregulen: vostès volen col·locar aquell famós 30 per cent, que ja no existeix; volen col·locar, segons els paràmetres del projecte, 1.200.000 metres quadrats de sostre, quan abans la llei només en permetria mig milió. És clar, una desregulació d'aquest tipus s'hauria de poder debatre amb calma en el territori, perquè té implicacions per al desenvolupament, per al model turístic, per als temes d'aigua, d'energia, de residus, de mobilitat, perquè a la química li preocupa, ens ho han fet expressar, perquè estan al costat de la indústria química, aquella que crea llocs de treball amb valor afegit.

Però miri, només perquè es facin una idea. El desastre urbanístic, paradigma del *pelotazo* immobiliari, de Seseña tenia 1.300.000 metres quadrats. Vostès en volen col·locar o en podrien arribar a col·locar 1.200.000. Però, a més, més alarmes: Melco anuncia, quan signa el memoràndum amb Veremonte, que el seu casino, el primer, tindrà 35.000 metres quadrats i col·locarà cinc mil habitatges. Ràpidament, senyor Batet, ho desmenteix. Vostè ho desmenteix, però miri, el conseller Puig, que una llàstima que avui no hi sigui, diu que potser sí que en col·locaran cinc mil, però que, és clar, les con-

dicions les marcarà el Govern. I acaben afirmant, el Govern, cito literal, d'*El País*: «No es el planteamiento que el Gobierno tiene encima de la mesa.» Home! Estaria bé que si «el Gobierno tiene un planteamiento encima de la mesa», més enllà del que li marca Veremonte, Bañuelos, Adserà i «la Caixa», ens ho poguéssim comunicar i es pogués debatre en aquest Parlament.

I, conseller, miri, no ens ha dit la veritat: al meu poble d'això se'n diu fer de «triler». Vostè el dia 23 d'octubre va afirmar des d'aquest faristol que en cap cas el 30 per cent es tocaria. Però és que resulta que, amb l'esmena que avui aprovarem, aquest 30 per cent es toca. Per tant, bé, són els canvis aquests que es fan a dictat. Però, a més, el Govern, com que no té projecte, perquè va «al paio» del que li dicten aquests poderosos que tenen els interessos, no ha definit percentatges, no ha definit quins percentatges d'usos seran per a hotels, seran per a casinos. Perquè no vol parlar de casinos. Parla de «turisme de negoci», parla de «turisme de convencions», posa pel mig el Cirque du Soleil, que no és de vostès, és un èxit de Port Aventura, és en la línia de negoci de l'ampliar. Perquè, és clar, aquí hem de parlar dels casinos, del joc.

Segona burla al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries. La recomanació pel que fa a protegir amb més efectivitat els menors del joc. No han canviat l'article principal, que diu que totes les màquines i totes les activitats de joc es podran escoltar des de tot el centre, no. I fan una altra burla, fan un «zasca», però un «zasca» tremend; o sigui, diuen amb l'esmena que tindran en compte la legislació de menors. És que no calia que ho diguessin, és que se suposa que han de tenir en compte la legislació de menors. El que els està dient el consell és que han de fer efectiva la garantia del dret de la infància, i vostès no la fan efectiva, no han volgut, en aquest sentit, ni votar la nostra esmena ni la d'Esquerra, que concretava.

Miri, no sé què diria el consell si poguéssim tornar-los a presentar aquestes esmenes, no sé el que dirien. Pensin-ho vostès. Però és que, a part d'aquestes recomanacions generals, en el vot particular s'apunta que totes aquestes normes singulars que conté la llei vulneren el principi d'igualtat davant la llei i introdueixen discriminacions, com nosaltres havíem vingut denunciant. I això és greu –això és greu. Miri, vostès han blindat aquí un pacte –bé, la «sociovergència» aquí, a Tarragona–, han imposat un projecte que afectarà el model turístic no només del Camp de Tarragona, sinó de tot el país, que afectarà el funcionament democràtic, les normes del joc. Perquè, és clar, un cop més, aquest projecte es fa a Tarragona. I jo em pregunto: si aquest projecte és tan magnífic, és tan bo, com és que tot el Ple de l'Ajuntament de Barcelona no volia que el nom «Barcelona» ni aparegués en el títol del projecte, que el relacionessin amb el que té a veure amb aquest projecte? I això ho van votar tots, eh?, en el Ple de Barcelona. És clar, a Tarragona ja ho poden col·locar, però no, que no s'associïn Barcelona... Doncs, els valors que comporta aquest projecte no deuen ser tan positius.

I aquí, miri, em sap greu que el senyor Sabaté hagi hagut de posar per davant aquest discurs dels llocs de treball, el nom d'un sindicalista, a més, UGT, que

ha acabat jugant, i que els seus treballadors, el comitè d'empresa de Port Aventura està manifestament en contra, manifestament dolgut amb aquesta actuació. Però, bé, vostès no han après; no han après el que està dient la ciutadania i el que els ha dit la ciutadania aquestes darreres eleccions: que aquests models i aquestes maneres de fer política la ciutadania no les comparteix i les vol acabar. I Esquerra, que dóna suport, Esquerra, que està donant suport al Govern, sí que ha presentat esmenes, sí que s'han queixat i marquen línies vermelles, però, permeti'm que li digui: vostès acaben acceptant que s'aprovi aquesta llei. Miren cap a un altre costat. Per a vostès no deu ser un tema prou important, de país, o deuen creure que quan siguem independents ho solucionarem. Aquí no s'han plantat, han preferit mirar cap a un altre costat. Una llàstima.

Mirin, les darreres eleccions, la ciutadania jo crec que ens ha llançat a tots un missatge, un missatge d'acabar amb aquestes maneres de fer política, d'una participació més activa. Nosaltres creiem que lleis com la d'avui alimenten la desafecció, alimenten el descrèdit polític i, sobretot, deixen aquest Parlament en una trista situació.

Ahir, el president Mas..., i la mateixa vicepresidenta Ortega li deia, li contestava, a la CUP, crec que era, que el seu Govern estava compromès amb les consultes. Que ell més que ningú volia que es pogués votar, en referència al multireferèndum. Si de veritat aquest grup, aquest Govern i els grups que li donen suport creuen en la democràcia, creuen que el dret de decidir dels catalans no se circumscriu només a la relació entre Catalunya i Espanya sinó a altres qüestions, aturin l'aprovació d'aquesta llei; posposin el debat i comprometin-se a fer una deliberació, un procés de deliberació i consulta. Tindrem la llei de consultes, ho podem fer. Preguntin a la ciutadania no només del Camp de Tarragona, sinó de tot Catalunya, perquè el projecte és nacional. Posin la democràcia i la defensa del bé comú per davant. I si no ho fan..., i si no ho fan i avui s'aprova aquesta llei, no dubtin –no ho dubtin– que els demanarem responsabilitats, en aquest Parlament i al carrer, de tots els incompliments i de totes les conseqüències que aquesta llei tindrà.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señora presidenta. *Senyors consellers*, autoridades que nos acompañan hoy desde Tarragona, me gustaría posicionar a nuestro grupo, a Ciutadans, con relación a una ley que tiene nombre y apellidos; el nombre formal de esta ley es largo, es una ley de modificación de la Ley sobre centros recreativos, turísticos y de establecimiento de normas en materia de tributación, comercio y juego, pero yo creo que todos nos entendemos mejor si hablamos de la ley de Barcelona World.

El proyecto de Barcelona World es un proyecto de gran envergadura que está planificado para Tarragona, concretamente para una zona que tiene grandes posibilidades, que tiene gran proyección, pero que, sin duda, está atravesando, como otras zonas también de Cataluña, por grandes dificultades. En estos momentos tenemos, como decía el señor Luna antes, pues, una de las tasas de paro más altas de Cataluña. Por tanto, desde Ciutadans estamos absolutamente a favor de que se inicien proyectos para la reactivación económica de esta zona y del conjunto de las comarcas, de las provincias que también lo están pasando mal en Cataluña.

Pero hay que decir la verdad sobre el proyecto de Barcelona World y sobre cómo se ha llevado a cabo su tramitación por parte del Gobierno de la Generalitat. El proyecto Barcelona World nació opaco, se ha desarrollado opaco en el Parlament y hoy se va a votar aun siendo opaco. Es un proyecto que está generando mucha esperanza en algunas personas, en algunos sectores en el territorio, es cierto, pero también está generando mucha incertidumbre debido, sin duda, a esta opacidad. Es un proyecto que no tiene plan de negocio, es un proyecto que no tiene un posicionamiento claro con criterios técnicos de cuántos puestos de trabajo se podrán crear, de cuál será el impacto económico real en el territorio, de cómo afectará a los diferentes sectores, por tanto, no sabemos, sinceramente, no se puede saber hoy en día cuál será el impacto real del proyecto Barcelona World. Además, este proyecto al final hemos visto como tiene detrás movimientos políticos extraños y parece que el proyecto, que el apoyo al cien por cien del proyecto se dará por parte del Convergència i Unió, obviamente, y del Partido Socialista, cuando en anteriores ocasiones habíamos visto al Partido Socialista también muy crítico con este tipo de proyectos, ¿no?, y esto lo que genera en la ciudadanía es la visión de que esto más que un proyecto de territorio, más que un proyecto de regeneración económica, pues, es un proyecto de intereses partidistas o un proyecto de intereses empresariales muy particulares.

Esto además nace como la opción B de Eurovegas, ¿no?, para muchos, y sin duda el que Eurovegas no pudiera llevarse a cabo en Cataluña situó al Gobierno de Cataluña en una posición de cierta debilidad, y esta posición de debilidad la hemos visto en la tramitación parlamentaria de la Ley del Barcelona World. ¿Por qué? Pues porque al final el Gobierno de la Generalitat, Convergència i Unió, ha aceptado hacer un traje a medida –un traje a medida– para unos pocos inversores, pocos pero importantes, sin duda. Se ha tramitado además con toda la urgencia del mundo –con toda la urgencia del mundo– desde el punto de vista también parlamentario, y se han aceptado, sinceramente, muy pocas mejoras por parte del resto de partidos políticos.

Se va aprobar una norma ad hoc para este proyecto, una norma, como decía antes, con nombre y apellidos, y además esta norma, que probablemente se aprobará hoy, tiene impacto sobre normativas de diferentes sectores, ya se ha comentado antes, sobre normativa urbanística, sobre evaluaciones normativas ambientales relacionadas, sobre todo, con la evaluación y, sobre todo, una cosa que para nosotros ya saben que es muy importante, que es la fiscalidad. Yo creo que todos los

ciudadanos de Cataluña tienen derecho a saber que hoy se va a aprobar en el Parlamento de Cataluña que una actividad muy concreta como es el juego tiene una rebaja fiscal del 80 por ciento, se va a bajar la fiscalidad de una actividad muy concreta, como es el juego, del 55 al 10 por ciento.

Y aquí me gustaría hacer un inciso porque para nosotros, como saben, es muy importante la fiscalidad, lo hemos dicho siempre en el Parlament. El hecho que Cataluña sea la comunidad autónoma con mayor fiscalidad, con mayor presión fiscal es letal para familias, para autónomos y para pequeñas y medianas empresas, y es inconcebible para nosotros que ustedes, señores del Gobierno, estén hoy aprobando una rebaja del 80 por ciento de la fiscalidad de esta actividad concreta y se hayan negado a votar a favor de propuestas de Ciutadans en este Parlament, en este año, sobre rebajas fiscales para familias, para pymes y para autónomos; para nosotros esto es inconcebible. Y estamos de acuerdo con ustedes en una cosa: la fiscalidad sirve para reactivar la economía, claro que sí, y en algunos aspectos bajar la fiscalidad de algunas actividades puede crear más actividad en este sector, puede favorecer la inversión, por supuesto que sí, y por eso nosotros proponemos al Gobierno de la Generalitat que haga una verdadera reforma fiscal autonómica, que lo que haga es que potencie la creación de empleo, que potencie la actividad de las empresas y que baje, sin duda, la fiscalidad a familias, como hemos propuesto en este Parlament, con el tramo autonómico del IRPF a pequeñas y medianas empresas y autónomos.

Ustedes se quejan mucho de que no tienen competencias en materia de fiscalidad; yo creo que hoy todo el mundo sabe perfectamente que, mientras ustedes este mismo año han votado que no a una rebaja del tramo autonómico del IRPF propuesto por Ciutadans, ustedes van a votar que sí a rebajarle el 80 por ciento de la fiscalidad a una actividad muy concreta, que es el juego. También me gustaría recordarles que de todas estas cosas, de la fiscalidad, de la reactivación económica, a nosotros, a Ciutadans, nos gustaría debatir ampliamente en un pleno monográfico de reactivación económica, que ustedes llevan más de un año, señores de Convergència i Unió y de Esquerra Republicana, bloqueándolo en la Junta de Portavoces.

En definitiva, desde Ciutadans vemos que ustedes, señores del Gobierno, están haciendo un esfuerzo titánico porque el proyecto de Barcelona World salga adelante, un proyecto para el cual están dispuestos a cambiar leyes, a hacer leyes a medida con nombres y apellidos; hacen una rebaja fiscal, pues, enorme a negociar durante meses con los inversores, pero yo le digo una cosa, yo estoy en la Comisión de Empresa i Ocupació y cada día, cada semana recibimos –me dicen que sí otros compañeros de otros partidos– a empresas industriales, a comités de empresas industriales que están a punto de cerrar y yo les digo que no veo el mismo esfuerzo que ustedes están haciendo para el Barcelona World, no veo el mismo esfuerzo para que estas empresas industriales sigan en Cataluña y no se destruyan puestos de trabajo, no se destruya el sector industrial en nuestra comunidad. Me gustaría que ustedes hicieran el mismo esfuerzo que están hacien-

do para Barcelona World para que se quede Alstom, para que se quede Panrico, para que se quede Cotronic, Roca, etcétera.

Lo que decía antes, ustedes dan una imagen de gobierno débil ante este proyecto, y no estamos en contra de que haya proyectos de regeneración económica, de creación de empleo, nos parecen necesarios, y los gobiernos pueden impulsar proyectos, pero no dar cheques en blanco y no manifestar una posición de debilidad, porque además es incoherente con lo que ustedes dicen. Ustedes dicen que Cataluña es una tierra que atrae muchísima inversión, que prácticamente hay muchísimas oportunidades, muchísimos proyectos en marcha, pero después dicen que si no son capaces de sucumbir ante las condiciones de estos grupos empresariales no se llevarán a cabo este tipo de proyectos en Cataluña. Pues hay una línea entre negociar, entre facilitar los proyectos y entre sucumbir a todo, hay una línea importante.

Porque además, insisto, nosotros hacemos también mucho hincapié en lo que es la seguridad jurídica, se lo decimos muchas veces, al señor Puig, que acaba de llegar, también: la seguridad jurídica es fundamental para las empresas, para la inversión, para el crecimiento, y les aseguro que hacer leyes con nombres y apellidos, leyes que cambien normativas de otros sectores, proyectos opacos, no genera seguridad jurídica. ¿Qué pensarán otros sectores, otras empresas de estos sectores también, que se han llevado durante años pagando una tributación más alta cuando ven que ustedes son capaces de cambiar toda la normativa, toda la fiscalidad por un solo proyecto? No es nuestro modelo –no es nuestro modelo–, porque además la imagen de Cataluña está en juego, la imagen de Cataluña también está en juego de tener un gobierno fuerte, de ser una tierra con una seguridad jurídica, con una certidumbre política importante para atraer inversiones, y a nosotros nos parece que lo que estamos haciendo hoy, sin duda, no genera seguridad jurídica.

Por tanto, desde Ciutadans decimos sí a los proyectos de inversión, sí a la creación de empleo, sí a la reactivación económica, sí a los gobiernos fuertes que son capaces de negociar y de atraer inversiones y empresas, y también los que hacen que las empresas no se vayan y no se destruyan las que ya tenemos aquí. Pero decimos que no a los trajes a medida, decimos que no a las leyes con nombres y apellidos, decimos que no a la opacidad que lo único que hace es generar incertidumbre y sobre todo, y ante todo, decimos que no a la rebaja fiscal del 80 por ciento de una actividad concreta como es el juego cuando mientras con una mano ustedes hacen esto con la otra hace muy poco tiempo ustedes aquí han seguido aumentando la fiscalidad de pymes, autónomos y familias.

Este proyecto saldrá adelante; nosotros no es que estemos en contra del fondo sino sí de la forma de como ustedes lo están llevando a cabo, y sin duda por el bien de los ciudadanos, por el bien de Tarragona, por el bien de todos los catalanes y de todos los españoles esperamos que este proyecto sirva para crear empleo y para regenerar la economía de Cataluña y del conjunto de España.

Muchas gracias, señora presidenta, *senyors consellers*, autoridades, diputados, diputadas.

La presidenta

En nom del Grup Mixt, té la paraula la senyora Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Bon dia. Per posicionar la CUP - Alternativa d'Esqueres en aquest projecte. Jo crec que ja ens hem posicionat uns quants cops; tothom sap que som contraris, frontalment contràries al que significarà Barcelona World; a més, ho hem dit des del principi, no hem modificat la nostra opinió davant d'aquest projecte opac del qual no sabem res. Bé, jo crec que s'ha manifestat bastant en l'exposició de la resta de grups, fins i tot la del senyor Sabaté, que demostra que sap exactament el mateix que nosaltres i això és, en tot cas, un contrasentit.

Bé, ja s'ha dit, jo crec que pràcticament tot, que era una modificació ad hoc, que és una llei que s'ha fet amb noms i cognoms, que tenia un beneficiari, uns quants, en aquest cas, i intentarem, d'alguna manera, aportar el que entenem que pot ser matisable, no? La primera cosa és com ha quedat la llei. La llei va entrar amb unes peticions, un xantatge consentit, podríem dir-ne, amb unes peticions de l'inversor d'una sèrie de canvis normatius i s'ha mantingut durant la tramitació del dictamen exactament igual. És veritat que potser ha incorporat alguns aspectes, que en cap cas són socials, que en cap cas han millorat la llei, i li diré al senyor Sabaté que es manté exactament igual que al principi la rebaixa de l'impost, que es manté exactament igual que el principi la permissivitat respecte als menors, també el joc a crèdit i també les modificacions del planejament urbanístic que, finalment, eren el detonant de tot plegat.

Bé, després de constatar..., bé, jo crec que el pas per la comissió, no cal que l'expliqui, quan Esquerra Republicana va dir que no donaria suport, doncs, ens va arribar aquell pacte vell, reeditat, «sociovergència», no?, que tant agrada, i, en tot cas, l'agenollament o el ridícul més gran arribava després de la resposta del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries on, d'alguna manera, s'havia dit que havien d'especificar en uns termes la desregulació urbanística i la protecció dels menors i feien unes respostes, unes respostes que són de «risa», són de burla. Les respostes a una petició exacta que sigui millorar la protecció dels menors ha de ser «els menors quedaran protegits»? Això és ridícul, és una burla, en tot cas, una burla als que han fet el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries; no nosaltres, nosaltres sabem que això d'inici ja venia així, ja venia fet.

En tot cas, dic, unes esmenes, a més a més, des d'Esquerra Republicana que en cap cas tampoc blinden l'àrea a la construcció, per tant, segueixen optant pel negoci immobiliari, que sí que, d'alguna manera, diuen que s'ha de desenvolupar progressivament, hi estem d'acord, però que deixen oberta de nou, doncs, la lògica de la urbanització, que és, en definitiva, el que ens fa estar radicalment en contra del que proposa aquest projecte, i tampoc especifiquen gaire més sobre

les recomanacions de catàleg del paisatge i sobre com s'ha de fer aquesta avaluació ambiental. Total o en definitiva, doncs, un projecte que s'ha mantingut igual des de l'inici de la tramitació fins al final i que respon, doncs, de manera sagrada a totes les peticions de un xantatge consentit, perquè ha sigut un xantatge consentit, que feia l'inversor.

Abans, bé, en tot cas ens van dir que al conseller li va molestar que li diguéssim «titella», que li diguéssim «titella» perquè havia plegat els genolls davant d'un es demandes del previsor. Doncs, bé, mirem què ha passat. Si un govern no és capaç de posar contrapartida a una inversió i s'agafa a aquesta inversió com un ferro roent apostant de nou per un model d'organització i per un model de construcció, doncs, no ho sé, busquin les definicions que vostès creguin. En tot cas, pensàvem que «titella» era bastant encertat, no només el conseller, entenem que això ha sigut responsabilitat, doncs, almenys de dos grups polítics.

Però el que és més lamentable no és que Convergència i Unió digui que aquesta és la seua aposta de model econòmic. Això ja ho sabem; vull dir, jo crec que no li pot sorprendre a ningú. El que sorprèn, bé, relativament, és que el PSC digui que ha vingut amb una llei social, que aquesta llei gràcies a ells s'ha tornat social de la nit al dia. Això és lamentable. A més a més, és ridícul; és ridícul perquè pot ser comprovable: si una persona agafa el dictamen a l'inici i al final, pot veure que està tot exactíssimament igual. En tot cas, dèiem, una resposta continuista o un principi que els nord-americans saben i coneixen bé, la lògica del *build it and they will come* –construïm, que ja vindran.

I la nostra sorpresa per veure que no hi ha sobre la taula estudis que demostrin si s'està complint, o no, amb l'interès general; no hi ha sobre la taula garanties que es vegin quins impactes tindran –impactes a nivell de residus, impactes a nivell d'energies, impactes a nivell de territori–; no hi ha sobre la taula tampoc les dades sobre com afectarà el model laboral, inclús del Camp de Tarragona, aquest macrocomplex i com afectarà, amb relació a la reforma laboral, sobre la rebaixa dels costos salarials. I en cap cas, dic, informacions fermes sobre saber què serà aquest projecte que s'ha dit que seran cinc mil habitatges i que el senyor Sabaté negava i ha dit que no hi hauria la construcció de cap tipus d'habitatge. En tot cas, els socis inversors no diuen el mateix que vostè, i posin-se d'acord.

Dèiem un govern i uns socis obcecats a mantenir de nou un model econòmic d'economia especulativa que ens ha portat on estem, i, per tant, un govern que s'ha negat a reconduir la situació econòmica, perquè apostar de nou per l'urbanisme, apostar de nou per macrocomplexos, apostar de nou per creació d'habitatges és apostar de nou pel mateix model d'economia especulativa que ens ha portat on estem, a les xifres d'atur que estem, a les xifres de misèria que estem i a les xifres de no-accés a l'habitatge que estem, i que exactament estem.

I la Generalitat s'ha vist com a agent immobiliari de «la Caixa», que tenia uns terrenys així, difícils de col·locar, i que en tot cas ara ja el té amb un gran pes de valor.

Abans la senyora Hortènsia Grau deia: «L'Isidre Fainé segur que ho segueix amb atenció.» Jo crec que ni ho segueix, perquè té total seguretat que això s'aprovarà i té total seguretat que no perdrà ni un euro de valor dels seus terrenys, terrenys pactats a 2012, amb una opció de compra del cent per cent i que li reportaran 372 milions d'euros com a ingressos, això a «la Caixa».

Dèiem que, sobre l'ocupació i la qualitat de l'ocupació que es creï, la casa sempre guanya –això diuen en les ruletes. I veiem que un sector que és el sector de l'hostaleria i el sector del turisme..., un sector on la patronal vol acabar amb les qualificacions professionals, i per tant eliminar les categories, que està devaluat salarialment, que té gran inestabilitat laboral amb la figura dels fixos discontinus, que té un augment de l'atur altíssim, que té a més a més por a l'atur a causa de les condicions laborals, baixos salaris, hores extraordinàries freqüents i sovint no pagades, agreujat, com dèiem abans, per la reforma laboral, i que ens posen com a exemple Las Vegas o Macau. Mirin quines condicions laborals hi ha a Las Vegas i veuran com en els últims dos anys s'han destruït almenys tres mil llocs de treball associats als casinos i associats als macrocomplexos turístics des d'aquest punt de vista.

Dèiem una resposta continuista i una privatització dels beneficis, però costos que suportem totes. I així haurem de suportar el cost del que renunciem a recaptar. I jo crec que aquí els invalida l'argument que no hi han ingressos; això els invalida l'argument almenys una sèrie de temps, perquè vostès, fent una simulació, renunciem a recaptar 93,6 milions d'euros. Per tant, no volem més plors. No volem plors que no tenim ingressos perquè són vostès els que renunciem a recaptar-los.

A més a més, un impacte al territori que, amb un projecte sense definir, no es pot saber. Per tant, els que diuen que el territori quedarà preservat no ho saben, com nosaltres no ho sabem, perquè no està definit el projecte. Però, en tot cas, sí que sabem quin cost tindrà en les energies, que augmentarà el cost de les infraestructures per a adaptar-ho a l'impacte, que augmentarà el cost dels residus, que augmentarà el cost de la despesa «seguritària» i judicial, lligat als problemes delictius, i que augmentarà el cost de la despesa sanitària per l'augment de les malalties relacionades amb l'addicció del joc.

Dèiem que Enrique Bañuelos com Jesús Ger, o, en tot cas, Marina d'Or com Barcelona World. I, si no, agafin el projecte impulsat pel Partit Popular i comparin, comparin què ha suposat. Allà també es deia, doncs, que farien una inversió de 2.000 milions d'euros, que repartirien en cinc mil habitatges i que serien quatre parcs temàtics, desenes de comerços, un centre totalment tancat on allà es conviuria i que, doncs, crearia milers de llocs de treball; després els milers han sigut centenars, i després els centenars eren treballs de quinze hores per set-cents euros bruts el mes. Per tant, Jesús Ger com Enrique Bañuelos, Barcelona World com Marina d'Or, uns quants anys després i després de tenir la suspensió de pagaments de Marina d'Or sobre la taula i després del deute que suposa o que té Marina d'Or ara.

Aquest pacte ens arriba de mans de la «sociovergència». I volíem fer una reflexió en global, que és la visió

d'un partidisme, d'un bipartidisme, a més a més, que s'ensorra, d'una política a la desesperada, una política que s'agafa a aquesta inversió com a qualsevol altra, que no els caldran estudis, eh?, per a saber d'on perden els vots, no els en caldran, ja ho poden tenir a sobre la taula: apostar de nou per aquest model que ens ha portat al que estem vivint serà el que els farà encara més enfonsar-se en els resultats electorals.

Dèiem que són el món d'ahir, són el partit de la banca i són el partit de la banca ara i abans, i, a més a més, amb aquesta operació de *pork barrel* –no sé si saben el que vol dir; vol dir apostar amb els diners de tots i de totes per a guanyar vots a nivell local–, que és aquest projecte: guanyar vots a nivell local i insistir de nou en aquesta lògica d'economia especulativa.

En tot cas, nosaltres diem no i més no a Barcelona World; ho demostrarem en la manifestació de demà a Salou. I lamentem totalment que de nou l'opció del Govern sigui apostar per la misèria.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustríssim senyor Albert Batet.

Albert Batet i Canadell

Molt honorable presidenta... Consellers, conselleres, autoritats territorials, president de la diputació i alcalde de Vila-seca, alcalde de Tarragona, alcalde de Salou, delegat del Govern i també persones del Govern que han intervingut d'una manera molt important en aquest projecte, la senyora Arderiu, el senyor Calvet, la senyora Artadi, el senyor Serra, el senyor Torras, de tots els departaments implicats en aquest projecte sens dubte important per a les nostres comarques i important per al país, ens pertoca defensar avui un projecte de modificació de la Llei 2 de l'any 89, del 16 de febrer, sobre centres recreatius i turístics, una llei d'estricta caràcter econòmic i d'estricta model de turisme, de desenvolupament de projectes al nostre país, amb un complex turístic integrat.

I, bé, ja els aviso, en moments com els actuals el que convé és lideratge de govern, és responsabilitat, és prendre decisions, és afrontar la realitat, és apostar per la creació d'ocupació, és apostar pel desenvolupament econòmic, és apostar per l'estat del benestar. I aquest projecte emmarca una voluntat de lideratge de govern, de responsabilitat i de valentia en tots els àmbits que s'han pogut veure.

I s'ha pogut veure també d'una forma molt explícita en tots els treballs en les ponències a les quals van vindre i van comparèixer totes les veus del territori, totes; totes van poder opinar. I va quedar clar que el territori ho vol, però que no només ho vol, sinó que el territori ho necessita. El Camp de Tarragona, les cambres, els alcaldes, els sindicats, el món universitari, els experts, les patronals, el sector del turisme, tots..., va quedar clar que és un projecte que el Camp de Tarragona, que la Costa Daurada, que el conjunt del sud de Catalunya vol, i vol i necessita. I aquest projecte, a més a més, té una clara voluntat territorial, però també té una clara voluntat de model de turisme i de model de projecció econòmica.

Mirin, Catalunya ja és una destinació turística consolidada; al Camp de Tarragona l'any passat ens van visitar pràcticament 4 milions d'euros a Port Aventura..., 4 milions de turistes, a Port Aventura. A més a més, el Camp de Tarragona representa al PIB sobre l'economia total del nostre territori..., el 21 per cent del PIB representa el sector turístic. El sector turístic ja forma part d'una consolidació del nostre model, i és una destinació turística consolidada. Ara, a més a més, hi hem de sumar la bona feina feta durant tots aquests anys i que tenim una oferta de turisme de qualitat, d'oci i de turisme de qualitat, a la Costa Daurada, a Cambrils, a Salou, a Vila-seca, al conjunt del país; tenim una oferta de turisme de qualitat.

Ara que tenim això consolidat convé planificar, projectar i veure i tindre una visió de cap a on va el món. I el nostre món és el món, i el món cada cop és més petit, les distàncies s'han escurçat i tot és més a prop. I ara, amb aquesta visió global, podem tindre l'oportunitat de tirar endavant projectes que responguin a aquesta visió. I aquest projecte ho és. I aquest projecte busca nous productes per arribar a nous mercats, i nous mercats i nous productes com són el turisme de negocis i com és el turisme familiar asiàtic, i obertura mundial i una posició oberta. El món és el món, i, per tant, aquesta visió d'aquest gran projecte, que té una oportunitat a curt termini de creació d'ocupació, però també és estratègic per al model de turisme i per al model territorial que hem creat durant tots aquests anys i que enforteix el nostre posicionament de turisme territorial i el nostre posicionament turístic global. I tenim l'oportunitat d'esdevenir, al Camp de Tarragona, a la Costa Daurada, a les Terres de l'Ebre, un *hub* turístic internacional.

I aquest és el que avui portem a votació, el nostre model d'economia, el nostre model econòmic i la nostra possibilitat d'obrir-nos encara més, i l'oportunitat que pot representar això com una força motora i tractors en favor del territori. És un projecte que teixeix aliances amb el port de Tarragona en tota la visió dels creuers, que teixeix aliances amb l'aeroport de Reus, que teixeix aliances amb la Universitat Rovira i Virgili amb una gran facultat de geografia i turisme que hi ha a Vila-seca, que teixeix aliances amb el SOC per a la creació d'ocupació, que teixeix aliances amb els ajuntaments. I aquí, l'alcalde de Montblanc, que aquesta setmana presentava un acord perquè els turistes de la Costa Daurada vagin a Montblanc, doncs, perquè teixeix aliances amb el rerefons també del Camp de Tarragona, que pot crear ocupació i que, per tant, també pot crear aquest turisme cap a aquest rerefons del Camp de Tarragona.

També és un projecte que és una força tractors, perquè inversions criden inversions. I les inversions i la força tractors d'aquest projecte ja han vist enguany mateix aquestes conseqüències. Ferrari Land, el segon gran projecte, que ens aportarà 1 milió de turistes, diuen. Una oportunitat d'or per a aquest *hub* turístic internacional que volem crear al sud de Catalunya. O, per exemple, el Cirque du Soleil, que s'instal·la a Port Aventura i que comença aquest any. O, per exemple, els anuncis de Hard Rock Cafe en els diferents àm-

bits de la música, etcètera. Inversions criden inversions. I no estem en moments de deixar passar cap tren; estem en moments d'agafar totes les oportunitats, perquè els trens passen i s'escapen, i, si no s'agafen, es perden. I nosaltres tenim la responsabilitat, tenim la valentia, tenim el lideratge de govern de gestionar un país, que vol dir agafar les oportunitats i afrontar-les.

Aquesta llei té dos condicionants indispensables, que són dos condicionants bàsics per fer la llei viable, que és un pla director urbanístic, adaptant-se al model de turisme que hem creat durant tots aquests anys, amb el pla de paisatge, amb el pla territorial, amb el PEIN, etcètera, amb el pla costaner, etcètera. Per tant, un pla director urbanístic, que no hi haurà habitatge, sinó que serà un pla director urbanístic en el qual hi haurà equipaments d'oci que crearan recursos i crearan riquesa.

I, a més a més, hi ha d'haver una taxa competitiva, i una taxa competitiva que només es posarà en funcionament quan hi hagi el primer *resort*, que a més a més hi haurà una part que es reinvertirà des d'un punt de vista social i un punt de vista territorial, i a més a més s'apugen els impostos i es recaptaran més impostos, com és amb la taxa turística, que es recaptaran, per tant, més impostos amb aquesta llei i en aquest àmbit.

Per tant, dos condicionants necessaris, perquè no s'hi val vindre aquí, pujar al faristol i dir: «No, nosaltres hi ha coses que ens agraden, però hi ha coses que no ens agraden.» Se'ls veu el llautó –se'ls veu el llautó. Perquè justament les coses que vostès hi posen pegues són les coses que posen en risc el projecte. I la responsabilitat del Govern i el lideratge del Govern vol dir no fer cas d'aquesta cultura del no, que també és la cara que no ens agrada d'Esquerra Republicana, i fer front a l'ocupació i la responsabilitat de la generació econòmica afrontant projectes en favor de la recuperació de l'ocupació i de l'estat del benestar. I aquesta és la nostra recuperació i aquesta és la nostra tasca del dia a dia.

I és més –i és més. Miri, en moments com els actuals fa falta valentia per tirar endavant projectes de país. I tots els projectes de país poden generar pors, dubtes i algun interrogant. Me'n ve algun al cap, molt concret, que té a veure amb el 9 de novembre, que pot generar pors, dubtes i algun interrogant. Doncs, miri, escolti, davant dels projectes de país, el que fa falta és lideratge, és capacitat i responsabilitat per gestionar i donar la cara, i estar al davant i afrontar-los, és dir: «Escolti, aquestes són les prioritats del país: la creació l'ocupació, l'estat del benestar.» I afrontar-los i tirar-los endavant.

I aquest és un tarannà molt propi de Convergència i Unió; és un tarannà molt propi dels valors que encarnem des de fa anys, perquè, davant dels riscos i els dubtes, el que no pot ser és que, per molts riscos i dubtes i interrogants que pugui generar un projecte, a aquest projecte s'hi hagi de renunciar. Perquè, si féssim cas a aquests riscos, a aquestes pors i a aquests dubtes i interrogants, l'any 89, amb el president Pujol, quan es va afrontar un projecte molt important en el qual vostès –Iniciativa, Esquerra Republicana, alguns partits–, doncs, també tenien pors, riscos i dubtes, no s'hauria fet Port Aventura. I ara Port Aventura és un model d'èxit, és un model de referència; ara tothom ho troba bé.

Però tenim memòria; ens en recordem, de què van fer. I també tenien pors i tenien riscos, i «això no anirà bé, perquè canviarà el model de turisme de les nostres...», i etcètera. Escoltin –escoltin–, i ha obtingut resultats: 4 milions de turistes l'any, vuit mil llocs de treball creats, directes i indirectes; escoltin, vuit mil llocs de treball que es creen a Port Aventura de forma directa i indirecta. Ho van dir aquí –ho van dir aquí–, al Parlament de Catalunya.

Escoltin, si nosaltres, que som valents, els haguéssim escoltat i els haguéssim fet cas, on estarien ara els vuit mil llocs de treball?, on estarien ara els 4 milions de turistes? Això és la responsabilitat de govern, això és el lideratge, això és ser valent. I aquest és un tarannà que ens encarna.

I segurament aquest és un punt que ens diferencia d'alguns de vostès, segurament aquest és el punt que ens diferencia d'alguns partits polítics amb els quals compartim moltes coses, que som valents, que ens hi afrontem, que posem el país per davant, que assumim alguns riscos, que gosem amb projectes de país en què creiem que hi ha un bé comú i un interès comú. I, per tant, nosaltres, en aquest sentit, creiem que aquest projecte és un projecte que defensa l'interès comú, que defensa el bé comú, que defensa la creació d'ocupació, que enforteix el model turístic de les nostres comarques, que enforteix i focalitza Catalunya en el mapa del turisme a nivell del turisme internacional.

I, mirin, sí, som gent valenta; som gent valenta i segurament aquesta és la nostra manera de fer i de ser, com ho va ser l'any 89, amb el president Pujol, amb Port Aventura, i ara és un model d'èxit i referència, i tothom s'omple la boca que quina sort que en tenim.

Perquè ens avala la gestió, ens avala la feina feta, perquè també hi han hagut altres projectes a nivell de l'Estat espanyol que han fracassat, com és Terra Mítica o com és la Warner. I aquí hem fet la feina ben feta, els ajuntaments han fet la feina ben feta, la diputació i el patronat de turisme han fet la feina ben feta, el sector ha fet la feina, el Govern de Catalunya, el país ha fet la feina ben feta. Ens avala la gestió. I, amb aquest tarannà, gestionarem i liderarem aquest projecte, perquè som responsables i perquè nosaltres tenim clares quines són les prioritats i les necessitats polítiques en aquests moments i en el país.

I, miri, massa gent té massa esperances posades en aquest projecte. No valen els xecs en blanc, però sí que convé posar l'interès general per davant de l'interès particular. I això és el que fem amb aquest projecte, posar l'interès de país per davant de l'interès particular. I és més, ens hi va el nostre futur –ens hi va el nostre futur–, ens hi va el futur del Camp de Tarragona i el futur de tot el sud de Catalunya i del país, en projectes com aquest.

De la mateixa manera que vam ser valents l'any 89 quan vam fer tirar endavant Port Aventura, i ara és un model d'èxit, de la mateixa manera, ara, amb el mateix tarannà, som valents, actuem amb responsabilitat, tenim lideratge de govern per afrontar la recuperació econòmica i de l'estat del benestar, i això vol dir afrontar i defensar projectes, projectes com el de Barcelona

World, projectes com el del centre recreatiu i turístic de les nostres comarques, projectes com el que s'ha fet a Vila-seca i Salou, que fa que siguin de referència.

I som valents i, a més a més, ho assumim, ho agafem, ho entomem. I estic convençut que la feina que farem farà que, d'aquí a uns anys, quan vinguem aquí, direm: «Vam fer bona feina igual que vam fer l'any 89.»

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Abans de cridar a votació, dir-los que, en el torn d'Esquerra Republicana, en lloc de donar-li els quinze minuts que li tocaven per haver presentat esmenes, n'ha fet onze i mig, segons em diuen.

Jo li dono ara tres minuts per compensar-ho i mig minut per al·lusions, perquè segur que, després, alguns demanaran al·lusions; tres minuts per posicionar-se.

Pere Aragonès i Garcia

Gràcies, senyora presidenta. En tot cas, precisar que no hem gastat quinze minuts perquè no ens els han donat, perquè ens en han donat deu, eh? Per tant, dit això, alguns apunts que complementen la nostra intervenció inicial.

Un dels motius que s'ha posat sobre la taula per acceptar el projecte és potenciar el turisme de negocis, el turisme que en anglès en diuen, doncs, amb l'acrònim MICE –*meetings, incentives, conventions and exhibitions*; és a dir, trobades, incentius, congressos i exposicions, entreteniment. No tot, ni molt menys..., de fet, la gran majoria de les destinacions que es centren en aquest model de turisme no estan centrades en el joc ni en els casinos; de fet, ho estan i ha estat complementari de Las Vegas, de Singapur i Macau, però no ho és el turisme de negocis centrats en els casinos, cosa que demostra que la rebaixa de l'impost sobre el joc, que és un element central del que se'n ha plantejat, no era necessària si volíem optar a aquest model de turisme de negocis que ens permetria complementar, doncs, les parts de la temporada turística inexistent de les zones, doncs, dels mesos d'octubre a abril.

Segon apunt que nosaltres volíem remarcar, sobre el procés que ha seguit. El procés que ha seguit tot el debat és molt similar, en *modus operandi*, podríem dir, a antecedents que han acabat fracassats, i els les cito. Reino de Don Quijote, a Castella - la Manxa, 2005: surt una proposta, inversors estrangers, aliances locals, tramitació legislativa, projecte fracassat. Gran Scala, a Aragó: surt una proposta d'inversor estranger, modificació legislativa, aliances al territori, projecte fracassat. Eurovegas: surt una proposta, modificació legislativa, aliances al territori, projecte fracassat. Per tant, aquí ho hauríem d'haver fet d'una manera diferent, i, malauradament, no ha estat així; per tant, no és garantia que evitem que acabi així.

Parlava el diputat Batet dels condicionants necessaris per poder establir aquest projecte. Un condicionant és un xec en blanc en l'àmbit del pla director urbanístic, com és el que proposen?, que és que el pla director

urbanístic no es subjecti als límits que estableix la llei, com sí que ho estava l'any 1989, no només en la llei, sinó en els decrets que el desenvolupaven, on també es parlava de nombre de llocs de treball i d'inversió mínima, que no surt en la llei que hi ha avui. Per tant, vostès han fet les coses en altres moments de manera diferent; en el nostre judici, millor del que ho estan fent ara.

Sobre la fiscalitat. Se'ns demana que aprovem una rebaixa fiscal, que es pot discutir si és positiva, si és negativa, però, en tot cas, s'ha de discutir amb bases, i ha estat feta amb un full d'aportació a les antecedents al projecte de llei, i que el full revela que, segons les estimacions, un sol casino –un sol casino– mouria de base imposable 360 milions d'euros, que és més del doble de la mitjana dels casinos més grans de Las Vegas, cosa que ens porta, lògicament, a tenir dubtes que això realment sigui així.

I un altre element. Com es parlava..., deia el diputat Batet: «Hi ha gent que hi ha posat moltes esperances.» Jo crec que vostès han jugat excessivament amb les expectatives i que han creat unes expectatives massa altes en aquest projecte. I la valentia..., la valentia no es demostra canviant les lleis de manera urgent al Parlament; la valentia es demostra també negociant fort davant dels grups d'interès que tenen poder, que és el que ens ha reclamat, per exemple, el conjunt de grups parlamentaris que han intervingut aquí, i que també era una oportunitat per al territori, que volien que el projecte hi anés, però que hi anés d'una manera millor.

I si tots aquests dubtes o riscos que nosaltres veiem...

La presidenta

Senyor Aragonès...

Pere Aragonès i Garcia

...doncs –ja acabo, acabo, presidenta–, no tenen cap mena de base, no sé per què l'Ajuntament de Barcelona, per unanimitat, doncs, no vol associar el nom en aquest projecte; possiblement perquè també hi veuen alguns riscos que també veiem nosaltres.

I, finalment, el nostre compromís amb l'economia del territori, però també amb aquella que donarà sostenibilitat a mitjà i a llarg termini, que és la reindustrialització del país, segueix més intacte avui que mai.

Moltes gràcies.

La presidenta

Cridem a votació.

(*Xavier Sabaté i Ibarz demana per parlar.*) Senyor Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Per al·lusions...

La presidenta

Té trenta segons.

Xavier Sabaté i Ibarz

...múltiples.

La presidenta

Però té trenta segons.

Xavier Sabaté i Ibarz

Gràcies, presidenta. Al senyor Luna, que parlava de portar-nos a l'altar, no sé quan... Vostès, durant dos anys, van practicar un *coitus no interruptus, continuus*, amb els senyors de Convergència i Unió, van donar oxigen, i ara es queixen que estem tan malament. Són vostès uns dels responsables d'aquesta situació; també de la situació actual.

Senyora Hortènsia Grau, amb aquest afany antisocialista que últimament han incrementat tant, que els ve de molt lluny, l'any 19 celebraran el centenari suposo, no? Doncs, miri, vostè ha negat fins i tot que s'hagi eliminat el 30 per cent... (*Veus de fons.*) No, no; és que ja no llegeix.

Miri, li ho llegeixo textualment: «La superfície de sòl destinat a usos residencials, hotelers i de joc i apostes no pot superar el 30 per cent de la superfície del centre recreatiu i turístic.» Disposició addicional primera.

I...

La presidenta

Ha d'anar acabant.

Xavier Sabaté i Ibarz

...senyor Aragonès, per últim, miri, revisi vostè la postura que tenen sobre l'impost de successions. En dos anys portem perduts, a les arques públiques, 400 milions.

I, respecte als pisos buits, han fet uns grans favors als bancs, perquè després vagi dient si hi ha interessos concrets o no. Els únics interessos concrets que tenim els socialistes són els dels treballadors i els dels milers de llocs...

La presidenta

Senyor...

Xavier Sabaté i Ibarz

...de treball que es crearan.

La presidenta

...Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta.

(*Hortènsia Grau Juan demana per parlar.*)

La presidenta

Senyora Grau? *(Veus de fons.)* Per al·lusions.

Hortènsia Grau Juan

Senyor Sabaté, sí que sé llegir. És que justament l'esmena que vostès fan al dictamen el que diu és que aquest punt se'l pot saltar el pla director urbanístic. Per tant, no faci trampes.

I, escolti, els que fan més política antisocialista són vostès mateixos, eh? Nosaltres, justament, defensem els socialistes. Per tant, facin-s'ho mirar.

(Rafael Luna Vivas demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Luna... *(Veus de fons.)* Sí. Senyor Luna. *(Pausa.)* Ara, ara.

Rafael Luna Vivas

Senyor Sabaté, miri, nosaltres no tenim cap culpa –cap culpa– que del 35 per cent que vostès deien com a màxim hagin baixat al 10 per cent. La culpa és de vostès. No facin de bombers, que era el símil que li feia abans, i menys de bomber piròman.

La presidenta

Passarem ara a la votació.

I votarem en primer lloc les esmenes reservades del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Votem l'esmena número 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 85 en contra i 25 abstencions.

Votem ara l'esmena número 53.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 83 en contra i 25 abstencions.

Votem ara les esmenes números... *(Remor de veus.)* Estiguin atents. Les esmenes números... *(Persisteix la remor de veus.)* Després no diguin que no hem votat, eh?

Número 10, 15, 23, 32, 39 i 43.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 21 vots a favor, 84 en contra i 25 abstencions.

Votem les esmenes número 1, 42, 47, 48 i 60.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 21 vots a favor, 84 en contra i 25 abstencions.

A continuació, votem les esmenes reservades del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Els faig avinent que les esmenes número 5, 7 i 62 han estat retirades.

Votem l'esmena número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 88 en contra i 25 abstencions.

Votem l'esmena número 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 101 en contra i 12 abstencions.

A continuació votem les esmenes reservades del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Votem les esmenes número 12, 13, 16, 24, 29, 33, 44 i 52.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 16 vots a favor, 85 en contra i 30 abstencions.

Votem les esmenes número 3, 38, 40, 41, 59 i 61.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 17 vots a favor, 85 en contra i 29 abstencions.

A continuació passem a votar les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries.

En primer lloc, votem les esmenes subsegüents presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, esmenes número 1 i 2.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 21 vots a favor, 85 en contra i 25 abstencions.

Votem les esmenes subsegüents presentades conjuntament pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari Socialista, esmenes número 1 i 2.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 67 vots a favor, 46 en contra i 18 abstencions.

Votem ara les esmenes subsegüents presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, esmenes número 1, 2 i 3.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 27 vots a favor i 104 en contra.

I, per acabar, votarem el text del dictamen de manera separada, segons les peticions que han formulat.

En primer lloc, votem... *(Veus de fons.)* Ah, perdó; abans, una esmena tècnica.

Votem ara l'esmena tècnica.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 115 vots a favor, 1 en contra i 15 abstencions.

Per acabar, votarem el text del dictamen de manera separada.

I, en primer lloc, votem els articles 1, 3, 5, 6, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, la disposició addicional tercera, la disposició addicional quarta, la disposició addicional cinquena i la disposició final del text del dictamen.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 106 vots a favor, 16 en contra i 9 abstencions.

Votem ara els articles 4, 10, 18, 19, la disposició addicional primera i la disposició addicional segona del text del dictamen.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 85 vots a favor, 16 en contra i 30 abstencions.

I, finalment, votem la resta del text del dictamen, articles 2, 7, 11, 17, la disposició derogatòria, el preàmbul i el títol del dictamen.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 67 vots a favor, 46 en contra i 17 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desenvolupament rural (tram. 302-00161/10)

Continuem amb l'ordre del dia, i amb el punt desè, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desenvolupament rural.

(Pausa llarga.)

Òscar Ordeig i Molist

Bon dia. Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, per posicionar..., les propostes de la Moció subsegüent a la interpellació del Grup Socialista sobre el desenvolupament rural, doncs, bé, després de la interpellació i l'intercanvi d'opinions que vam estar tenint amb el conseller, el que sí que voldríem proposar són vint mesures concretes, vint mesures concretes que nosaltres creiem que són les urgències més importants que hi ha en aquest moment a les comarques rurals del nostre país. Lluny de voler ser comarques subsidiades, com a vegades s'ha fet algun comentari per part d'algun membre del Govern, i que, per tant, volem insistir en les subvencions per tal de tirar endavant, lluny de voler ser comarques subsidiades, el que volem és ser comarques competitives. I per ser comarques competitives necessitem resoldre alguns dels elements més importants que tenim sobre la taula i alguns dels problemes més greus que tenim sobre la taula.

I per què ho diem, això? Doncs, bé, en primer lloc, perquè fa falta més debat, fa falta posar sobre la taula quins són aquests problemes. Veiem com des del Govern, algunes vegades per culpa del Departament d'Agricultura, altres vegades per culpa del Departament de Territori –com en el cas, per exemple, ja ho vam dir, dels plans de muntanya, amb eines de planificació, els plans

comarcals de muntanya, que encara no s'han aprovat, portem dos anys–, però altres vegades també pel Departament d'Ensenyament..., cal des del Govern que es faci una coordinació i una millora de la comunicació per tal d'aturar –aturar– els indicadors negatius que estan afectant el territori. I això ja els vam comentar que és el tema de la despoblació, l'empobriment i l'envel·liment.

Per tant, el món rural vol ser competitiu, i, per tant, ser competitiu vol dir invertir en infraestructures bàsiques, invertir en formació, invertir en serveis públics bàsics per tal de poder competir com ho fan altres capitals. Volem ser competitiu i no subvencionats, volem ser innovadors i no antiquats.

Però això només passa per un camí, que vol dir posar al dia –al dia– les necessitats de les comarques de muntanya, que són el 75 per cent del nostre país. Com deia el senyor Batet..., una frase que m'ha agradat molt, diu: «En projectes de país cal ser valents.» Cal ser valents per als projectes de país. Tenim un país molt divers, molt complex, molt difícil de gestionar, amb una greu crisi, ho entenem, però per això nosaltres no jutgem el Govern per la crisi econòmica, jutgem el Govern per com es gestiona aquesta crisi. I hi ha un problema d'acció i d'omissió; d'acció, quan es fa concentració de serveis públics, quan es fa aquesta cantarella –que també el conseller Puig ho deia– de massa crítica. Escolti, doncs, n'hi han uns que sempre perdem, si organitzem determinats serveis públics en funció de la massa crítica. Doncs, es fa per omissió o per acció; per acció, amb concentració de serveis, o per ommissió de no abordar determinats aspectes molt importants. El conseller Puig també ha anat a determinades comarques, en el cas de Tradema, a Solsona, en el cas de Rosselló, i estan esperant..., es va comprometre a donar unes respostes que no s'estan donant.

Hi ha aspectes que no són de diners, són de gestió. També tenim un greu problema de gestió, i ho veiem en les compensacions per les pedregades que hi va haver al Segrià fa quatre dies, que són temes de gestió, que sort que s'ha resolt; ara, ahir es va resoldre, perquè no s'havien inclòs determinades zones que havien estat afectades. Ho veiem en la gestió dels purins, que semblava que ja estava tot arreglat, i veiem com el més calent està a l'aigüera. Ho veiem en les propostes per a la instal·lació de xarxes antipèdra, que resulta que fem una gran proposta i el sector són els primers de dir que no els està bé. Per tant, planificació, coordinació i millora en la gestió; no tot són diners.

Nosaltres hem fet vint propostes molt concretes. Agraïm les esmenes..., de les quatre esmenes del Grup del Partit Popular, la 21, la 22 i la 24, que les acceptem; no acceptem la que fa referència al Pla hidrològic, perquè creiem que ja obriríem un altre projecte, que dona molt de si i que, per tant, podria ser una moció a part.

I nosaltres el que ens posem..., demanem una altra vegada, evidentment, que el Departament d'Agricultura pagui els deutes pendents. Demanem continuar apostant –i aquí sí que coincidim amb el Govern– per la innovació a través de l'IRTA. Demanem recuperar, replantejar el transport escolar gratuït per als nuclis agre-

gats; els camins, el pla de camins; tornar a apostar pels joves i les dones en l'àmbit rural; la TDT i les tecnologies de la informació i la comunicació —s'han perdut aquests programes per tal d'implantar les tecnologies de la informació i la comunicació arreu del territori, encara hi ha molts llocs on hi ha greus problemes—; tota la gestió dels recursos naturals, gestió forestal. Hem fet resolucions..., per tant, que es compleixin les resolucions, que estan molt bé, però que no s'ha avançat... Es parlava, fa un any, des del conseller d'Agricultura, sobre com havíem de promocionar la reserva de la biosfera; el més calent està a l'aiguera.

I, per tant, el que sí que demanem és que...

La vicepresidenta primera

Senyor diputat...

Òscar Ordeig i Molist

...ho posem negre sobre blanc, que ho definim i que complim amb aquells compromisos que havíem adquirit entre tots.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Hi han presentat esmenes el Grup Parlamentari del Partit Popular. Per defensar-les té la paraula la diputada Dolors López.

Dolors López Aguilar

Moltes gràcies, presidenta. Aquesta macromoció —i dic «macromoció» perquè inicialment tenia vint punts i hem contribuït que encara sigui més macro amb les esmenes presentades per part d'aquest grup— és una moció centrada molt especialment en les zones de muntanya, una cosa també segurament comprensible donada la situació del diputat proponent, que viu a la Seu d'Urgell, no?

Però, bé, no solament parla de zones de muntanya; és una moció una mica calaix de sastre, inclús jo diria que és una moció escombria, no?, que recull una sèrie de propostes que s'han anat presentant al llarg d'aquesta legislatura la majoria de les quals no han set aprovades, no han set acceptades per part de l'equip de govern.

Jo reconec les especials dificultats que tenen les zones de muntanya: una situació d'envelliment, de despoblació, de manca de comunicació..., encara que també hem de recordar que les comunicacions han millorat moltíssim; recordem el túnel de Vielha, el nou túnel de Vielha, no?, que ha millorat moltíssim la comunicació a la Vall d'Aran, encara que, per exemple, encara ens falta el túnel de la Bonaigua, que comunica la Vall d'Aran amb els Pallars.

Però, bé, aquesta no és la qüestió. La qüestió, i centrant-nos ja en la moció, en aquesta, ja dic, macromoció..., a mi m'agradaria posar en valor tres qüestions que jo crec que són molt importants quan parlem de desenvolupament rural.

La primera és la importància de l'agricultura com a sector productiu, eh?, la incorporació de joves al camp, i més en aquests moments, que ja estan començant, ja, a ser història, però que han set moments molt difícils, no?, de crisi econòmica, en què molts joves no trobaven una feina i la incorporació al camp era una sortida bona per a ells. Des del Govern de la Generalitat s'ha de donar impuls, s'ha de donar impuls a aquest sector productiu. Per tant, punt número 1, sector productiu important, l'agricultura.

Segon punt que vull posar en valor és la PAC, la política agrària comunitària. Acabem de celebrar unes eleccions europees, tothom hem estat dient la importància de les decisions que es prenen a Europa i la importància de la PAC, de la política agrària comunitària, i més tenint en compte que les ajudes al sector agrari són les més importants que vénen d'Europa i que representen un 30 per cent de la renda dels agricultors. A Espanya, recordem, ha aconseguit la pràctica totalitat de les seues reivindicacions, ha aconseguit més diners quan hi havia més països a repartir, evitant una taxa plana que hauria penalitzat la producció. Per tant, sector productiu important, política agrària comunitària que no podem posar en risc de cap manera, i tothom sap a què em refereixo.

I tercer punt molt important que vull posar en valor en aquesta moció i quan parlem de desenvolupament rural, i és l'aigua, és el reg. Sense aigua no hi ha agricultura, sense reg no hi ha agricultura. És que no hi ha ni vida sense aigua, no? I per tant, jo em vull referir en aquest punt perquè he presentat diverses esmenes, he presentat quatre esmenes, tres de les quals han set acceptades, la qual cosa agraeixo, no? Però n'hi ha hagut una que no ha set acceptada, que és el tema del reg, l'esmena en què jo demanava que donés suport el Govern als regants i que es posés al costat dels regants i no en contra del pla hidrològic. Jo, en aquest punt del reg, vull fer dues consideracions, una respecte al canal Segarra - Garrigues, que és una de les esmenes que hem presentat i que demanava que..., i que ho he reiterat en diverses ocasions, no?, que es presentin aquests estudis, aquests estudis que compatibilitzen o que han de compatibilitzar el reg amb les aus, però també em vull referir al pla hidrològic, i el proponent de la moció deia que això segurament seria objecte d'una altra moció, possiblement —possiblement.

Però jo crec, i vostè ha dit una frase textual, que és: «Amb els temes de país hem de ser valents.» I hem de ser valents, i amb els temes de país ens hem de mullar. Jo crec que les indefinicions a què el Grup Parlamentari Socialista, els socialistes en general estan tan acostumats, jo crec que no és el que vol l'electorat. I vostè diu que a la millor no és bo crear conflicte, però és que el conflicte ja hi és —el conflicte ja hi és—, no l'estem creant nosaltres, i quan el conflicte ja hi és un s'ha de definir, i aquest grup parlamentari es defineix clarament, i es defineix clarament al costat dels regants, i ens definim clarament al costat dels regants perquè pensem que s'han de garantir els cabals suficients per al regadiu actual...

La vicepresidenta primera

Senyora diputada...

Dolors López Aguilar

...i el que és més important: s'han de garantir els cabals suficients per al regadiu futur. Per tant, nosaltres votarem –ja per posicionar-me, presidenta, dos segons– a favor de la majoria dels punts...

La vicepresidenta primera

Se li ha acabat el temps

Dolors López Aguilar

...però sí que per coherència amb aquells punts... *(La vicepresidenta primera retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera

Pot intervenir per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya la diputada Rosa Amorós.

Rosa Amorós i Capdevila

Bon dia, presidenta. Diputat Ordeig, he llegit atentament la moció, i vostè el que ha fet és agafar tot el que li ha semblat relacionat amb el món rural que podia ser millorable i ho ha posat en un calaix de sastre. Ha encabint gairebé tot el món rural en un llistat de vint punts genèrics. Aquesta no és la millor manera de treballar. Enumerar no és una bona praxi. Cada punt per si sol podria tractar-se com un monogràfic, i perquè ens calen propostes concretes i efectives als problemes reals no donarem suport a la seva moció.

També considero que li manca informació, perquè hi ha punts que ja s'han debatut en diferents comissions; per exemple, el que fa referència a l'IRTA, on ja se n'ha assegurat la viabilitat, o el desmantellament de la sala de comandament de la regió policial de la Seu, que ha estat per motius d'organització i eficàcia. Ningú, absolutament ningú de les comarques de muntanya voldria la deslocalització o tancament dels seus serveis; però en aquests moments, i malgrat tot, es consideren inevitables. A gairebé tots els punts de la seva moció hi ha afectació pressupostària. Ara no podem recuperar les partides econòmiques del 2010 per arreglar camins, ho sap perfectament. Tot i així, ho tenim present i anem buscant solucions. Catorze dels vint punts de la moció afecten directament el pressupost català, i només un afecta el Ministeri de Agricultura, relacionat amb les ajudes de la PAC. No és just, perquè aquests catorze punts podrien gaudir de pressupost específic si poguéssim decidir de veritat el nostre pressupost.

I ja que tractem l'agricultura, recordar que Catalunya és contribuïdora neta a la Unió Europea. Entre el 2007 i el 2011 van pagar de mitjana a Brussel·les uns 1.356 milions d'euros més dels que van rebre, és a dir que cada any vam aportar a la Unió Europea 325 milions

d'euros. En canvi, l'Estat va aportar 229 milions d'euros al PDR a Catalunya 2007-2013, ara només n'aportarà 88 per al període 2014-2020. Són 141 milions d'euros de diferència que perdrem. Com veu, el Govern de l'Estat espanyol no estima gaire el món rural català, i per això i amb motiu de la bona relació que mantenen PP i PSOE en qüestions importants podria vostè aprofitar i instar l'Estat que assumeixi la seva responsabilitat. Un exemple seria prendre les mesures adequades per evitar més accidents mortals a la nacional 230 al seu pas entre Pont de Suert i Vilaller, per cert, d'alcaldia socialista. També pot afegir a la demanda que facin el túnel de Perves i Viu de Llevata, a l'Alta Ribagorça, o del Cantó, per tenir un expedient com cal. O que facin la variant de Gerri de la Sal, Pallars Sobirà, segons el projecte inicial, ja que van destruir literalment un poble anomenat el Comte quan resulta que ara ja no és necessari.

Parla de la Llei de muntanya, d'impulsar el turisme rural, la marca Pirineus... D'acord. Però que no tenim l'IDAPA? Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran, el seu mateix nom ho indica. Vostè en forma part. I en una de les darreres reunions es van explicar i facilitar el Pla estratègic de turisme 2013-2016 i el Pla de màrqueting turístic de Catalunya 2013-2015. Si se'ls ha mirat, no creu que ja s'hi està treballant? Tenim moltes dificultats, cert; però com a exemple, el centre de dinosaures de Coll de Nargó, un poble petit amb molt pocs recursos de l'Alt Urgell, va tenir el 2013 més de sis mil visitants. O l'epicentre de Tremp, que s'està convertint en un important referent de difusió turística. Són exemples de dinamisme impulsats des del territori.

Demana que en un mes es presenti un pla de xoc per aturar la davallada turística; en un mes, també, un pla de xoc d'aprofitament forestal; que en un mes es facin propostes per a garantir la viabilitat d'unes empreses en concret. Tot el que demana que es faci en un mes ja fa temps que s'hi treballa i s'hi està treballant amb tots els agents implicats i des del territori, com és ben sabut. A més, cal temps i molta dedicació per trobar la millor solució, o la menys dolorosa, i no es poden posar en el mateix sac empreses que tenen cadascuna una problemàtica específica pròpia. I si m'ho permet, li aconsello que aprofiti l'imminent Ple d'agricultura per a pensar propostes i fer-les el més concretes i viables possible. L'emplacem a retrobar-nos en aquest debat.

I ja per acabar, vostè ha titulat la moció «desenvolupament rural», i és clar, tot el que no és urbà és rural; però la nostra visió va molt més enllà. Parlem en clau de vegueries, reconegut al nostre Estatut. Per tant, el nostre més anhelat desig és el desplegament de la Llei de vegueries; és així com cada territori es podrà desenvolupar des de la proximitat i des de les necessitats reals i específiques. Ara bé, també som conscients que per poder aconseguir-ho ens caldrà ser un estat i, evidentment, desitgem i treballem perquè aquest nou país es faci realitat al més aviat possible.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Pot intervenir per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa la diputada Sara Vilà.

Sara Vilà Galan

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Bé, la moció que ens presenta el PSC jo crec que té poc a veure amb el desenvolupament rural, amb el concepte de desenvolupament rural en si mateix. Potser l'autor no tenia maldat a l'hora de presentar tota aquesta sèrie d'urgències, que ell titula urgències, i és cert, no vol dir que no facin falta; ara bé, no ens ha agradat la manera com s'ha plantejat aquesta moció, perquè hi ha molt poca reflexió sobre el concepte de desenvolupament rural i, a més a més, és que es tracta de moltes propostes que ja han estat votades en seu parlamentària, ja sigui en comissió o al Ple del Parlament, i que es tornen a repetir una altra vegada.

No hem acabat d'entendre exactament què és el que es pretenia amb aquesta moció, de veritat. Per això ja avancem que ens abstindrem en la majoria de punts. Alguns els votarem a favor per coherència política, per coherència i per lògica, perquè són correctes, però ja s'han votat; és a dir, tornem a repetir, tornem a fer feina en va. Hem perdut una oportunitat jo crec que de reflexionar sobre el tema del desenvolupament rural, perquè, certament, el desenvolupament rural no ha de dependre del sector agrícola i ramader exclusivament. Hi han moltes altres coses, moltes altres qüestions que entren en el concepte de desenvolupament rural, i desmantellar els serveis públics del nostre territori és un problema, i greu, per al desenvolupament rural, perquè això fa que la gent no es fixi al territori, els joves marxen, el territori no resulta atractiu si no hi ha serveis públics, i cada vegada tenim la població més envellida.

Ara bé, on és la reflexió en tot això? Perquè certament ens fa falta un monogràfic d'agricultura i per això el vam aprovar l'any passat i no s'està complint, i el monogràfic d'agricultura ens permetria reflexionar sobre el desenvolupament rural i sobre el territori. Però en aquesta moció on és la reflexió? Sobre les empreses que s'estan desmantellant, a més a més, és que són incompletes. Es parla de Tradema, es parla de Roselló, es parla de... De tot això també n'havíem parlat, ja ho havíem aprovat, aquí, en seu parlamentària. On són totes les altres empreses de Girona, de Tarragona, de Barcelona, que també té territori rural? A nosaltres ens sembla que és una moció certament incompleta i que hi trobem a faltar la resta del territori. Escolti'm, jo també vull el millor per a Lleida i per al Pirineu, però hem de pensar en el desenvolupament del territori de Catalunya, no només en el de Lleida.

I el problema que tenen aquestes empreses es diu reforma laboral, i el problema que tenen aquestes empreses es diu reforma elèctrica. I precisament hauríem pogut debatre avui una cosa tan important com podrien ser les *smart grids*, i fer referència al congrés, per exemple, el novembre de l'any passat, on es parlava..., un congrés organitzat pel Col·legi d'Enginyers Agrònoms, per l'Institut Català d'Energia, per la Fundació del Món Rural,

acadèmics, experts, que debaten i pensen, i a més a més fan conclusions en els seus congressos i en la seva feina i que veig que no s'aprofiten per a res en aquest Parlament, i crec que hi han propostes tan serioses i tan rigoroses i tan interessants com el tema de les *smart grids*, com aprofitem l'energia distribuïda a nivell local, com ho estan aprofitant per exemple en països com Canadà o Dinamarca o Alemanya, i nosaltres anem enrere. I hauríem pogut debatre precisament sobre la reforma elèctrica una altra vegada, que perjudica molt greument el territori i el desenvolupament rural, precisament, perquè les *smart grids* en aquests moments i l'energia distribuïda a nivell local i els petits productors produint energia i podent vendre-la seria una gran oportunitat, i a més energia renovable, energia neta, seria una gran oportunitat per al territori, i en aquests moments l'estem perdent i no s'hi està invertint sinó que estem anant enrere amb aquesta reforma de la llei, i el que necessiten precisament, les *smart grids* el que necessita l'energia distribuïda és una legislació i polítiques públiques, i això és el que hauríem d'estar demanant en aquests moments, i el que trobem a faltar en aquesta moció.

De cara al sector agrícola i ramader, hi han quatre línies vermelles, quatre pilars que el sector demana i que no es poden..., i que també trobem a faltar en aquesta moció. La modernització de les explotacions; el crèdit; sense crèdit no hi haurà empresa, ni ramadera, ni agrícola ni de qualsevol altre sector que valgui; assegurances; incorporació de joves. Què passa amb tot això dins del món rural? I la pesca. La pesca, que no forma part del sector del desenvolupament rural i del territori, també? Hi han tantes altres coses que ens hem deixat en aquesta moció i que creiem que haurien de ser el punt central de reflexió. I tenen raó, ja els ho he dit, quan diuen que la manca de serveis públics al territori és una de les causants que la gent no s'hi arrelloni o s'hi vulgui quedar, especialment els joves...

La vicepresidenta primera

Senyora diputada...

Sara Vilà Galan

...però resulta que l'envelliment de població també està generant nous filons d'ocupació en el sector serveis. Hauríem pogut també debatre sobre aquestes qüestions i moltes altres.

En tot cas, dir que aquesta moció no és una moció sobre desenvolupament rural sinó que és una perdigonada.

La vicepresidenta primera

Té la paraula per fixar la posició del Grup Parlamentari de Ciutadans el diputat Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats..., bé, trobem a faltar algun representant del Govern. Senyor Ordeig, em preocupa el plantejament d'un dels grups del binomi que dona suport precisament al Govern;

per tant, el futur que té aquesta moció..., segurament és una mica difícil que surti endavant.

Però, sí, és una moció que parla de desenvolupament rural. I potser se'n podria parlar molt més, no? I nosaltres també pensem que el desenvolupament en el món rural és un objectiu clau no només per mantenir l'arrelament territorial, sinó també per aconseguir evitar desequilibris socials i econòmics. No parlem només de mantenir i millorar les capacitats de creació de riquesa del primer sector i de la indústria agroalimentària, que també, sinó de facilitar a la població, als ciutadans que hi viuen, les millors condicions per al seu desenvolupament econòmic i social, per al seu desenvolupament personal, amb equitat respecte del conjunt dels ciutadans catalans, que al final és clau que hi hagi aquesta equitat, aquesta igualtat de drets.

No parlem de fractura territorial. A nosaltres no ens ha agradat mai parlar de drets dels territoris; nosaltres seguim pensant que els drets són de les persones, i les persones, que tenen drets, també tenen dret a, precisament, gaudir, a conservar i a millorar el seu territori.

I en aquest sentit, trobem pertinent, plenament pertinent, aquesta moció, i ja anuncio que donarem suport a tots els seus punts, tanmateix, com hi hem donat suport quan s'han debatut i s'han votat en comissió. D'una banda, perquè, tot i estar a favor de la racionalització dels serveis, dels organismes i dels serveis públics, pensem que també és bo mantenir la proximitat a l'usuari, al contribuent de molts dels serveis que s'estan deslocalitzant. I per fer-ho tampoc cal augmentar els nivells administratius; no calen les vegueries per tenir proximitat de serveis que dona el Govern de la Generalitat.

Estem preocupats també per la necessitat de potenciar el turisme rural en totes les seves modalitats com a garantia, precisament, també del manteniment i fins i tot de l'increment de llocs de treball i dels beneficis econòmics que això comporta; un turisme rural que ha de ser de qualitat, que ha de ser sostenible i que ha de fomentar també el compromís amb l'ecologia.

La promoció turística, incloent-hi la dels parcs naturals, pensem que és prioritària en la defensa i en el desenvolupament rural. S'ha de fer i ho podem fer, i el Govern ho ha de fer, el Govern de la Generalitat ho ha de fer perquè ho pot fer.

La moció contempla, com passa sovint en aquest Parlament, qüestions que són recurrents, que són recurrents en comissions i en plens, algunes que, com ja s'ha anunciat, s'han votat en comissió, però es poden tornar a portar al Ple i es poden tornar a debatre. I, bé, d'aquestes qüestions se n'han d'aprovar diverses vegades algunes per tal d'aconseguir també que finalment s'executin, perquè dins de la moció també hi han propostes que ja han estat aprovades en el Parlament i que encara estan pendents d'execució.

Per tant, senyor Ordeig, em preocupa que no hagin presentat esmena fins i tot algun grup que ha dit que es podia haver millorat molt la moció, però que ha estat incapaç de presentar cap esmena per fer-ho. I, principalment, vist *a priori* que cap dels dos grups del binomi que dona suport al Govern, ni Esquerra Re-

publicana ni CIU havien presentat esmenes, quedava força clar que no s'aprovaria.

Bé, pensem que, en aquest cas, en cas de no aprovar-ho, és una vegada més, doncs, un cop baix per a una part de la ciutadania, perquè les condicions específiques del món rural són les que són, s'han de millorar.

I, bé, nosaltres, ho repeteixo, hi donarem suport, perquè votar-hi a favor és en certa forma afavorir precisament el desenvolupament rural a Catalunya i, per tant, el desenvolupament econòmic, social i personal dels ciutadans i de les empreses que hi són radicades.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera

Pot intervenir, per fixar la posició del Grup Mixt, el diputat Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bon dia. Procuraré ser breu i concís. Nosaltres pensàvem que sí que s'aprovaria, aquesta moció, perquè bàsicament –la primera reflexió que volíem fer és tècnica– frisàvem per veure l'informe de compliment de la moció i veure com, bàsicament, l'informe anava dient «ja ho estem fent», «ja ho estem fent», «ja ho estem fent», «jo ho estem fent», perquè, òbviament, excepte crec que la sala de control de Mossos del Pirineu Occidental, cap de les demandes que hi ha aquí es pot rebutjar taxativament, perquè totes, més o menys, d'una manera o altra, segur que el Govern les està fent a la seva manera, diguéssim, no?, amb la qual cosa hi ha una indefinició en la concreció de les sol·licituds d'aquests vint, ara vint-i-tres, punts, amb les esmenes, que recull aquesta moció, que són de temes molt diversos i, per tant, impossibles de comentar cadascun d'ells amb cinc minuts. Això era una reflexió tècnica.

La reflexió més política de fons: tenim un país concentrat en grans ciutats, no és només fruit de l'atzar i de l'economia i dels vaïens del mercat, sinó que també hi ha una política planificada i deliberada de concentrar la població, amb polítiques econòmiques, amb polítiques urbanístiques, amb polítiques de desenvolupament, al voltant de Barcelona, de València, de Palma, i concentrar-la en grans ciutats i deixar el territori despoblat, fent-hi una forta desinversió històrica, convertint finalment tot allò que queda fora de la segona corona metropolitana una mica en un parc temàtic on viuen, diguéssim, gent autòctona que són eixerits i tal i aguanten una mica en peu les quatre cases amb pedra; però bàsicament és un país on no s'ha cregut mai a desenvolupar-lo de forma equilibrada, en tot el territori, amb polítiques econòmiques de país.

Abans es parlava..., i nosaltres, perdonin, però rèiem bastant, eh?, diguéssim, per sota el nas, quan sortia el diputat Batet i deia: «política de país». Home, «política de país» construir casinos que es diuen «BCN World» a Salou, de «de país», no en té res. De «país»..., o sigui justament de «país», de concepte «país», no. Vostès poden dir que generarà llocs de treball, i això és

una altra..., sí, sí, sí, el que vulguin, però, de «país», construir una cosa que es diu «BCN World» a Salou no en té gaire.

I vostès és el que estan fent; estan dedicats a això, bàsicament. O sigui, continua exactament el mateix model de país que deixa la immensa major part del territori despoblat, sense inversions, sense estructuració, amb un èxode permanent, sense economia sostenible, sense arrelament al territori de res, i continuen promocionant què?, doncs costa, Barcelona, costa, Barcelona, costa i Barcelona. Fins i tot proposen fer uns jocs olímpics i en diuen «Barcelona», als jocs olímpics del Pirineu.

Per tant, vull dir, una reflexió sobre el punt que vostè demana de marca Pirineu. Oblidi-se'n, de la marca Pirineu; aquí és marca Barcelona. I, en tot cas, el que hauria d'haver colat és ampliar la marca Barcelona fins a la muntanya a veure si rasquem alguna cosa, perquè és en això en què està centrat aquest Govern, però l'anterior i una mica els diferents governs que hi ha hagut en aquest país.

Em sap molt greu ser tan taxatius. Nosaltres en el conjunt estem d'acord en les propostes, no ens hi oposarem; no crec que arribin gaire enlloc, però tindrà el nostre suport.

La vicepresidenta primera

Pot intervenir, per fixar la posició del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la diputada Maria Dolors Rovirola.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Gràcies, presidenta. Bé, senyor Ordeig, moció sobre el desenvolupament rural, vint punts que no resolen res de res, ja s'ha dit també pels companys que m'han precedit, no aporten cap solució al sector; vint punts que s'estan complint bé per iniciativa del mateix Govern o per propostes que ja s'han aprovat en comissió també pels seus predecessors en el càrrec que vostè ara té com a portaveu en la Comissió d'Agricultura.

Per tant, senyor Ordeig, vostè ha dit que eren vint punts d'urgència; de vint punts, aquests no tenen, cap ni un, urgència. Ho sento.

Vostè de què va, senyor Ordeig? No sabem de què va. Ho sento, el que vaig a dir. Fa relativament poc que vostè està aquí, en el Parlament, i per fer propostes com aquesta, si us plau, informi's bé del que s'ha fet abans, inclús es podria haver informat dels que l'han precedit en el seu lloc com a portaveu del que he dit abans. Estaríem, ho suposo, tractant, si s'hagués informat més bé, de punts més interessants i més profitosos per al món rural.

I llegint també la seva moció fa pensar que no té idea de com es viu i es treballa en l'entorn rural, i té una visió ben distorsionada de la realitat. D'aquests vint punts de la moció, vuit fan referència a Empresa i Ocupació, altres a Ensenyament, a Territori i Sostenibilitat, a Interior i també, evidentment, al Departament d'Agricultura.

Quant, per exemple, al Departament d'Ensenyament, fa referència..., vostè demana recuperar el transport escolar gratuït per als alumnes dels nuclis agregats, però suposo, senyor Ordeig, que vostè ja sap que l'Estat va deixar d'aportar els imports corresponents a la subvenció, però que el Govern de la Generalitat, com que sabia que era una cosa molt important, no va ignorar la problemàtica i va demanar col·laboració.

Per tant, ara aquest transport escolar es fa igualment, no surt del tot ben bé gratuït; en moltes parts de Catalunya –sí, senyor Ordeig– surt totalment gratuït i en altres hi col·laboren les famílies, com hi col·laboren també diputacions, consells comarcals i ajuntaments, com hi col·labora el meu consell comarcal i el meu ajuntament, per garantir aquest transport gratuït a la gent que van al mateix municipi però tenen l'escola a deu o quinze o trenta quilòmetres. Per tant, no pot negar-ho això.

Després també al mateix Departament d'Empresa i Ocupació demana presentar un pla per aturar la davallada de turistes al món rural i al turisme rural i als càmpings, i, a més, dotació pressupostària per als parcs naturals.

També li haig de dir que..., informi's bé, si us plau, informi's bé. S'està treballant, i molt, per dinamitzar tot el territori i vendre molt més que sol i platja. I dir-li-ho també, amb coneixement de causa. Jo he estat durant deu anys presidenta de l'associació de turisme rural de les comarques gironines, he estat també en el Patronat de Turisme Costa Brava - Pirineu de Girona, sé com treballen els altres patronats de turisme. Sap molt bé vostè també que els patronats de turisme estan formats per gent del sector públic i gent del sector privat a parts iguals. Ara hi ha una davallada, és normal, hi ha una davallada, però en tot el turisme en general, i pateix una crisi. Es passen cicles, es passen èpoques de més bonança i de menys. Ara estem, potser, a la de menys.

Però des del departament es continua treballant per potenciar sobretot ara els productes: es fan campanyes per a l'enoturisme, l'oleoturisme, fer rutes gastronòmiques. També s'han classificat els diferents allotjaments de turisme rural. Un gran pas. S'ha fet una classificació a nivell de..., com d'hotels amb estrelles, doncs, el turisme rural com a espigues. Informi's, si us plau, de tot el que s'està fent.

Demana també treballar amb el medi natural. Doncs, sàpiga que hi ha un pla director de turisme per a espais naturals; s'està treballant per crear també productes més sostenibles. Informi's, si us plau, també d'aquest concepte des del Departament d'Empresa i Ocupació.

Demana també aquí –ho ha puntualitzat, em sembla, la portaveu d'Iniciativa– una reconversió industrial per al Montsià, en concret per a la indústria del moble i auxiliars. Per què només ha demanat vostè aquesta comarca i aquesta indústria? Estan patint totes les comarques de Catalunya i diversos sectors estan patint la mateixa crisi industrial. I el Govern està per damunt de l'enfocament sectorial i està treballant per a l'enfocament, doncs, territorial.

«Catalunya connecta»; demana vostè les noves tecnologies, accés a les noves tecnologies. Vostè no coneix

el pla «Catalunya connecta» i el nivell a què ha arribat, al 99,3 per cent de la població? Informi's, si us plau, senyor Ordeig, informi's.

Coneix el programa de les polítiques d'ocupació del SOC destinat a dones del món rural i de joves del món rural? També, si us plau, informi's de tot el que s'està fent.

Em sap greu perquè se m'està acabant el temps i no puc parlar d'altres sectors. No puc parlar, per exemple, de la PAC. Vostè està parlant d'una conferència sectorial, demanava una conferència sectorial; resulta que aquesta conferència sectorial es va fer l'any passat, el 24 i el 25 de juny, i ja tenim uns resultats. Informi's, si us plau, del que s'està fent.

Calendaris de pagament. En varem parlar llargament en l'última comissió. Li vaig deixar molt clar com es feien aquests pagaments...

La vicepresidenta primera

Senyora diputada...

Maria Dolors Rovirola i Coromí

...i que s'està pagant. No hi ha pagaments pendents. Informi's, si us plau.

Em sap greu, no he pogut acabar. M'agradaria parlar del sector forestal, però, si us plau, senyor Ordeig... Suposo que ens tornarem a trobar en el pròxim debat de política agrària... *(La vicepresidenta primera retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies. Diputades, diputats, bé, en primer lloc, crec que aquí han fet un tripartit, eh?, en contra del desenvolupament rural; curiosament, s'hi ha sumat Iniciativa. *(Remor de veus.)*

Primer de tot, informi's que hi ha molts llocs que encara no es veu el senyal de TV3, que hi ha molts llocs que no hi ha cobertura de telefonia mòbil i que, per tant, els indicadors –que, al final, ens movem per indicadors, no per anècdotes concretes– no són positius; que hi ha gent, hi ha col·lectius que han de marxar dels seus pobles, doncs, perquè no hi han oportunitats, i que la gent jove se'n va dels pobles.

No és una moció centrada en el Pirineu, perquè també hi ha..., moltes de les propostes són de les Terres de l'Ebre, són del Pirineu, i algunes, de les comarques de la Catalunya central o de Girona. Per tant...

Escolti, evidentment que Madrid té una certa responsabilitat, però què estem aquí, per demanar sempre la carta als Reis als de Madrid? Entenc que..., evidentment, de l'ordre ministerial hi estem en contra, i ho hem dit,

eh?; de determinades modificacions que s'han fet des de Madrid o incompliments econòmics, hi estem en contra, i ho hem dit. Però aquí estan per donar..., per demanar responsabilitats al Govern estem aquí, d'acord? I, per tant, cal administrar millor –millor– els recursos que tenim. Perdoni, el transport escolar, les famílies el paguen; si les famílies el paguen, no és gratuït.

Miri, jo..., és com aquella cançó de «Parole, parole, parole»: podem parlar molt –podem parlar molt–, podem esperar fer un monogràfic, però quantes esmenes s'han presentat? Zero. Quantes esmenes ha presentat el Grup d'Iniciativa per complementar aquesta moció? Zero. Quantes esmenes ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana? Zero. Per tant, res, no hi ha res que es puguï aprofitar. Evidentment que el Govern està fent coses, però no n'hi ha prou, no anem bé, i no hi ha un projecte de país per al món rural. S'ho poden agafar com vulguin. I, perdoni, nosaltres estem a l'oposició, ens toca mirar què és allò que es fa bé i dir: «Apostem per això i ens hi trobaran» i, aquelles coses que no es fan prou bé, doncs, dir-les, que ens cal millorar –que ens cal millorar– i que actualment, com ha comentat el company de la CUP, hi ha un empobriement, hi ha una massificació demogràfica i de la inversió que quan sortim de la crisi, allò que diem tots, que res serà igual, doncs, el desenvolupament rural tampoc serà igual, eh?

I, per tant, sí que són les urgències, perquè anem al Rosselló i què fa la gent? Esperar que el Govern compleixi els seus compromisos. Quan anem a Solsona, què fa la gent? No és una urgència, això? És una urgència o no és una urgència? Sí o no? *(Remor de veus.)* D'acord; doncs, ja està. Per tant, entenem que la situació és difícil? Sí –sí–, però per això es requereix precisament donar respostes concretes –concretes. I, per tant, eh?, volem continuar vivint als pobles; per tant, volem continuar desenvolupant-nos, que hi hagi empreses que puguin innovar, i això depèn de moltes coses. Podem fer un monogràfic de desenvolupament rural i fer un gran projecte, una gran planificació, ho podem fer, d'acord –d'acord–; però nosaltres, mentre això no arriba, proposem mesures concretes per tirar-les endavant. Algunes ja s'han aprovat, però és que fa anys i anys que a vegades sentim les mateixes promeses que no arriben –les mateixes promeses que no arriben–, i això sembla *El dia de la marmota*, i no podem esperar més que es vagin repetint aquestes promeses incomplertes.

Gràcies.

La presidenta

Cridem a votació.

(Sara Vilà Galan demana per parlar.) Senyora Vilà?

Sara Vilà Galan

Sí, per al·lusions, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Sara Vilà Galan

Escolti'm, no hem presentat cap esmena perquè, si haguéssim presentat esmenes, hauríem hagut d'esmenar de la primera fins a l'última, és a dir, li hauríem hagut de fer la moció nova, perquè està tan mal feta, està tan mal plantejada (*remor de veus*), que s'hauria hagut de fer novament. A mi no m'expliqui sopars de duro; sóc d'un poble de tres mil habitants del Segrià i sé perfectament el que passa en zones rurals, ho sabem perfectament. I entomi la crítica dels tres partits que li han dit, quatre partits que li han dit que aquesta moció està mal feta i que s'ha perdut una oportunitat de parlar i reflexionar sobre el món rural.

(Pausa.)

La presidenta

Passarem a la votació de la moció. Tenen un guió de cinc votacions. Si els va bé, farem la votació d'aquesta manera, en cinc blocs, d'acord? (Pausa.)

Doncs, votem primer el punt número 2.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor i 82 en contra.

Passem ara a votar els punts número 4 i 10.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 42 vots a favor, 69 en contra i 18 abstencions.

Votem ara els punts número 6 i 15.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 29 vots a favor, 69 en contra i 31 abstencions.

Votem ara els punts 8, 9, 16, 20, 21, 22 i 23.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 60 vots a favor i 69 en contra.

I votem finalment els punts número 1, 3, 5, 7, 11, 12, 13, 14, 17, 18 i 19, que són la resta de la moció.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 47 vots a favor, 69 en contra i 12 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre l'escola inclusiva (tram. 302-00162/10)

Passem ara a l'onzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre l'escola inclusiva. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora María José García Cuevas.

(Pausa llarga.)

Senyora García Cuevas, ja pot començar.

María José García Cuevas

Gracias, presidenta. Honorable consejera, señoras y señores diputados, en primer lugar queremos dar la

bienvenida a los profesionales y las familias que nos acompañan y que se irán incorporando a lo largo de la moción. Les agradecemos su confianza, y también el tesón en la defensa de los derechos de estos niños.

Presentamos hoy desde el Grupo Popular esta moción a favor de la implantación efectiva de la escuela inclusiva en Cataluña. Durante la interpelación previa planteamos a la consejera nuestras dudas y preocupación sobre las disfunciones de la inclusión en Cataluña. Alertamos de un retroceso de varios años, debido a los recortes y a la falta de acción decidida y acertada por parte de la consejería de educación, que desde nuestro punto de vista ha dado de lado a los que más involucrados están en la inclusión, los expertos y las familias, y ha permitido un funcionamiento de la inclusión heterogéneo, insuficiente e insatisfactorio para los ciudadanos afectados: los niños con discapacidad y sus familias.

Se nos acusó de hacer política de desgaste, cuando yo creo que estamos ejecutando con respeto institucional y con rigor la función no legislativa por excelencia de un parlamento democrático, que es controlar y, si es posible, corregir la acción de un gobierno que se está equivocando a nuestro juicio, al de los expertos, y también al de las familias afectadas. No obtuvimos respuestas, ni explicaciones, ni alternativas.

Por eso presentamos esta moción, y también anunciamos que hemos registrado la petición por escrito a la *conselleria* de los datos sobre la inclusión en Cataluña que no se nos facilitaron, para saber de verdad y oficialmente dónde estamos. Presentamos una moción larga y técnica, neutra en términos políticos, que creemos que complementa la que presentó Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, sobre todo porque en esta pretendemos enfatizar el papel y la importancia de las familias.

Queremos resaltar por eso el punto primero de la moción, relativo al apoyo y atención a las familias y a los niños con discapacidad, porque se sienten olvidados por este Gobierno y porque están en su derecho, derecho reconocido y avalado por cualquier normativa aplicable.

Por eso también pedimos la creación de una figura en la *conselleria* que escuche directamente y sin burocracia a las familias y garantice que reciben la mejor atención, como sería un síndico de la inclusión.

El resto de la moción plantea diferentes medidas que creemos necesarias para establecer una estrategia realista y compartida a favor de la inclusión, así como el establecimiento de unos indicadores objetivos del éxito o fracaso de la aplicación de esta estrategia.

Para cada propuesta planteamos un calendario de cumplimiento, porque esta es la única manera de controlar y de garantizar su aplicación. Nos parece básico establecer un nuevo plan director a cinco años, con el consenso y con las aportaciones de los expertos y profesionales de la inclusión, que defina dónde queremos llegar y cómo vamos a conseguirlo. De este plan surgirán necesariamente los compromisos y las acciones coordinadas, homogéneas y efectivas que hoy las familias echan en falta en distintos niveles, desde los servicios territoriales a los EAP, que son los que les informan y asesoran.

Como complemento imprescindible planteamos las evaluaciones y el control de calidad, pues no solo se trata de hacer cosas o aportar recursos, sino también de garantizar que el trabajo se realiza de acuerdo con lo establecido y en beneficio efectivo de la inclusión, y para ello se necesitan protocolos y función, y controles que hoy no siempre están funcionando.

Apoyamos desde la moción la aplicación y desarrollo del camino abierto por la LEC como estrategia prioritaria de inclusión, para que los partidos que gobiernan Cataluña se decidan ya a ponerlo oficialmente en marcha, habiendo pasado cuatro años desde la aprobación de esta ley y contando con experiencias muy positivas de apoyo a centros ordinarios con recursos de escuelas especiales.

Valoramos estos excepcionales recursos que tienen las escuelas especiales catalanas, que son una riqueza y una oportunidad para desarrollar en nuestra comunidad autónoma una escuela inclusiva, eficaz, profesional y efectiva.

Pedimos una hoja de ruta con acciones concretas y plazos que permitan que antes de iniciarse el 2015 los centros especiales se hayan transformado en centros de referencia.

También hacemos una llamada de atención a la supresión de barreras arquitectónicas, presentes por ejemplo hoy en el 50 por ciento de los centros públicos de Barcelona, y que creemos que tienen que estar eliminadas también antes del primer trimestre de 2015.

Finalmente, nada de esto sería posible sin el presupuesto necesario. Instamos, pues, al Govern, a destinar a la escuela inclusiva la parte de nuestra riqueza y de nuestros impuestos, es decir, la parte del dinero del que dispone y que efectivamente gasta la Generalitat, para garantizar una educación pública de calidad y satisfactoria para todos.

Mostramos por adelantado nuestra voluntad de consenso, pues este es un tema que creemos que está por encima de diferencias partidistas. Pedimos a todos generosidad, y especialmente a los grupos que apoyan al Gobierno pedimos un esfuerzo para sacar adelante una moción que es fruto directo de las demandas del sector, que está por encima de colores políticos y que persigue establecer bases sólidas, realistas, para potenciar de verdad, de una vez por todas y entre todos, la escuela inclusiva... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Socialista, la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé; moltes gràcies, presidenta. Consellera... Senyora diputada, doncs, efectivament, vostè ho ha explicat, no? Ha presentat una moció, diu, «llarga i tècnica»; estaria d'acord amb això de «llarga», d'això de

«tècnica», doncs, en tinc més dubtes, però, en tot cas, una moció d'un tema que és important, que nosaltres hem defensat sempre, que ja vam debatre en aquest Ple del Parlament amb una moció que va presentar Iniciativa per Catalunya, perquè, efectivament, l'escola inclusiva, que és l'escola que defensem, que creiem que és important, no des d'un punt de vista pedagògic sinó des d'un punt de vista social i des d'un punt de vista d'equitat de les societats, eh?, que entenem que volem, que és una democràcia socialment avançada, com volem que sigui Catalunya, doncs, evidentment, és un tema que hem defensat i en el qual creiem que el Govern no està fent prou. Consellera, no és el primer cop que li ho diem. Creiem que l'acció de govern és absolutament insuficient, que són moments difícils, i ho sabem, amb escassetat de recursos..., doncs, això sempre és així, però també és veritat que hi han temes on no ens podem permetre no fer, perquè, si no fem, desfem i anem cap enrere. I, per tant, en aquest tema creiem, hi insisteixo, que la seva acció de govern, la informació que donen els representants dels grups parlamentaris a les mateixes famílies també és insuficient, els recursos que hi destinem, com insisteixo, perquè al final... I això ens fa sospitar –i tampoc..., li ho diem sense acritud– que aquí hi ha un tema que no estem del tot d'acord, segurament, amb el model que volem acabar tenint en aquest país, que nosaltres defensem que és d'una, d'una sola opció, que és la inclusiva, que és com entenem que és més intel·ligent.

I, per tant, nosaltres hem fet el que ens toca fer. És un tema que ens importa; parlamentàriament estava definit d'aquesta manera. Hem entrat esmenes; la senyora Cuevas ha acceptat la majoria d'aquestes esmenes, i, les que no, les hem transaccionat. Ha passat el mateix amb Iniciativa, eh? I, per tant, és el que ens toca fer: estem en un parlament, vostès presenten això, nosaltres fem la tasca parlamentària que ens correspon.

Perquè també deixi'm dir-li, senyora Cuevas, que, si no haguéssim fet la tasca de responsabilitat parlamentària i ens haguéssim posat més amb el titular polític, aprovar-li aquesta moció té un punt, diguem-ne, de contradictori, eh?, i l'accepto jo mateixa, aquesta contradicció –l'accepto jo mateixa, aquesta contradicció. Perquè aprovar-li al Grup Popular una defensa de la inclusió... Déu n'hi do –Déu n'hi do. Ho hem fet per responsabilitat parlamentària, perquè jo vull anar al literal, i és el que hem fet, eh?, senyor Millo, no em miri així, ho hem fet; li hem entrat esmenes. Però dic que, si ens passem a un altre pla polític, aprovar-li al Partit Popular una defensa de la inclusió... Déu n'hi do! Perquè no tenen credibilitat, vostès, en aquest tema. Vostès acaben d'aprovar la LOMCE, que és la Llei d'educació menys inclusiva, en concepte, que existeix de tota la democràcia espanyola. Ja havia fet altres lleis d'educació, el Partit Popular, que no ens agradaven, però és que això de la LOMCE és un punt i a part, senyora Cuevas. I podem parlar també de la llengua, perquè la inclusió, m'entén?, és un concepte global. I en aquest tema, vull dir, com ja ens hem discutit tantes vegades, doncs, ja sabem perfectament les nostres posicions.

I, per tant, jo li reitero: vostè fa una moció –molt llarga, eh?, sembla que vulguem canviar el lloc amb una moció–, diu coses que nosaltres compartim, i per això els ho votem. N’hem afegit d’altres que creiem que són necessàries, Iniciativa també ho ha fet; també els ho votarem. Però deixi’m posar aquesta advertència política: que no ho justifica tot... Perquè ara veig a la senyora Rigau aquí també molt feliç. També votar contra el literal és un problema, eh?, senyora Rigau, que estem en un parlament –estem en un parlament. I, per tant, a veure si ens entenem. Sempre acaben coincidint vostès dos, al final, eh?; uns per un fet i uns per uns altres, però les estratègies són molt semblants. Li ho votem, sí, senyor Cuevas, però l’advertència política crec que és molt clara: la seva credibilitat a defensar una educació inclusiva és nul·la, i les seves accions, com és aprovar la llei Wert, claríssimes. I, per tant, per treballar, sempre ens tindran, però si poguessin rectificar crec que farien un favor no només als nens de Catalunya, sinó als nens de tot Espanya en aquest cas.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Per defensar les esmenes té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d’Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la illustre senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, presidenta. Dèiem, quan defensàvem la nostra moció, fa tres mesos, en aquest Parlament, sobre escola inclusiva, que les retallades afecten a tot el sistema educatiu, però al model d’escola inclusiva les retallades li suposen no només perdre recursos, sinó, a més a més, un retrocés en el model, perquè es fa èmfasi precisament que sense recursos no hi ha inclusió possible. Per tant, el que cal, i el que calia, i el que continua calent, és que tots aquells recursos humans, educatius, que posem a disposició de tot el sistema, estiguin posats a l’escola ordinària, i de forma molt especial, l’especialització per a l’atenció dels alumnes amb més dificultats i amb discapacitat, que són i que estan sovint en els centres d’educació especial, que es posin a disposició de l’escola ordinària, perquè aquesta pugui efectivament ser inclusiva.

La nostra moció en aquell moment anava en aquest sentit, llistant i detallant a on calia posar èmfasi: anem amb retard a l’escola ordinària, patim molt a la secundària, en el postobligatori tenim encara molta més feina per fer... –no repassaré el que dèiem.

En tot cas, em satisfà que en aquella moció ens posésim força d’acord i que fins i tot a les jornades que el col·lectiu va organitzar, les jornades d’Aspasim celebrades fa un parell de mesos, tots els grups parlamentaris també les vam poder posar en valor. I en aquell moment, els diversos..., les diverses diputades, de fet, que hi van participar, no? –la senyora García Cuevas també–, ja vam tenir un debat sobre la capacitat inclusiva o no de la LOMCE que ara la senyora Rocio Martínez-Sampere recordava i que jo li reiterava, que va dir: «No és precisament..., a l’inrevés, no?, és l’instrument menys inclu-

siu que tenim», com d’altra banda, també, bona part de la política que fa el departament de la senyora Rigau.

Però, en tot cas, si una bondat té la moció que avui ens presenta el Partit Popular és la d’insistir. Perquè en el tema d’escola inclusiva, si alguna cosa ens ha demostrat la feina de les famílies i de la plataforma i de les diferents organitzacions, és que s’ha d’insistir. És que si abans s’insistia i es treballava per anar augmentant, per anar avançant, ni que fos una miqueta, de mica en mica, perquè costa i s’ha d’insistir, per treballar amb els equips docents, a les direccions, a les famílies, fins i tot en el mateix departament, per anar insistint, per anar avançant miqueta a miqueta, ara s’ha d’insistir per no recular i ara s’ha d’insistir per no perdre-hi més. Però si alguna bondat té aquesta moció precisament és la d’insistir i la d’incidir.

Ho veiem encara amb més motiu després que d’aquella moció tan àmpliament acordada entre tots hàgim tingut el control de compliment i, home..., senyora Rigau, el departament es queda més que coix en el compliment d’aquesta moció. Entre altres coses, algunes coses ja les sabíem, i és que aprofitem una taula de participació i el primer que ens diuen les famílies és que no les volen i que quan es convoca no les criden. I, per tant, és bo que insistim i que reiterem i que en aquest tema el missatge que donem al Govern i a aquells que els donen suport i que avui sembla que miraran cap a una altra banda, perquè políticament és millor no parlar-ne, d’aquest tema, doncs, és que no baixarem la guàrdia a l’hora de reclamar l’escola inclusiva, igual que tants altres temes, i que hi insistirem. I que si és amb una moció del nostre grup ho farem, i que si és amb una moció del Partit Popular, doncs, també ho farem. I que si és des de fora del Parlament també ho farem. Hi anem insistint, perquè aquí sabem que si no és insistint es reula.

I la millor prova i el millor exemple és una de les esmenes que hem presentat i que el Partit Popular també ha acceptat, que és el cas de l’ascensor de l’Escola Baldri Reixac: tres anys perquè, en una escola en què sabem que hi havia una necessitat concreta, que és la d’un alumne que va amb cadira de rodes, es faci un ascensor. Ara hi ha dues alumnes que necessiten aquest ascensor. Tres anys! I saben què ha donat el tomb a aquesta situació? Ha estat la comunitat educativa compromesa? No se n’ha sortit sola. Ha estat el consens a nivell de l’ajuntament? No se n’ha sortit sol. Saben què ha sigut? La portada d’*El Periódico*. Ara la consellera ens dirà que no, perquè des del seu departament a les famílies els van dir: «No aneu als mitjans, perquè això desprestigia l’escola.» Però l’endemà de sortir a *El Periódico* hi havia un acord entre l’ajuntament i la Generalitat perquè es construís aquell ascensor.

Per tant, el que ens demostra el comportament d’aquest departament és que insistint, a través de mocions, a través de preguntes, a través de posar notorietat a les mancances de la seva gestió, és com, com a mínim, evitem no recular i arrencarem aquest tipus de compromisos. Per tant, insistiu.

I en la nostra esmena el que hem volgut reflectir és que aquest acord que avui només és una nota de premsa de

l'Ajuntament de Badalona dient que cofinançaran, Badalona i el Departament d'Ensenyament, un ascensor serà una realitat. I amb aquesta intervenció volem reclamar que a la reunió que demà hi haurà al departament, o des del departament i la comunitat de l'Escola Baldiri Reixac, no només garanteixin la construcció d'aquest ascensor, sinó que es garanteixi que una escola compromesa amb aquesta comunitat educativa es mereix que no li retallin una línia de P3, consellera.

Perquè, citant les seves pròpies paraules, el que millor fa una escola de qualitat és el compromís de les famílies. I vostè té unes famílies molt compromeses que li reclamen un P3 que vostè vol retallar. Per tant, faci bones les seves paraules i no retalli una escola compromesa, amb les famílies al darrere, que arrenquen compromisos del barri, que arrenquen compromisos del departament, de l'ajuntament, de les forces polítiques i de tothom, perquè es creuen l'escola en què s'escolaritzen els seus fills. Compleixi vostè amb les seves paraules i no els retalli un P3.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Té a continuació la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Breument, i agraïts per la feina que hi ha hagut al darrere d'aquesta moció, i per tornar a parlar de l'escola inclusiva, és obvi que en un context de retallades les retallades tampoc van mirar prim i van passar, diguéssim, per sobre de tots els sectors i de tots els drets socials; també van afectar l'escola inclusiva, també afecten l'escola inclusiva. El recull, diguéssim, de greuges amb relació a aquesta atenció especial pot ser, diguéssim..., o es veu a diari a través de qui està treballant a peu de carrer, a peu d'aula, de tots els recursos que manquen, dels vetlladors que manquen, del que s'hauria d'estar fent per prestar un servei en condicions a les escoles públiques.

Nosaltres, amb relació a la moció, hem seleccionat, diguéssim... Alguns dels punts els votarem a favor. Trobem que calen compromisos concrets, sobretot, doncs, en l'adaptació de les escoles, en la planificació de tots aquests serveis. Però hi ha alguns dubtes que se'ns han plantejat a la moció, alguns els hem expressat a través d'esmenes, altres els expressarem a través de vots en contra. No coneixem encara a hores d'ara quines són les esmenes que s'han acceptat o no; en tot cas, ara ho comentarem.

A nosaltres ens grinyola, d'una banda, que per establir quines són les mancances de l'educació, de l'escola inclusiva, de l'educació especial, s'hagi de cridar una taula d'experts. Entenem que els mateixos centres i els mateixos professionals saben perfectament quines són les mancances. De fet, les estan reclamant dia sí, dia també, i, per tant, no caldria aquesta mesa d'experts. En tot cas, no és un punt de blanc i negre, és a dir, no ens farà votar diferent aquesta qüestió.

Sí que el que entenem que ha de quedar clar és que l'escola inclusiva és tota l'escola pública, ha de ser tota l'escola pública, i no han de ser només escoles especials, i que en aquest sentit cal complir amb aquells articles de la LEC que així ho especifiquen, que s'ha de garantir, que serà tota l'escola pública una escola inclusiva i, per tant, que els recursos públics –i en aquest sentit també hi ha alguns punts que no ens acaben de convèncer–, tots els recursos públics per a l'educació especial han d'anar a l'escola pública, no a qualsevol tipus de centre que presti aquesta atenció. Per nosaltres és clau garantir que l'escola pública, tota ella, sigui inclusiva, i, per tant, cal concentrar tots els recursos públics en l'escola pública.

Res més. A la resta de punts, hi votarem a favor.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, presidenta. Voldria fer una prèvia, després també de reflexionar-hi molt, com segur que han fet tots i totes vostès: que els canvis necessaris en el sistema educatiu català per fer-lo plenament inclusiu no els resoldrem ni en un mes, ni en dos, ni en tres, ni en quatre, ni en un any, ni fent una llista en una moció. Perquè estem molt, molt enrere de poder de tenir realment una escola inclusiva, i els canvis per força han de ser progressius.

M'agradaria poder repassar molt ràpidament la moció i el text tal com ha quedat definitiu. És una moció molt àmplia, com s'ha dit, però també voldria dir que hi ha una moció molt àmplia i molt completa, a més a més, de resolucions, a la Comissió d'Ensenyament aprovades per unanimitat no fa pas gaire on s'han tocat bona part d'aquests temes i queda molt per fer –molt–, ara encara més, i millor, i nosaltres ja hem dit per activa i per passiva que l'any 2014 ha de ser l'any de la reflexió i del repensament per poder fer el full de ruta per als pròxims anys per fer una escola realment inclusiva, no a base de cop de «què és el que em demanes, ho poso tot en una llista».

M'estic fent un fart, ara, de visitar escoles i també de visitar escoles d'educació especial, i continuaré fent-ho, i parlant amb les entitats que defensen l'escola inclusiva, per poder tenir una visió àmplia del que tenim entre mans. I això és el que em fa dir que això no ho resoldrem ni en un any ni en dos, sinó que hem de dedicar aquest any a repensar, i la moció que va presentar Iniciativa – Esquerra Unida i que vam votar per unanimitat és el punt de partida imprescindible, i penso que allà i a les resolucions a què he fet referència s'hi recull. Nosaltres també estem treballant en propostes d'impuls de l'acció de govern que esperem poder presentar molt aviat.

I pel que fa a l'ascensor de Baldiri i Reixach, per posar un exemple, aquesta qüestió ja ha estat aprovada, ja està per signar un conveni en quinze dies, no és una

nota de premsa, que és que ahir ens ho van dir des de l'ajuntament quan ens vam reunir amb l'AMPA de l'escola, per tant, hi ha el calendari programat. No es tracta... Senyora Camats, és que no em sento ni a mi mateixa. Gràcies.

Segona qüestió, a Esquerra estem per la inclusió, evidentment, quan hem estat a l'oposició i quan hem estat al Govern, i així ho hem demostrat amb fets. Als fets em remeto i a la LEC em remeto, i vetllarem perquè això sigui així. Però no poden dir el mateix els senyors del Partit Popular, i ara vaig al gruix del meu posicionament. Aquesta moció, senyora García Cuevas, té un context i té un propietari que nosaltres no podem obviar; el context és que demana tot el suport que calgui per atendre les famílies amb discapacitat mentre allà on vostès governen han retallat, només per al pressupost 2014, més de 1.100 milions d'euros en atenció a les persones dependents. Això és el que han fet vostès, i això s'acumula. O més de 120.000 milions d'euros en programes de suport a l'educació. O mentre renunciïn a tres dècimes del sostre de dèficit per a aquest any, perquè ja van sobrats, quan han escanyat Catalunya amb el sostre de dèficit, i aquestes tres dècimes són 3.000 milions d'euros, senyora García Cuevas. Per tant, ara vostè escudis en la crisi econòmica quan han renunciat a tres dècimes de sostre de dèficit 3.000 milions d'euros. O que qui demana un síndic per la inclusió proposa que s'elimini el síndic de greuges i el síndic de comptes de Catalunya perquè sobren. O que qui demana inclusió ha aprovat una LOMCE que, com ha dit la senyora Rocío Martínez-Sampere, malgrat el que vostè digui, és segregadora, recentralitzadora i rànica. O que qui demana inclusió ha presentat una proposta de resolució a la Comissió d'Ensenyament i Universitats que exigeix que el Govern modifiqui la LEC, i l'Estatut d'autonomia, hauria de modificar també, per segregar alumnes en aules en funció de la llengua materna. Això ho han fet vostès, senyors del Partit Popular.

I parla d'una moció llarga i tècnica i una moció que no és política i, per tant, ens demana també generositat. Però és que la generositat no és el que han tingut vostès a l'hora d'administrar els recursos de tots i a l'hora de fer el repartiment de sostre de dèficit, senyora García Cuevas. Per tant, no m'apeli que aquesta és una moció tècnica i no partidista, perquè, evidentment, que tot allò que vostès fan, allò que representen és Política, en majúscules. Per tant, per política, per raons eminentment polítiques, Esquerra Republicana, en aquesta moció i en successives iniciatives del Grup Parlamentari Popular, no aprovarem ni parcialment ni totalment cap punt, no donarem cap suport ni parcial ni total. Ara sí, tot el suport total a la inclusió, i continuarem vetllant perquè això sigui així, i treballant-hi, i demostrant-ho amb fets, com hem fet quan hem donat suport al Govern, quan hem treballat per crear les USEE, quan hem treballat pel pla, que està vigent encara, d'«Aprendre junts per viure junts», perquè nosaltres sí que hi érem, senyora García Cuevas, vostès no.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans té la paraula l'il·lustre senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Señora presidenta, señoras y señores diputados, señora *consellera*, querría empezar mi intervención hablando del que era primer punto y ahora con las enmiendas se ha convertido en el segundo de esta moción, que dice textualmente lo siguiente: «Garantizar a las familias con hijos con discapacidad toda la atención y el apoyo necesario en los ámbitos de detección, diagnóstico, orientación y derivación priorizando siempre la escuela y los entornos inclusivos desde el absoluto respeto y comprensión hacia estas familias y sus hijos.»

Bueno, uno podría pensar: bueno, si esto es en realidad un cúmulo de obviedades, puesto que nuestra sociedad –nuestra sociedad– es mayoritariamente, en su inmensa mayoría, partidaria de la escuela inclusiva y todos, de una forma u otra, podemos subscribir –estoy seguro– este apoyo a las familias que tienen hijos con discapacidad. Entonces, en ese aspecto parecería que esto es obvio, y lo es, es obvio, pero sin embargo consideramos que no es superfluo, no es superfluo que el Parlamento se pronuncie acerca de algo que puede parecer, y, de hecho, yo creo que lo es, obvio, y no es superfluo, pues, por algo tan evidente como lo que acabamos de ver aquí, que es la representante de un partido político que porque esto que todos podemos subscribir viene de un determinado partido político nos anuncia que no lo va a apoyar. Entonces, yo creo que esta no es la forma de hacer política, no es la forma de apoyar a las personas sino que es la forma de hacer una política frentista, que, por cierto, ya que hablamos de esto.

Hablaré también del primer punto que se ha introducido, porque aquí se proponía por parte del Partido Socialista que se retratasen, por decirlo así, los que presentan la moción diciendo que apoyan la LEC. Claro, como los otros han hecho la LOMCE, el PSC piden que apoyen explícitamente la LEC. Bueno, al final se ha convenido, y me parece bien, que conste, defender el modelo de escuela inclusiva tal y como establece la legalidad. Bueno, esto también es obvio –esto también es obvio–, pero es que además esto sí que es superfluo, ¿o es que se puede instar al Gobierno, de alguna forma, a que no respete la legalidad? ¿Es que no entendemos que las leyes están para cumplirlas, sea cual sea, que hay una jerarquía normativa y que la gente vota aquí en el Parlamento de Cataluña y también en el Congreso y que cada cual en cada ámbito se aplica la ley que corresponde? Por tanto, sí a la escuela inclusiva, no –no– al debate político que al final acaba perjudicando las resoluciones que afectan favorablemente a los ciudadanos.

Respecto a las propuestas que contienen, que son varias, como se ha dicho, son todas muy interesantes, suponen casi un programa de gobierno del ámbito de la escuela inclusiva. Nosotros, pues, deseáramos, francamente, que el Partido Popular allí donde gobierne aplique todo esto que pide que se aplique en Catalu-

ña. Si es así estoy seguro de que les esperan grandes éxitos allí donde ustedes concurren a las elecciones, aunque no sé si es que lo hacen pero no lo comunican debidamente, pero no parece a veces que la población perciba que ustedes hacen todo esto que aquí piden que se haga. No sé si lo hacen, ciertamente, allí donde gobiernan, pero está bien que lo pidan, que ustedes lo propongan aquí y los partidos que quieran que la política sea algo serio en favor del ciudadano, yo creo que debemos votar a favor de lo que nos parece bueno lo proponga quien lo proponga.

En cuanto al *síndic*. Nosotros no somos partidarios de incrementar los órganos públicos y la administración aquí tenemos un *síndic de greuges* y tenemos el defensor del pueblo, ambos se solapan y sería deseable que se pongan de acuerdo en la creación de este tipo de órgano, que yo creo que ya existe en el ámbito de estos dos *síndics*, ya puede considerarse cubierta esta necesidad. Pero como lo que dice aquí es valorar si conviene que se cree esta figura, eso nos parece bien y, por tanto, votaremos a favor porque de una forma u otra, lo haga el *síndic de greuges* o el defensor del pueblo o uno que fuera preciso específicamente crear, pues, nosotros lo que sí que consideramos es que las familias deben tener este apoyo.

Y, en fin, al final lo que tenemos que decir es que son los medios, el presupuesto que se dedique a la escuela inclusiva y la publicación de los datos a los que también se insta al Gobierno porque de esa forma veremos que no haya un éxodo de la escuela inclusiva hacia la escuela especial por falta de los medios que son necesarios, medios –medios–, presupuesto –presupuesto– para la escuela inclusiva.

Nada más.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió té la paraula la il·lustre senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, presidenta. Consellera, senyores i senyors diputats, permetin-me una prèvia. Senyora Camats, no puc més que respondre-li, ja que vostè ha encetat un tema, que si precisament l'ascensor de l'Escola Baldiri Reixach s'ha arreglat no s'ha d'aclarir avui per demà; vostè mateixa ha dit que demanarà una reunió, és perquè durant temps s'ha estat treballant.

Dit això, el Grup del Partit Popular presenta una moció sobre l'escola inclusiva pràcticament en el mateix moment en què el Departament d'Ensenyament presenta l'informe de compliment de la moció de la qual ja hem parlat, que va presentar Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, que vam treballar i transaccionar entre tots molt acuradament i que vam votar amb la màxima unanimitat. La presenten sense esperar el compliment i, sobretot, sense aportar noves propostes, excepte la petició de creació d'un *síndic* de la inclusió. Aquí ja els dic que nosaltres no hi estem d'acord.

Estem convençuts que tenen a mà i han fet un estudi detallat de l'informe de compliment i han pogut comprovar com el que vostès demanen en la moció o bé s'està duent a terme o està en procés en una calendarització concreta. Em refereixo, per exemple, a l'elaboració d'un pla estratègic d'atenció a la diversitat en el marc de l'escola inclusiva, que està en fase de consulta i revisió per part del comitè d'experts i que el departament té previst presentar en breu. Em refereixo al comitè d'experts creat l'any 2014, a la taula d'entitats creada el maig del 2013, a la comissió tècnica que es va crear el març del 2012. Em refereixo a les activitats formatives que s'ofereixen des del departament a tots els professionals que treballen en l'escola inclusiva i que tenen detallat l'informe de compliment. Em refereixo a la definició d'estratègies i protocols per atendre l'atenció a la diversitat dels alumnes amb necessitats educatives específiques, necessitats que són variables –els ho va dir la consellera en la interpellació–, necessitats variables perquè les situacions personals evolucionen i cal anar adaptant a totes aquestes recursos per tal de garantir el progrés de cada alumne. Em refereixo a la supressió de barreres arquitectòniques en centres educatius; vostès saben perfectament que en el Parlament estem treballant la Llei d'accessibilitat per tal de resoldre definitivament aquests problemes. Em refereixo al màxim respecte cap a les famílies i als alumnes, només faltaria!, però és que vostè ho posa en qüestió a la moció, que es respecten les famílies. Em refereixo al manteniment dels recursos destinats a l'atenció de l'alumnat amb discapacitats en els centres ordinaris i en els centres d'educació especial, tot i la situació econòmica i financera, que, per cert, vostès tenen molt present i que com alternativa el que ofereixen és un ofec econòmic a Catalunya cada cop més punyent.

I no ens podem permetre, ja sé que no els agrada, de cap de les maneres, de deixar de fer una al·lusió a aquest fet essencial. Vostès creiem que el que haurien de fer és no oblidar les seves responsabilitats per garantir i millorar la inclusió, és responsabilitat de tots. Però vostès pretenen estar a missa i repicar: ofec econòmic des de l'Estat per part del seu grup polític i aquí exigir i reclamar unes obligacions, és més, erigir-se en defensors preferents d'aquestes necessitats, i dic necessitats, i tant! Vostès ho reconeixen, però nosaltres també.

Conscients de la importància de la millora de l'escola inclusiva és continuar treballant en el ple desenvolupament dels articles de la LEC sobre aquest model inclusiu. Hi ha molt camí a fer, és cert, cada cop cal esmerçar més i més esforços de tota mena per tal de donar respostes a les diferents situacions de diversitat que es presenten a la realitat de la nostra societat. Però també volem palesar que estem en el moment de més inclusió a l'escola; la sensibilitat a Catalunya en educació especial ha estat sempre perquè a tots ens esmerça la importància de donar necessitats a tots els alumnes. Els principis bàsics de la LEC: la cohesió social, que, per cert, vostès van recórrer i insisteixen a modificar, i una escola inclusiva per a tothom. Escola catalana, senyora diputada, avui li ho volem tornar a recordar.

Precisament per això, per la importància que tots donem a la inclusió i perquè hem apostat per l'escola inclusi-

va, volem parlar d'inclusió quan reiteradament, per opció d'uns pares, vostès imposen i redueixen les opcions dels altres pares en matèria lingüística, sense respectar la diferència, exigeixen un canvi de realitat a les aules i al sistema educatiu, no accepten l'atenció individualitzada; volem parlar d'inclusió quan a la LOMCE que vostès imposen pretenen uniformitzar els continguts.

Parlem d'inclusió quan ens ve a mà una proposta de resolució que vostès han presentat i que no podem deixar passar per alt en què demanen una segregació dels alumnes i defensen i reclamen la separació en grups classe; quan dimarts al Congrés dels Diputats van tornar a donar suport a la ratificació del model de formació professional que suposa discriminació, classifica els alumnes, els segrega i els separa; quan un cop rere l'altre estan insistint amb diferents despropòsits; quan utilitzen l'escola, quan la judicialitzen, també volem parlar d'inclusió; quan no respecten el fet diferencial dels alumnes. Reconequin i respectin el tractament i les diferències i les diversitats; els mètodes que no respecten la diversitat i tracten tothom per igual no en tenen res d'inclusius.

Evidentment, no donarem suport a la moció.

Gràcies, presidenta, consellera, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidenta. Consejera, señoras y señores diputados, como decíamos, el objetivo de presentar esta moción ha sido centrar el debate parlamentario en las alternativas realistas y eficaces para potenciar la inclusión en Cataluña. Nuestra actitud ha sido invitar a aparcar las legítimas discrepancias partidistas –ya vemos que a unos les cuesta más que a otros–, porque lo que nos importa hoy es potenciar la escuela inclusiva. Nuestra disposición ha sido tratar de facilitar la construcción de acuerdos que respetasen las aspiraciones que se nos han hecho llegar y que nos parecen sensatas y legítimas.

Hemos intentado utilizar las herramientas parlamentarias que el sistema nos ofrece al servicio directo de unos ciudadanos que no aprueban la acción del Gobierno en este tema, porque, si la aprobaran, no estaríamos aquí, consejera.

Hoy tenemos la oportunidad de actuar como canal directo de estos ciudadanos ejerciendo nuestra legítima responsabilidad de control a la acción del Gobierno; también de actuar con el espíritu de consenso que nos piden los ciudadanos, también en esto vemos que a unos les cuesta más que a otros.

Por nuestra parte, hemos aceptado la mayoría de las enmiendas presentadas, llegando a una transacción que recoge prácticamente todo lo que cada grupo interesado en potenciar la escuela inclusiva ha querido aportar. Porque se trata de que votemos una moción

que todos sintamos un poco nuestra. Por eso agradecemos a los grupos que nos han presentado enmiendas o sugerencias que creemos que mejoran y enriquecen nuestra propuesta.

Hemos tratado de respetar ante todo las demandas y la sensibilidad de las familias, porque ellas han sido el acicate y han sido nuestra guía en todo este proceso parlamentario. Y porque, como ya todos los foros especializados reconocen, creemos que la familia es precisamente el motor de la inclusión, y por eso debemos estar a su lado, aunque a algunos les pueda molestar.

Sin embargo, nos ha sido imposible consensuar con quienes prefieren mantenerse al margen del consenso y de la normalidad democrática de este Parlamento. Es imposible consensuar –aunque le dé mucha risa a la consejera– con quienes rechazan propuestas técnicas, propuestas neutras, solo en función de quién las presenta. Esto tiene un nombre, y es sectarismo político.

No hace falta explicar el interés del Grupo Popular por la escuela inclusiva, porque nuestro trabajo se explica por sí solo. Por ejemplo, señora Martínez-Sampere, hemos mantenido toda la regulación socialista relativa a la inclusión de la LOE. ¿Le parece a usted mal? Y la hemos reforzado incluyendo cosas nuevas con la LOMCE. Pero, claro, es que la LOMCE hay que leerla, hay que leer lo que dice la LOMCE y lo que dice la LOE para conocerla antes de criticarla.

Y en relación al presupuesto, la Generalitat, en los tres años que lleva gobernando Convergencia, ha bajado su presupuesto un 8,5 por ciento, y en estos tres años el presupuesto de educación ha bajado un 20 por ciento. Conclusión: la educación no es la prioridad presupuestaria de este Gobierno.

Nuestro espíritu es de consenso y de potenciar algo en lo que creemos y que pensamos que debemos colocar por encima de diferencias políticas, por el interés de los ciudadanos que esperan de nosotros rigor y entendimiento.

Por eso hago un último llamamiento a los grupos que apoyan al Gobierno para que al menos no nieguen a las familias el apoyo, la atención, el respeto, la consideración y la comprensión que pide la moción. De verdad que lo contrario... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem la votació d'aquesta moció. Tinc petició de votacions separades per part de dos grups. Comencem per aquestes peticions, si no hi ha res més, serien... *(Veus de fons.)* Primer el punt 3, sí.

El punt 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 71 en contra i 30 abstencions.

Votem ara el punt 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 45 vots a favor, 71 en contra i 12 abstencions.

Votem ara els punts 6, 9, 10 i 19.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 59 vots a favor i 69 en contra.

Votem ara els punts 17, 20, 21, 22 i 23.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 59 vots a favor i 69 en contra.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 56 vots a favor i 71 en contra.

Moció

subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la política tributària i econòmica del Govern de l'Estat (tram. 302-00165/10)

Passem al quinzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la política tributària i econòmica del Govern de l'Estat.

(Pausa llarga.)

Aquesta moció, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula per exposar-la el senyor Pere Aragonès. *(Pausa.)* Un moment, que no se sent, un moment. *(Pausa.)*

Pere Aragonès i Garcia

Sí? *(Pausa.)* Ara, gràcies. Bé; gràcies, senyora presidenta. Consellera, diputades, diputats, senadora Ester Capella, que també ens acompanya en aquest punt, la moció que presentem per part del nostre grup parlamentari és per fixar l'actuació..., per instar el Govern a fixar un conjunt d'actuacions pel que fa a decisions que està prenent en aquests darrers mesos el Govern de l'Estat espanyol i que tenen un impacte directe en el pressupost de la Generalitat de Catalunya i, per tant, un impacte directe en la possibilitat de fer front al finançament dels serveis públics de l'estat del benestar en l'àmbit d'ensenyament, en l'àmbit de salut, en l'àmbit de serveis socials que realitza la mateixa Generalitat de Catalunya.

I plantegem cinc àmbits d'actuació. El primer d'ells és un que a molts de vostès els sonarà, perquè n'hem estat discutint bastant en els darrers mesos, que és l'objectiu de dèficit, aquest sostre de dèficit que marquen les institucions europees en un context de crisi econòmica, en què, per limitar l'esdeveniment d'una crisi de deute, s'ha optat per la consolidació fiscal, amb una trajectòria de reducció del dèficit de les administracions públiques.

Aquest any 2014, per al conjunt de l'Estat espanyol, aquest sostre de dèficit era del 5,8, que es distribuïa d'una manera molt desproporcionada amb relació a la despesa que efectuen cadascuna de les administra-

cions. Que aquesta frase que he dit ara, traduïda d'una manera molt entenedora, era que qui havia de fer l'esforç per reduir dèficit són la Generalitat i els ajuntaments i qui no ha de fer cap mena d'esforç és el Govern de l'Estat, o ha de fer, en tot cas, un esforç molt petit. D'aquest 5,8, l'Estat es quedava el 4,8, per tant, una part molt important; les comunitats autònomes, l'1; i els ens locals, el 0.

El 30 d'abril passat el Govern de l'Estat espanyol va presentar una actualització d'aquest pla d'estabilitat, i d'aquest 5,8, que volia dir 58.000 milions d'euros, de dèficit avalat i amb el suport de les institucions europees que podia tenir el conjunt de les institucions públiques de l'Estat espanyol es passava a 55.000. És a dir, s'estalviaven 3.000 milions de dèficit.

En un moment en què està acordat aquest horitzó, renunciar a 3.000 milions d'euros, que podrien avui anar destinats a les comunitats autònomes per fer front al pagament dels seus serveis, nosaltres considerem que és un error, i de fet és una manera més d'anar recentralitzant la despesa i l'autonomia financera. Per tant, tornem a reclamar un terç de l'objectiu de dèficit, que és el que correspon. Si gastem un terç de la despesa pública, hem de tenir un terç de l'objectiu de dèficit.

En segon lloc, tornem a reclamar aquells diners, aquelles quantitats, que..., l'Estat, o el Govern de l'Estat, amb una actitud de deslleialtat, fa que la Generalitat hagi d'assumir més diners. Per una banda, disposició addicional tercera. Totes les acumulades als estatuts incomplets pel Govern de l'Estat, que ascendeixen a un total de més de 2.000 milions d'euros. Els fons finalistes, que s'han reduït i que la Generalitat ha hagut d'aportar, que n'hi han des d'ocupació i formació, 240 milions d'euros el 2013, també el 2013 reducció en l'àmbit de polítiques socials, 164 milions, etcètera.

En aquest mateix àmbit, també el que nosaltres denunciem, amb la voluntat que canviï l'actitud del Govern de l'Estat, és que l'augment del tipus d'IVA tingui una compensació per a la Generalitat de Catalunya, ja que són més ingressos per a l'Estat a costa de despesa que ha de fer la Generalitat de Catalunya. Un exemple: en matèria sanitària, l'IVA ha pujat del 10 al 21 per cent en molts productes sanitaris; això comporta un sobrecost que no té compensació, i per tant són més ingressos que fa el Govern de l'Estat a costa de la despesa en sanitat de l'Administració catalana.

També reclamem que el Govern de l'Estat..., aquest 0,3 per cent de dèficit a què ha renunciat sigui repartit, com deia abans, entre les comunitats autònomes.

En quart lloc, tornem a reclamar que aquells esforços que hem fet, legislatius, per crear nous tributs, com per exemple l'impost a la banca, que han estat bloquejats per l'Estat..., l'Estat retiri el seu bloqueig, i per tant permeti la seva recaptació per part de la Generalitat, que suposaria uns 800 milions d'euros, que permetrien fer front a despeses que són necessàries.

I, finalment, amb el sistema de finançament, que es liquida d'aquí a dos anys, l'Estat fa unes aportacions a compte. Malgrat tenir una previsió d'increment del

PIB, malgrat tenir una previsió d'increment de la recaptació, que en el primer trimestre de l'any –i acabo, senyora presidenta– ha estat del 8,2 per cent de l'IRPF i el 13,2 per cent de l'IVA, el resultat és que la Generalitat ingressarà 519 milions menys aquest any. Incrementem la recaptació d'impostos, s'incrementa el PIB, però 519 milions d'euros menys... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps. Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Socialista, la il·lustre senyora Alícia Romero.

Alicia Romero Llano

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Doncs bé, Esquerra ens presenta una moció sobre política tributària i econòmica del Govern de l'Estat. En la majoria de les coses coincidim amb Esquerra i hi farem un vot favorable. Però com que hi ha un parell de les esmenes que hem presentat que sabem que no ens les acceptaria, el senyor Aragonès, perquè és un tema de concepte, doncs en algun punt ens haurem d'abstenir. I ho explico.

Nosaltres, ja ho hem dit moltes vegades, som dels que hem batallat contra aquest objectiu de dèficit, no que ens imposa només l'Estat, sinó que ens imposen les institucions europees, un objectiu de dèficit que ens porta clarament a l'«austericidi»; que els estats, amb aquests objectius de dèficit, el que fan bàsicament són retallades i generar pèrdua de drets i un dèficit clar a l'Estat del benestar. I nosaltres amb això no hi estem d'acord. Fa molt temps que diem que estem per flexibilitzar aquest dèficit, sobretot en aquests països del sud d'Europa que pateixen més la crisi i que fa més anys que la pateixen. Veurem si aquest nou Parlament europeu, en tenim alguns dubtes, ens aporta això. Però em sembla que serà una mica difícil.

Però, més enllà d'Europa, l'Estat espanyol fa una cosa que no ens sembla adequada, que és, justament, carregar l'objectiu del dèficit d'una manera excessiva a les comunitats autònomes. I no només ho diu Catalunya. Ho diuen altres. I, per tant, nosaltres no podem estar més d'acord amb això, tal com ho diu Esquerra Republicana.

Per tant, no estem d'acord amb l'objectiu de dèficit que imposa Europa. Tampoc amb com distribueix aquest objectiu de dèficit l'Estat a les comunitats autònomes. I, per tant, en els àmbits de la moció que parlen d'aquests temes, nosaltres hi estem a favor.

Després, hi ha una part de la moció en què Esquerra Republicana parla del no-compliment dels compromisos de l'Estat. També hi hem d'estar d'acord. Els compromisos s'han de complir, i l'Estat, en aquest sentit, hauria de complir el que estableix l'Estatut a la disposició addicional tercera, que, és veritat, ascendeix ja a més de 2.000 milions d'euros. I altres aspectes.

Amb el que sí que no acabem d'estar massa d'acord és amb algunes xifres que dona Esquerra Republicana. No per les xifres en si mateixes, sinó perquè nosaltres el que creiem és que el Govern de la Generalitat hauria d'haver convocat la Comissió Mixta Estat-Generalitat, que fa molt que no es convoca, i allà haver debatut, negociat i acordat aquesta xifra i d'altres. Nosaltres estem d'acord que en aquests moments hi han molts incompliments, però ens sembla que també la responsabilitat del Govern de la Generalitat és convocar la comissió mixta entre el Govern de l'Estat i la Generalitat, i allà és el lloc on debatre aquests temes. Per tant, no ho ha fet, i ens sembla que això fa la sensació d'una certa deixadesa, no?, en la seva responsabilitat i en les seves funcions.

Després, hi ha una altra part que parla del sistema de finançament. Nosaltres creiem que també el Govern hauria en aquests moments de negociar un nou sistema de finançament. No ho fa. És aquesta una de les esmenes que hem fet nosaltres i que el diputat Aragonès no ens accepta. Ja ho sabem, però ens sembla que això hauria de se així. En aquests moments, Catalunya no està satisfeta amb el sistema de finançament. Però no només Catalunya: la majoria de presidents de comunitats autònomes de règim comú no estan d'acord amb el sistema de finançament, no? Tampoc en aquests moments tenim un senat adequat que representi tots els territoris i que realment debati quin és el millor sistema pel que fa a la solidaritat i a la sostenibilitat del sistema. Per tant, en aquests moments estem tots una mica insatsfets. Però ho torno a dir: el Govern no negocia el nou sistema de finançament que tocaria a Catalunya. Probablement, perquè està per una altra via, que és la del procés, la de la independència. I, per tant, mirant al futur jo crec que oblidat el present, que és el que hauria de fer, aquesta negociació.

I, per últim, nosaltres hem fet una esmena que fa referència a una reforma fiscal que ens sembla important i que podria fer el Govern de la Generalitat. Perquè, al final, aquesta moció del que va és del fet que necessitem més ingressos per poder tenir un millor estat del benestar, per poder atendre millor les necessitats dels catalans i les catalanes. I és veritat: una manera d'aconseguir més ingressos és demanar a l'Estat allò que ens deu. Fins aquí, totalment d'acord. Però nosaltres diem: «Però podríem fer-ho d'alguna altra manera i per les vies oficials que no es fan.» I, després, nosaltres n'afegim una, que és, més enllà d'això, una reforma fiscal. És veritat que es fan algunes coses, i en aquests moments tenim a la Comissió d'Economia totes les compareixences dels nous impostos ambientals, que és una oportunitat. I n'hem tingut d'altres. Algunes, que és veritat, ens les ha impugnat l'Estat. I d'això n'hem d'estar en contra; només faltaria, no? Però ens sembla que podríem anar una mica més enllà, podríem ser una mica més exigents. I per posar un exemple pel que fa a la reforma fiscal, un dels punts d'aquesta reforma podria ser analitzar bé les deduccions fiscals que tenim a Catalunya, que en aquests moments, directament que afectin la Generalitat, ascendeixen a més de 4.000 milions d'euros. Podríem revisar-les. Potser, tots els beneficis fiscals, totes aquestes deduccions que tenen empreses i famílies, sobretot empreses, no són les adequades, ja. Bé, doncs mirem-ho, no? Per posar un petit exemple.

Per tant, nosaltres estem d'acord amb aquesta moció. Creiem que es podria treballar d'alguna altra manera més enllà de portar un paper a aprovar en el Parlament; no tant per part d'Esquerra, tot i que ho podria fer, ja que és soci de govern, sinó per part del mateix Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Hola, bon dia. En síntesi, d'aquesta moció que presenta el Grup d'Esquerra Republicana es pot dir que és correcta, que compartim en bona mesura el que s'hi diu: el procés de recentralització, o el procés, al revés, de centrifugar a les comunitats autònomes la càrrega de l'ajust pressupostari, i tot el llistat de deslleialtats de l'Estat amb la Generalitat, i segurament també amb el conjunt de comunitats autònomes.

Però creiem que es queda curta, no? Es queda curta amb relació tant al que implica el Pla d'estabilitat com al que creiem que hauria de ser el posicionament del Parlament i l'estratègia del Govern per combatre-ho, no?

En aquest sentit, abans d'entrar a les esmenes, sí que voldria fer algunes consideracions amb relació a aquest Pla d'estabilitat. És un pla d'estabilitat de les desigualtats, que en l'estratègia políticament correcta, per dir-ho així, s'anomena tècnicament «devaluació interna». Aquest és l'objectiu d'aquest Pla d'estabilitat. Preveu un creixement mínim, ja veurem si es produirà, i una redistribució de la riquesa inversa, de baix, de la majoria social, cap amunt.

El problema d'aquest pla no és només que centrifuga els costos de la reducció del dèficit cap a les comunitats autònomes, sinó que ho fa cap al conjunt de la societat, evidentment a través de les comunitats autònomes, i també directament a través dels mateixos pressupostos de l'Estat. El que fa és cronificar les retallades, i de forma injusta es segueix prioritzant la reducció del pes de la despesa pública, 4,3 punts del PIB, i renunciar a corregir el problema dels ingressos; només una previsió de l'1,2 del PIB, no? Es preveu que la recaptació fiscal passi només del 38 i mig al 39 en el període comprès, set punts per sota de la mitjana de l'eurozona.

I en quines partides es reduirà la despesa pública? Doncs despesa sanitària, un 16 per cent; educació, un 17 per cent; les prestacions socials es preveu que passin, el pes sobre el PIB, del 16,6 al 15 i mig. Això per la caiguda de les prestacions d'atur, però de forma molt important, també, per la reducció de la capacitat adquisitiva de les pensions. El Programa nacional de reformes que acompanya aquest pla preveu una nova congelació dels salaris dels treballadors públics, que acumularan una pèrdua del poder adquisitiu del 40 per cent.

Tot això amb un objectiu, que és abaixar els impostos, però no afrontar en cap cas les mil i una maneres que hi ha a l'Estat espanyol d'elusió i d'evasió fiscal, especialment per a les rendes més altes i les grans empreses. Segons denunciava, em sembla que era ahir, Oxfam, Catalunya deixa d'ingressar 16.000 milions d'euros per frau fiscal, i recordava que trenta-tres de les trenta-cinc empreses de l'IBEX tenen filials a paradisos fiscals. Jo crec que això és tan important com la centrifugació que es fa cap al conjunt de les comunitats autònomes de l'ajust pressupostari, no?

I, mirin, no creiem que a l'Estat espanyol tinguem un problema de despesa pública excessiva. Si el 2014 el pes de la despesa pública respecte al PIB era equivalent al 44,4, el 2017 ho serà al 40,1 per cent, deu punts de referència amb relació també a la mitjana de la Unió Europea.

No hi ha els recursos suficients i necessaris per reactivar l'economia i crear ocupació. I aquest és el problema d'aquest Pla d'estabilitat. També és el problema de la política, creiem, del Govern de l'Estat i del Govern de la Generalitat, i de la política europea: que l'objectiu no és la creació d'ocupació, no és reactivar l'economia, sinó simplement pagar el deute.

La qüestió és si aquesta moció planteja donar una batalla amb prou claredat i prou contundència contra les polítiques d'austeritat. Nosaltres pensem que el problema també el tenim a casa, que la Generalitat aplica –primer ho va fer amb satisfacció i cofoisme, ara segurament d'una forma més d'insatisfacció i d'una forma més crítica– aquesta política, i no podem oblidar que la Llei d'estabilitat pressupostària de l'Estat va comptar també amb el suport de Convergència i Unió, no? I el cas és que en el cas de Catalunya les retallades continuen. L'altre dia vam conèixer el cas dramàtic de l'Hospital de Bellvitge, etcètera.

Què proposen –i acabo– les nostres esmenes? Denunciar aquesta política, aquesta política global de la Unió Europea, i plantejar un canvi d'aquesta política; que el Parlament de Catalunya expressi amb claredat el rebuig al Pla d'estabilitat; qüestionar els objectius d'aquest Pla d'estabilitat, i que l'objectiu de l'estabilitat pressupostària, la reducció del dèficit, estigui en funció de la creació d'ocupació i de les polítiques socials, no simplement per pagar el deute. Aquesta és la qüestió nuclear, aquesta és la qüestió clau. I també denunciar que les perjudicades no només són les comunitats autònomes. També ho són els ajuntaments, els ajuntaments que ja se'ls ha aplicat el dèficit zero i que pateixen com ningú aquesta política d'ajustament pressupostari. I ens sorprèn en aquest cas que el Grup d'Esquerra Republicana no hagi acceptat la nostra esmena en aquest sentit. I també plantejem, perquè creiem que forma part d'una política alternativa, una altra manera de gestionar, com hem explicat altres vegades en aquesta cambra, l'endeutament de la Generalitat.

Nosaltres donarem suport a aquesta moció, amb alguna abstenció. I en aquest sentit demanem la votació separada del punt 3.2.

Gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats, moció sobre economia, el senyor Mas-Colell no hi és; s'entén: hi ha qui mana en matèria econòmica al Govern de la Generalitat, que és el senyor Pere Aragonès. Per tant, doncs, evidentment em referiré a vostè, que, a més, és qui presenta la moció.

Esquerra Republicana de Catalunya presenta una moció en el Parlament de Catalunya no per parlar del Govern de la Generalitat de Catalunya sinó per parlar del Govern d'Espanya. A vostès no els agrada parlar dels més de 36.000 milions d'euros d'impostos que paguen els catalans i que gestiona el senyor Oriol Junqueras amb el senyor Artur Mas.

Els contribuents catalans tenim dret a saber què fan vostès amb els 36.000 milions d'euros que gestionen el senyor Artur Mas i el senyor Oriol Junqueras. Cada contribuent català paga més de set mil euros en impostos que després són gestionats pel senyor Junqueras i pel senyor Artur Mas. Per tant, és responsabilitat d'aquest Parlament, és el deure d'aquest Parlament debatre sobre com es gestionarà i on es pensen destinar aquests, ho torno a reiterar, més de set mil euros d'impostos que paga cada contribuent català i que després aquests diners són gestionats pel senyor Artur Mas i pel senyor Oriol Junqueras.

Vostès presenten aquesta moció, més pròpia del Congrés dels Diputats o del Senat que no pas del Parlament de Catalunya. Que el senyor Alfred Bosch, el seu portaveu a les Corts Generals, estigui més preocupat per competir amb el senyor Oriol Amorós o amb el senyor Jordi Portabella per ser candidat a l'alcaldia de Barcelona en lloc de fer la seva feina com a diputat, no justifica que vostès intentin convertir el Parlament de Catalunya en una espècie de subcomissió parlamentària del Congrés dels Diputats o del Senat.

Senyor Aragonès, vostè semestralment presenta una moció similar en el Ple del Parlament. Vostè es repeteix més que l'all. Per això a vostès no els agrada el debat parlamentari, per això impedeixen que es puguin veure els plens del Parlament a la televisió pública, o, per exemple, per això vostè cada sis mesos presenta més o menys la mateixa moció al Parlament, amb l'objectiu, naturalment, de desacreditar el debat parlamentari.

Quant a la seva moció sobre els objectius de dèficit, quant a la seva moció repetitiva sobre els objectius de dèficit, resulta que el Govern autonòmic, que mai compleix amb els objectius de dèficit, és el que demana que s'ampliïn encara més els objectius de dèficit actuals, que sempre incompleix.

Quin missatge es donaria, senyor Aragonès, a les comunitats autònomes que no tenen televisions públiques, que no tenen organismes duplicats amb l'Ad-

ministració nacional, que no tenen 211 organismes públics com té la Generalitat de Catalunya, que no tenen 135 diputats com té el Parlament de Catalunya o on els seus presidents autonòmics no cobren el doble que el president del Govern d'Espanya com sí que passa amb el senyor Artur Mas? Quin missatge es donaria envers aquelles comunitats autònomes que sí que compleixen amb els objectius de dèficit?

Per altra banda, per què vol més objectiu de dèficit un govern autonòmic que mai compleix amb els objectius de dèficit? Siguin sincers; a vostès els objectius de dèficit els són ben igual. I, miri, senyor Aragonès, li pregunto: aquest objectiu de dèficit que vostè proposa qui el finançarà?, «la Caixa»? el Banc Sabadell?, Bank of America?, el Banco Santander, potser? No; ningú el vol finançar.

Quin sentit té, senyor Aragonès, demanar un dèficit públic que no es pot finançar perquè cap entitat financera al món vol finançar la Generalitat de Catalunya, perquè no tenen credibilitat, vist el que han fet vostès, amb el tripartit, i després Convergència i Unió amb les finances públiques?

I, miri, senyor Aragonès, sap qui finançarà aquest 1 per cent d'objectiu de dèficit que vostè tant critica? Sap qui? Sap qui el finançarà? Doncs, el Govern d'Espanya amb les emissions del tresor que emet contínuament per pagar les factures de les farmàcies, dels proveïdors, dels creditors, dels concerts socials, sanitaris i educatius que vostès impaguen. I, a més, aportarà 4.000 milions d'euros més per pagar els venciments de deute.

Quant als greuges que vostè afirma, li recordo els 27.000 milions d'euros del Fons de liquiditat perquè la Generalitat no entri en fallida, els 18.000 milions d'euros aportats al desastre de les caixes d'estalvi per evitar que els estalviadors catalans perdin els seus dipòsits, els 500 milions d'euros invertits en el corredor mediterrani, la tercera pista de l'aeroport del Prat i la nova terminal, o la unió de totes les capitals de província més Figueres, amb AVE, amb França.

Per tant, menys mentides, menys inventar greuges artificials, menys demagògia a l'estil Junqueras i més gestionar els 36.000 milions d'euros de què vostès són responsables.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Gracias, señora presidenta. Señoras y señores diputados, vicepresidente, se nos presenta una moción que tiene como eje central hablar del objetivo de déficit.

Nosotros podríamos estar de acuerdo con el espíritu de la moción, la necesidad de relajar, de flexibilizar los objetivos de déficit, pero creemos, desde Ciudadanos, que esta flexibilización debe ser finalista y debe

ir dirigida a una reactivación de la economía. Si este margen que pueden tener las administraciones públicas con una flexibilización de los objetivos de déficit no se destina a una reactivación de la economía, estaremos siempre administrando la miseria y estaremos sin dinero. Si al final no conseguimos generar riqueza, no tendremos dinero para sanidad, no tendremos dinero para educación, no tendremos dinero para políticas sociales.

Pero antes de entrar en el fondo hay una previa que nos sorprende, que es quién propone la moción: Esquerra Republicana de Catalunya. Por lo que hemos visto, por lo que hemos podido comprobar –no son opiniones–, a Esquerra Republicana de Catalunya nunca le han importado demasiado los objetivos de déficit. La prueba es que Esquerra Republicana de Catalunya es un partido que ahora gobierna, pero que ya gobernó en su día, y a los datos me remito. En el ejercicio 2010, con Esquerra Republicana de Catalunya en el Gobierno, en el tripartito, objetivo de déficit de la Generalitat, un 2,39; déficit, según el informe de la Sindicatura de Cuentas, un 4,22, prácticamente una desviación de casi el 100 por cien.

Luego, en el 2013, Esquerra Republicana vuelve al Gobierno, con el apoyo de Convergencia y Unión, y ustedes lo que hacen es prorrogar unos presupuestos anteriores del 2012, pactados entre Convergencia y el Partido Popular, con la excusa de que no saben hacer presupuestos con un 1 de déficit, ni con un 1,5, ni con un 1,9.

Y al año siguiente, 2014, nos encontramos con que Esquerra Republicana de Catalunya aprueba, con el soporte de Convergencia, unos presupuestos con un déficit del 1 por ciento simplemente con la argucia de meter una partida trampa de 2.300 millones de euros de supuestas ventas, que, a fecha de hoy, ya mediado el ejercicio, no sabemos en qué estado está. Estaría bien que se nos informara. Partida trampa para redondear un déficit trampa.

Por lo tanto, de su histórico quedan demostradas dos cosas: primero, que ni le importa ni le han importado nunca demasiado los objetivos de déficit; segundo, que no saben gestionar gastando lo que tienen, siempre gastan más de lo que tienen en una gestión nefasta. A nosotros se nos acusa de que nunca hemos gestionado nada y no tenemos experiencia. Es verdad. Ustedes, en cambio, pueden acreditar que no saben gestionar, que cuando han tenido responsabilidades de gestión lo han hecho fatal.

Pero, vamos, yendo a lo que era el objeto de la moción, la relajación de los objetivos de déficit, básicamente, además de algún otro punto, como le decía, nosotros podemos estar de acuerdo en esa relajación, en esa flexibilización, pero para conseguir una reactivación de la economía, para conseguir una mayor creación de riqueza, no para malgastarlo como han hecho ustedes históricamente cuando han podido gestionar, ni tampoco para crear una nación desde un presupuesto de una comunidad autónoma. Eso seguro que sale muy caro y eso seguro que es muy difícil de hacer; seguro que es muy complicado crear estructuras de estado, intentar

crear una nación con un presupuesto de una comunidad autónoma. Quizás ustedes, si quieren pagar la sanidad, si quieren pagar la educación, deberían dedicarse a gestionar esto, a dedicar el dinero a pagar esas necesidades de los ciudadanos y no a intentar la creación de estructuras de estado y no a intentar crear una nación con el presupuesto de una comunidad autónoma.

Más allá de estos puntos generales, ustedes presentan, por ejemplo, en el punto 2, una serie de medidas, critican una serie de actuaciones del Gobierno central, con lo cual nosotros podemos estar de acuerdo, en la crítica, en alguna de ellas, como por ejemplo en el IVA sanitario, que ya se ha discutido en esta cámara, pero ustedes lo enmarcan todo en su discurso de confrontación y de victimismo, con el título de «actitudes constantes de deslealtad».

A nosotros no nos encontrarán en ese discurso, ese es su discurso, es el discurso de confrontación, porque el que quiere separar necesita la confrontación y necesita el enfrentamiento. Nosotros siempre estaremos por el acuerdo y el pacto, más en estos asuntos, que al final van directamente a elementos fundamentales de la vida de los ciudadanos.

Por lo tanto, nosotros no daremos apoyo a la mayoría de puntos que nos presentan en esta moción.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Mixt, la senyora Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Doncs, bé, per posicionar la CUP - Alternativa d'Esquerreres. Nosaltres no estem en contra d'aquesta moció; de fet, donarem recolzament a l'apartat sobre la deslleialtat de l'Estat espanyol vers el Principat.

No votarem en contra del rebuig a la distribució del déficit, perquè el trobem injust, a més a més, pel que s'ha d'alguna manera apuntat; no només injust enfront de les comunitats autònomes, sinó també enfront dels municipis. I perquè a més a més s'hi ha de sumar el fet que s'han cedit competències històricament i no s'han cedit recursos per a poder fer front a aquestes competències, la qual cosa ens obligava a l'endeutament constant. Per tant, per una simple qüestió de lògica no hi votarem en contra. Tampoc hi votarem a favor. I explicarem per què.

Bé, nosaltres entenem que el problema ara, en el context en el qual ens trobem, no és un problema de topall de déficit, és un problema de discussió d'arrel del model de les polítiques econòmiques; és el problema d'una imposició de polítiques per part de la Unió Europea, i transposades o imposades pels estats, doncs, que ens situen en una situació difícil; ens situen en una constant retallada de drets fonamentals, via salaris, via pensions, via serveis públics. Han suposat milers d'euros al sistema financer i al sistema bancari i també milers d'euros de recolzament a l'economia especulativa via construcció, via, per tant, aquella societat de

propietaris que un ministre espanyol anhelava. I, finalment, han construït una balança fiscal que ha fet recaure tot el pes dels tributs a les rendes del treball i no pas a les rendes de capital.

Davant d'això, unes declaracions obscenes i totalment immorals, les del Fons Monetari Internacional, una institució, a més a més, antidemocràtica, que diu que cal reduir els costos socials a base de reduir les cotitzacions socials dels treballadors i apujar els impostos indirectes, com és l'IVA.

Per tant, amb aquest càstig dels treballadors en el qual, reduint més els costos de les seues condicions laborals, no sabem on anirem a parar, i apujant impostos indirectes, com és l'IVA, el panorama, aquesta deslleialtat social i humanitària, que podem atribuir a l'economia, que s'està configurant, entenem que no queda recollida en la moció. La moció fa un repàs sobre quin és el panorama econòmic, però en cap cas està recollint quin és l'empobriment de les classes populars, com està afectant aquesta liberalització econòmica, doncs, el poder adquisitiu i la qualitat de vida de les classes populars, i, finalment, per què s'aposta tot al capital financer merament especulatiu.

Davant d'això, doncs, ens situem en uns serveis públics que tenen uns nivells de fa deu anys, en el dogma de l'austeritat cap a les classes populars i en la despatrimonialització de la Generalitat via privatitzacions i vendes, com la d'Aigües Ter Llobregat, o altres, com els 2.300 milions ficticis per quadrar el pressupost.

Per tant, sí, és cert, la Generalitat té problemes: té el problema del dèficit, té el problema dels interessos del deute, té el problema del finançament insuficient i d'haver de recórrer a mecanismes com el FLA, és a dir, a mecanismes de liquiditat espanyols injustos i que en cap cas hauríem de poder..., bé, hauríem d'haver, en tot cas, recorregut, i en tot cas té, a més a més, l'incompliment, per tant, de les obligacions que tenia amb l'Estatut, el bloqueig a qualsevol tipus d'iniciativa per a obtenir més ingressos per part del Govern espanyol i l'arrossegament d'un dèficit ja una mica més històric, constant, del 8 per cent, que entenem nosaltres que es deu al traspàs continuat de competències no acompanyat dels suficients recursos per a fer-hi front. Per tant, dèiem que hi votaríem a favor en aquest sentit, perquè el que no té cap tipus de lògica –i això ho pot entendre fins i tot el diputat Coto– és cedir competències de manera progressiva i no cedir recursos acompanyats per a fer-hi front, quan vostès controlen la fiscalitat. Per tant, doncs, facin números, perquè és ben fàcil.

Entením que el debat no és anar a demanar res a Madrid, estem en uns altres objectius: estem en l'objectiu de plantejar la sobirania econòmica, estem en l'objectiu d'intentar capgirar les relacions capital i treball i estem en l'objectiu de plantejar la independència a aquest model econòmic, també, que ens fa dependents, com hem dit, de mecanismes de liquiditat espanyols i de topalls de dèficit que són totalment injustos.

Dèiem que no recorrerem al Govern de Madrid, perquè ja sabem quina serà la resposta. Miri, ja li la va respondre el 22 de maig Montoro, quan anunciava els topalls, anunciava els de les comunitats autònomes, i

també els dels municipis, i quan deia que no pensa actualitzar el sistema de finançament de les comunitats autònomes. I, per tant, la voluntat en aquest sentit és clara i claríssima.

No estem ara en l'escenari de negociar cap tipus de finançament nou amb l'Estat espanyol ni cap tipus d'encaix. Estem en l'escenari d'intentar exercir d'una vegada un altre model econòmic que posi en el centre les persones i un altre model que sigui plenament sobirà des del punt de vista també econòmic.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre senyor Ferran Falcó.

Ferran Falcó i Isern

Presidenta, gràcies. Vicepresidenta, diputades i diputats, no sé pas qui es repeteix més que l'all, no?, però, a aquells que ens diuen que cada dia hem d'anar donant les gràcies per gairebé respirar, dir-los que Espanya ens finança al 5 per cent, que és el triple que Europa li cobra a Grècia per finançar-la. Això perquè hi ha gent aquí que surt aquí al faristol i ens vénen a exigir que anem donant les gràcies gairebé per existir, no? I als altres, que diuen que volem crear una nació, simplement recordar-los que ja ho som, no ens cal crear-la. Som una nació, en aquests moments amb dificultats, però també amb un horitzó molt il·lusionant al davant.

Una salutació per al director general d'Anàlisi i Seguiment de Polítiques Públiques, el senyor Ivan Planas.

I, entrant en el detall del que aquesta moció d'Esquerra Republicana ens planteja, primer dir que quan vàrem escoltar la interpel·lació del diputat Aragonès al conseller d'Economia, doncs, ens va semblar que si les paraules i els arguments acompanyaven els fets no hi hauria cap mena de problema perquè aquesta fos una moció que nosaltres aprovéssim de manera..., vaja, no diré entusiasta, però en el cent per cent del seu contingut. I això és exactament el que passarà avui: nosaltres aprovarem aquesta moció en tots els seus punts, fins i tot acceptant alguna de les esmenes que pugui, doncs, el diputat Aragonès traslladar-nos a través del que hagin presentat altres grups parlamentaris.

Perquè, mirin, davant de la visió de les coses –i alguns diputats han sortit aquí a explicar-nos-les– dels qui creuen que Catalunya no pateix maltractament fiscal; dels qui creuen que Catalunya és una regió d'Espanya a qui toca obeir el dictat del Govern central, sense discutir-li mai res; dels qui creuen que l'Estat és la pedra filosofal que es pot engreixar o, com a poc, no ha de perdre greix; dels qui creuen que les autonomies són gràcies que se'ns han atorgat, però que per gestionar-les no és exigible que siguin degudament finançades; dels qui creuen que es poden seguir gastant diners en AVE mentre es retallen aportacions pactades

per llei per sostenir la dependència de la gent gran o els contractes laborals de les persones amb disminució; davant dels qui creuen que els deutes de l'Estat amb Catalunya o els greuges en inversió que no es liquiden s'han d'entomar amb resignació, home, davant de tot això, aquesta és una moció que planteja que hi ha una majoria social i política que diu que no, que allò que no funciona s'ha de corregir, que allò que és injust s'ha de combatre i que allò que no ens agrada tenim dret a dir-ho i a treballar per canviar-ho.

I vet aquí que aquest posicionament és democràticament majoritari i que la tesi dels qui creiem que Catalunya no rep el tracte fiscal que necessita i mereix és àmpliament compartida. I vet aquí que això és així no només per les dades que ens ofereixen els estudis econòmics que s'han fet des de molts àmbits, sinó també per la simple experiència dels qui són catalans i són originaris o tenen família en d'altres parts de l'Estat i que han pogut comprovar com a la seva terra d'origen, generadora d'uns recursos inferiors a aquesta, el nivell de prestacions de tot tipus era i és comparativament molt bo. I vet aquí que entre la teoria econòmica, per una banda, i l'experiència, de l'altra, es va conformant una majoria política i social que ho veu d'aquesta manera.

I és per això que diem que tota aquesta arquitectura fiscal s'ha sostingut sota el concepte d'una solidaritat que hem donat per bona mentre la prosperitat catalana ens ha permès no haver d'estrènyer massa el cinturó dels pressupostos, però ara diem «no». I que també diem que l'Estat hi ha posat cullerada, però no per resoldre res, sinó per exigir a les comunitats autònomes allò que ell mateix no s'imposa. Hi ha posat cullerada, però no hi ha posat exemplaritat, i cal predicar amb l'exemple.

La Generalitat i el Govern de Convergència i Unió hem respost, creiem, amb contundència davant d'aquest tracte discriminatori que explicava el diputat Aragonès. I ho hem fet presentant una demanda davant del Tribunal Suprem pel repartiment dels objectius de dèficit, perquè entenem que aquests objectius de dèficit aprovats pel Govern central vulneren la Llei d'estabilitat pressupostària. I ho fan per dos motius: incompleixen el calendari, per una banda –el PP fixa el 2016 per complir amb els objectius, quan la Llei estableix el 2020–, i contradiuen el principi de proporcionalitat, perquè atorguen cada vegada menys part del dèficit a les comunitats autònomes, mentre mantenen la reducció del de l'Estat en els nivells més alts, i incrementen la distància entre el que s'exigeix als uns i es tolera als altres.

Per tant, estem d'acord amb el diagnòstic, i per això hi votarem a favor. I també hi votarem a favor perquè aquesta no és només una qüestió de sobirania política o econòmica, és també una qüestió de dignitat institucional. I d'això..., bé, de tota aquesta situació, ja n'hi ha prou, perquè els primers que paguen tota aquesta situació són els nostres conciutadans, la gent de Catalunya, que és la primera que pateix aquesta estratègia de desgast financer que amb mà de ferro aplica el Govern central.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Gràcies, senyora presidenta. Sobre les esmenes presentades, acceptarem les esmenes 2 i 3 d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, i els agraïm, doncs, evidentment, la presentació d'aquestes dues esmenes i el suport, bé sigui amb un «sí» o amb una abstenció, a la resta de punts de la moció.

Com també volem, doncs, agrair al PSC el suport en alguns punts i l'abstenció malaurada que suposo que hi haurà en alguns altres. I, en tot cas, la diputada Romero deia: «No ens acceptaran les esmenes», no?, suposo que ho sospitaven una mica. Clar, aquí la qüestió del debat del nou model de finançament té dos problemes: el primer és que Catalunya ho ha liderat sempre, i sempre ho ha liderat amb un alt cost polític, perquè la catalanofòbia s'ha utilitzat en aquest debat, en el debat del model de finançament, per guanyar per part dels barons del Partit Popular, que ho han utilitzat. I, per tant, això té un alt cost polític que no sé si hauríem d'assumir. Després, perquè també estem en un altre context, en un context en què moltes vegades s'ofereix una reforma del model de finançament com a alternativa al fet que els catalans puguin decidir, i en això no hi hauríem d'entrar. I tenint en compte aquest context encara ens tornarien amb el resultat del model de finançament el que no poden aconseguir impedit la consulta, perquè encara començaríem entrant d'una manera, amb un model de finançament, i en sortiríem pitjor. Per tant, en aquesta qüestió nosaltres... Evidentment, si hi ha una negociació en marxa, s'hauran de defensar els interessos de la Generalitat, però nosaltres creiem que la Generalitat no ha de liderar-ho.

El Partit Popular, no?, em diu: «Això..., vostès estan convertint el Parlament en una subcomissió de les Corts Generals.» Bé, vostès volen convertir la Generalitat en una subsecretaria de la Delegació del Govern espanyol; és que ho han intentat sempre. I fins i tot diria en una avantsala del Tribunal Constitucional, no?, en un rebedor del Tribunal Constitucional, gairebé, moltes vegades.

Sí que hi ha una cosa que ha dit, diu: «Qui finançarà aquest dèficit?» Home, vostè sap perfectament que el Regne d'Espanya, si es finança als mercats, no és que es financi per la gran capacitat econòmica que té, sinó que és perquè el Banc Central Europeu, el senyor Draghi, cada dos per tres ha de fer un avís als mercats que comprarà tot el deute espanyol en el mercat secundari del que sigui possible. I també es finança perquè el Fons de reserva de la seguretat social inverteix els diners que provenen de les cotitzacions que es van guardant en el coixí en deute de l'Estat espanyol. El 97 per cent del Fons de reserva de les pensions de tots els ciutadans de l'Estat espanyol està invertit en deute espanyol. I el corredor mediterrani, quan ho fan amb ample de via ibèric, escolti'm, ja ho podrien fer –diguem-ho així– amb un camí de

grava, no?, perquè no... Escolti'm, ens estan enredant amb tot això.

En tot cas, les aportacions de la Candidatura d'Unitat Popular..., estem d'acord que hi ha una penalització de les rendes del treball i un privilegi a les rendes del capital. Bé, la propera vegada presentin esmenes, i estic segur que en això ens podem posar d'acord.

I Ciutadans, doncs, en resum diuen: «Hi estem d'acord, però com que no estem d'acord amb qui ho presenta, doncs, no ho votem.» Bé, esperem, doncs, que a la propera aquesta visió un pèl sectària la puguin evitar i hi puguin donar suport.

Gràcies.

La presidenta

Cridem a votació.

(*Alícia Romero Llano demana per parlar.*) Senyora Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Gràcies, presidenta. És per demanar votació separada del punt 2.2.

La presidenta

Dos punt 2. Ja ho tinc, eh?, ja està.

(*José Manuel Villegas Pérez demana per parlar.*) Senyor Villegas... També tinc la petició de vostès, eh?, de votació separada.

José Manuel Villegas Pérez

No.

La presidenta

Ah, no, no. Perdó, no.

José Manuel Villegas Pérez

El 3.1, por favor.

La presidenta

Tres punt 1; d'acord.

(*Veus de fons.*) Senyora Vallet... Ja ho tinc, ja.

(*Pausa llarga.*)

Salutació

a una representació del Parlament britànic

Senyores diputades i senyors diputats, abans d'iniciar la votació d'aquest darrer punt, vull, en nom de la Mesa i de tots vostès, saludar els membres que avui ens han visitat, han arribat ara al Parlament, que són diputats i diputades de la Cambra dels Lords i de la Cambra dels Comuns del Govern britànic.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Passem a la votació.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política tributària i econòmica del Govern de l'Estat (tram. 302-00165/10) (continuació)

Tinc votacions separades demanades. I, per tant, començarem per aquestes i després votarem la resta de la moció.

Comencem pel punt 2.2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 27 en contra i 17 abstencions.

Votem ara el punt 3.1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 106 vots a favor, 19 en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt 3.2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 86 vots a favor, 27 en contra i 15 abstencions.

Votem ara el punt 1 –el punt 1– i el punt 3, excepte el 3.2 i el 3.1, que els acabem de votar. Punts 1 i 3.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 98 vots a favor, 27 en contra i 3 abstencions.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 101 vots a favor i 27 en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i quatre minuts.